

DEN EUROPÆISKE UNION

EUROPA-PARLAMENTET

RÅDET

**Bruxelles, den 20. september 2023
(OR. en)**

2021/0218 (COD)

PE-CONS 36/23

**ENER 376
CLIMA 313
CONSOM 243
TRANS 270
AGRI 334
IND 331
ENV 716
COMPET 644
FORETS 73
CODEC 1163**

LOVGIVNINGSMÆSSIGE RETSAKTER OG ANDRE INSTRUMENTER

Vedr.: **EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV om ændring af direktiv (EU) 2018/2001, forordning (EU) 2018/1999 og direktiv 98/70/EF for så vidt angår fremme af energi fra vedvarende energikilder og om ophævelse af Rådets direktiv (EU) 2015/652**

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV (EU) 2023/...

af ...

om ændring af direktiv (EU) 2018/2001, forordning (EU) 2018/1999 og direktiv 98/70/EF for så vidt angår fremme af energi fra vedvarende energikilder og om ophævelse af Rådets direktiv (EU) 2015/652

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114, artikel 192, stk. 1, og artikel 194, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelser fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget²,

efter den almindelige lovgivningsprocedure³, og

ud fra følgende betragtninger:

¹ EUT C 152 af 6.4.2022, s. 127 og EUT C 443 af 20.11.2022, s. 145.

² EUT C 301 af 5.8.2022, s. 184.

³ Europa-Parlamentets holdning af 12.9.2023 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af

- (1) I forbindelse med den europæiske grønne pagt, fastsat i Kommissionens meddelelse af 11. december 2019 ("Den europæiske grønne pagt"), blev målet om klimaneutralitet i Unionen senest i 2050 og et mellemliggende mål om en reduktion af drivhusgasemissionerne på mindst 55 % i forhold til 1990-niveauerne senest i 2030 fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119¹. Unionens mål om klimaneutralitet kræver en retfærdig energiomstilling, der ikke lader noget territorium eller nogen borger i stikken, øget effektivitet og en betydelig højere andel af energi fra vedvarende energikilder i et integreret energisystem.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 af 30. juni 2021 om fastlæggelse af rammerne for at opnå klimaneutralitet og om ændring af forordning (EF) nr. 401/2009 og (EU) 2018/1999 ("den europæiske klimalov") (EUT L 243 af 9.7.2021, s. 1).

- (2) Vedvarende energi spiller en afgørende rolle for opfyldelsen af disse mål, eftersom energisektoren for tiden bidrager med over 75 % af de samlede drivhusgasemissioner i Unionen. Ved at reducere disse drivhusgasemissioner kan vedvarende energi også bidrage til at tackle miljørelaterede udfordringer, såsom tab af biodiversitet, og til at reducere forurening i overensstemmelse med målene i Kommissionens meddelelse af 12. maj 2021 med titlen "Vejen til en sund planet for alle EU -handlingsplan: "Mod nulforurening for vand, luft og jord"". Den grønne omstilling til en økonomi baseret på vedvarende energi vil bidrage til at nå målene i Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2022/591¹, som også har til formål at beskytte, genoprette og forbedre miljøets tilstand ved bl.a. at standse og vende tabet af biodiversitet. Det forhold, at vedvarende energi reducerer eksponering for prishok sammenlignet med fossile brændstoffer kan give vedvarende energi en vigtig rolle i bekæmpelsen af energifattigdom. Vedvarende energi kan også medføre brede socioøkonomiske fordele, skabe nye arbejdspladser og fremme lokale industrier og samtidig imødekomme den stigende indenlandske og globale efterspørgsel efter teknologi for vedvarende energi.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2022/591 af 6. april 2022 om et generelt EU-miljøhandlingsprogram frem til 2030 (EUT L 144 af 12.4.2022, s. 22).

- (3) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001¹ fastsætter et bindende overordnet EU-mål om, at andelen af energi fra vedvarende energikilder skal udgøre mindst 32 % af Unionens endelige bruttoenergiforbrug senest i 2030. I henhold til 2030-klimaplanen, fastsat i Kommissionens meddelelse af 17. september 2020 med titlen "Styrkelse af Europas klimaambitioner for 2030 Investering i en klimaneutral fremtid til gavn for borgerne", skal andelen af vedvarende energi i det endelige bruttoenergiforbrug øges til 40 % senest i 2030 for at nå Unionens mål for reduktion af drivhusgasemissioner. På den baggrund foreslog Kommissionen i juli 2021 som led i pakken til gennemførelse af den europæiske grønne pagt at fordoble andelen af vedvarende energi i energimikset i 2030 i forhold til 2020 for at nå op på mindst 40 %.
- (4) Den generelle kontekst, som Ruslands invasion af Ukraine har skabt, og virkningerne af covid-19-pandemien har ført til en stigning i energipriserne i hele Unionen og har således understreget behovet for at fremskynde energieffektiviteten og øge anvendelsen af vedvarende energi i Unionen. For at nå det langsigtede mål om et energisystem, der er uafhængigt af tredjelande, bør Unionen fokusere på at fremskynde den grønne omstilling og sikre en emissionsreducerende energipolitik, der mindsker afhængigheden af importerede fossile brændstoffer og fremmer rimelige og overkommelige priser for Unionens borgere og virksomheder i alle økonomiske sektorer.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 82).

- (5) REPowerEU-planen, fastsat i Kommissionens meddelelse af 18. maj 2022 ("REPowerEU-planen") sigter på at gøre Unionen uafhængig af russiske fossile brændstoffer længe før 2030. Meddelelsen har til hensigt at fremskynde udbredelsen af vind- og solenergi, idet den gennemsnitlige udbredelsestakt af sådan energi øges, og at etablere yderligere vedvarende energikapacitet inden 2030 for at muliggøre en større produktion af vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse. Medlovgiverne opfordres endvidere til at overveje indførelse af et højere eller tidligere mål for vedvarende energi. I den forbindelse bør Unionens overordnede mål for vedvarende energi hæves til 42,5 % for at øge det nuværende tempo i udbredelsen af vedvarende energi betydeligt og dermed fremskynde udfasningen af Unionens afhængighed af russiske fossile brændstoffer samt øge tilgængeligheden af sikker og bæredygtig energi i Unionen til overkommelige priser. Ud over dette obligatoriske niveau bør medlemsstaterne bestræbe sig på i fællesskab at nå et overordnet EU-mål for vedvarende energi på 45 % som skitseret i REPowerEU-planen.
- (6) Målene for vedvarende energikilder bør gå hånd i hånd med den supplerende dekarboniseringsindsats på grundlag af andre ikke-fossile energikilder med henblik på at opnå klimaneutralitet i 2050. Medlemsstaterne bør kunne kombinere forskellige ikke-fossile energikilder for at nå Unionens mål om klimaneutralitet senest i 2050 under hensyntagen til deres specifikke nationale forhold og strukturen i deres energiforsyning. For at nå dette mål bør udbredelsen af vedvarende energi inden for rammerne af det øgede bindende overordnede EU-mål integreres i den supplerende dekarboniseringsindsats, der omfatter udvikling af andre ikke-fossile energikilder, som medlemsstaterne beslutter at gå videre med.

- (7) Innovation er afgørende for den vedvarende energis konkurrenceevne. Den strategiske energiteknologiplan fastsat i Kommissionens meddelelse af 15. september 2015 med titlen "Mod en integreret strategisk energiteknologiplan (SET): Hurtigere omstilling af Europas energisystem" ("SET-planen") har til formål at fremme omstillingen til et klimaneutralt energisystem gennem forsknings- og innovationstiltag, der vedrører hele innovationskæden, fra forskning til markedsudbredelse. I deres integrerede nationale energi- og klimaplaner forelagt i henhold til artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999¹ fastsætter medlemsstaterne nationale målsætninger og finansieringsmål for offentlig og, om muligt, privat forskning og innovation vedrørende energiunionen, herunder, hvis det er hensigtsmæssigt, en tidsplan for, hvornår målsætningerne bør være opfyldt, der afspejler prioriteterne i strategien for energiunionen fastsat i Kommissionens meddelelse af 25. februar 2015 med titlen "En rammestrategi for en modstandsdygtig energiunion med en fremadskuende klimapolitik" og, hvor det er relevant, SET-planen. For at supplere deres nationale mål og finansieringsmål for at fremme produktionen af vedvarende energi fra innovativ teknologi for vedvarende teknologi og sikre Unionens fortsatte førerposition inden for forskning og udvikling af innovativ teknologi for vedvarende energi bør hver medlemsstat fastsætte et vejledende mål om, at mindst 5 % af nyinstalleret kapacitet inden for vedvarende energi skal være innovativ teknologi for vedvarende energi senest i 2030.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999 af 11. december 2018 om forvaltning af energiunionen og klimaindsatsen, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 663/2009 og (EF) nr. 715/2009, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF, 98/70/EF, 2009/31/EF, 2009/73/EF, 2010/31/EU, 2012/27/EU og 2013/30/EU, Rådets direktiv 2009/119/EF og (EU) 2015/652 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 1).

- (8) I overensstemmelse med artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) .../...¹⁺ og i henhold til Kommissionens henstilling (EU) 2021/1749² bør medlemsstaterne følge en integreret tilgang ved at fremme den mest energieffektive vedvarende energikilde for en given sektor og anvendelse og ved at fremme systemeffektivitet, således at der vil være brug for mindst mulig energi til enhver given økonomisk aktivitet.
- (9) Ændringerne fastsat i dette direktiv har også til formål at støtte opfyldelsen af Unionens mål om en årlig produktion af bæredygtig biomethan på 35 mia. m³ senest i 2030, der er fastsat i arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene af 18. maj 2022 med titlen "Implementing the Repower EU Action Plan: investment needs, hydrogen accelerator and achieving the bio-methane targets", og dermed støtte forsyningssikkerheden og Unionens klimaambitioner.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) .../... af ... om energieffektivitet og om ændring af forordning (EU) 2023/955 (EUT L ...).

⁺ EUT: Indsæt venligst nummeret på direktivet i dokument PE-CONS 15/23 (2021/0203(COD)) i teksten og indsæt nævnte direktivs nummer, dato og EUT-henvisning i fodnoten.

² Kommissionens henstilling (EU) 2021/1749 af 28. september 2021 om Energieffektivitet først: fra principper til praksis – retningslinjer for og eksempler på gennemførelsen af princippet i beslutningstagningen inden for energisektoren og andet" (EUT L 350 af 4.10.2021, s. 9).

- (10) Der er en stigende erkendelse af behovet for at tilpasse bioenergipolitikkerne til princippet om kaskadeanvendelse af biomasse. Dette princip har til formål at opnå ressourceeffektivitet i forbindelse med biomasseanvendelse ved, hvor det er muligt, at prioritere anvendelsen til biomassematerialer højere end til energiudnyttelse og dermed øge mængden af biomasse, der er til rådighed i systemet. Sådantilpasning har til formål at sikre fair adgang til markedet for råmaterialer til biomasse med henblik på udvikling af innovative biobaserede løsninger med høj merværdi og en bæredygtig cirkulær bioøkonomi. Når medlemsstaterne udvikler støtteordninger for bioenergi, bør de derfor tage hensyn til den tilgængelige forsyning af bæredygtig biomasse til energimæssig og ikkeenergimæssig anvendelse og vedligeholdelse af de nationale kulstofdræn og økosystemer i skove samt principperne for den cirkulære økonomi og udnyttelse af biomasse efter princippet om kaskadeanvendelse af biomasse samt affaldshierarkiet, der er fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF¹. I overensstemmelse med princippet om kaskadeanvendelse af biomasse bør træbiomasse anvendes, hvor den giver den højeste økonomiske og miljømæssige merværdi i følgende prioritetsrækkefølge: træbaserede produkter, forlængelse af træbaserede produkters levetid, genbrug, genanvendelse, bioenergi og bortskaffelse. I det øjeblik, hvor der ikke findes andre økonomisk bæredygtige eller miljøvenlige anvendelser af træbiomassen, bidrager energiudnyttelsen til at reducere produktionen af energi fra ikkevedvarende kilder. Medlemsstaternes støtteordninger for bioenergi bør derfor rettes mod sådanne råprodukter, for hvilke der kun er begrænset markeds konkurrence med materialesektorerne, og hvis tilvejebringelse anses for at være positiv for både klimaet og biodiversiteten, for at undgå negative incitamentertil ubæredygtige bioenergigiveje, jf. 2021-rapporten fra Kommissionens Fælles Forskningscenter om anvendelse af træbiomasse til energiproduktion i EU ("The use of woody biomass for energy production in the EU").

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver (EUT L 312 af 22.11.2008, s. 3).

Ved gennemførelsen af foranstaltninger, der sikrer anvendelse af princippet om kaskadeanvendelse af biomasse, er det samtidig nødvendigt at anerkende de særlige nationale forhold, der danner grundlag for medlemsstaternes udformning af deres støtteordninger. Medlemsstaterne bør have mulighed for at fravige dette princip under behørigt begrundede omstændigheder, f.eks. når det er nødvendigt af hensyn til energiforsyningsikkerheden, f.eks. i tilfælde af særlige forhold med ekstrem kulde. Medlemsstaterne bør også have mulighed for at fravige dette princip, hvis der ikke er nogen industrier eller forarbejdningsanlæg, der kan skabe en højere merværdi ved anvendelse af visse råprodukter inden for et geografisk område. I et sådant tilfælde kan transport ud over dette område med henblik på en sådan anvendelse muligvis ikke begrundes ud fra et økonomisk eller miljømæssigt synspunkt. Medlemsstaterne bør underrette Kommissionen om alle sådanne undtagelser. Medlemsstaterne bør ikke yde direkte finansiel støtte til produktion af energi fra savkævler, finérkævler, rundtræ af industriel kvalitet, stubbe og rødder. Med henblik på dette direktiv bør skattefordele ikke betragtes som direkte finansiel støtte. Affaldsforebyggelse, genbrug og genanvendelse af affald bør have højeste prioritet. Medlemsstaterne bør undgå at indføre støtteordninger, der ville være i strid med målene for affaldsbehandling og ville føre til ineffektiv anvendelse af genanvendeligt affald. For at sikre en mere effektiv anvendelse af bioenergi bør medlemsstaterne desuden ikke yde ny støtte eller forny nogen støtte til rent elproducerende anlæg, medmindre anlæggene befinder sig i regioner med en særlig status for så vidt angår deres overgang fra fossile brændstoffer eller i regioner i den yderste periferi som omhandlet i TEUF artikel 349, eller hvis anlæggene anvender kulstofopsamling og -lagring.

- (11) I kraft af den hurtige vækst og stigende omkostningskonkurrenceevne inden for elproduktion fra vedvarende energikilder kan denne dække en stigende andel af energif efterspørgslen, f.eks. ved brug af varmepumper til rumopvarmning eller ved brug af industriprocesser, der foretages ved lav temperatur, elektriske køretøjer til transport eller elektriske ovne i visse industrier. Elektricitet fra vedvarende energikilder kan også anvendes til at producere syntetiske brændstoffer til forbrug i transportsektorer, der er vanskelige at dekarbonisere, såsom luftfart og søtransport. En ramme for elektrificering skal muliggøre en robust og effektiv koordinering og udvide markedsmekanismerne for at matche både udbud og efterspørgsel i rum og tid, stimulere investeringer i fleksibilitet og bidrage til at integrere store andele af variabel produktion af vedvarende energi. Medlemsstaterne bør derfor sikre, at udbredelsen af elektricitet fra vedvarende energikilder fortsætter med at stige i et passende tempo for at imødekomme den stigende efterspørgsel. Med henblik herpå bør medlemsstaterne etablere en ramme, der omfatter markedskompatible mekanismer til at tackle de resterende hindringer for at have sikre og tilstrækkelige elektricitetssystemer, der er egnede til et højt niveau af vedvarende energi, samt lagringsfaciliteter, der er fuldt integreret i elektricitetssystemet. Denne ramme bør navnlig tackle de resterende hindringer, herunder ikkefinansielle hindringer, såsom utilstrækkelige digitale og menneskelige ressourcer hos myndighederne til at behandle et stigende antal ansøgninger om tilladelse.

- (12) Ved beregningen af andelen af vedvarende energi i en medlemsstat bør vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, medregnes i den sektor, hvor de forbruges (elektricitet, opvarmning og køling eller transport). For at undgå dobbelttælling bør den elektricitet fra vedvarende energikilder, der anvendes til produktion af disse brændstoffer, ikke medregnes. Dette vil resultere i en harmonisering af regnskabsreglerne for disse brændstoffer i hele direktiv 2018/2001, uanset om de medregnes i det overordnede mål for vedvarende energi eller i eventuelle delmål. Det ville også gøre det muligt at medregne det faktiske energiforbrug under hensyntagen til energitab i processen til fremstilling af disse brændstoffer. Desuden vil det gøre det muligt at bogføre vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, som importeres til og forbruges i Unionen. Medlemsstaterne bør via en specifik samarbejdsaftale kunne blive enige om at medregne vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, og som forbruges i en given medlemsstat, i andelen af det endelige bruttoforbrug af energi fra vedvarende energikilder i den medlemsstat, hvor de er produceret. Når der indgås sådanne samarbejdsaftaler, opfordres medlemsstaterne til, medmindre andet er aftalt, at medregne vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, og som er produceret i en anden medlemsstat end de medlemsstater, hvor de forbruges, på følgende måde: op til 70 % af deres mængde i det land, hvor de forbruges, og op til 30 % af deres mængde i det land, hvor de produceres. Aftaler mellem medlemsstaterne kan være i form af en specifik samarbejdsaftale, der indgås via EU-plattformen for udvikling af vedvarende energi som lanceret den 29. november 2021.

- (13) Samarbejde mellem medlemsstaterne om at fremme vedvarende energi kan tage form af statistiske overførsler, støtteordninger eller fælles projekter. Det giver mulighed for omkostningseffektiv udbredelse af vedvarende energi i hele Europa og bidrager til markedsintegration. På trods af sit potentiale har samarbejde mellem medlemsstaterne været meget begrænset, hvilket har ført til suboptimale effektivitetsresultater med hensyn til forøgelse af vedvarende energi. Medlemsstaterne bør derfor være forpligtet til at etablere en ramme for samarbejde om fælles projekter senest i 2025. Inden for denne ramme bør medlemsstaterne sikre at etablere mindst to fælles projekter inden 2030. Desuden bør medlemsstater, hvis årlige elforbrug overstiger 100 TWh, sikre at etablere et tredje fælles projekt senest i 2033. Projekter, der finansieres med nationale bidrag inden for rammerne af Unionens finansieringsmekanisme for vedvarende energi, der er oprettet ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/1294¹, vil opfylde denne forpligtelse for de involverede medlemsstater.

¹ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/1294 af 15. september 2020 om Unionens finansieringsmekanisme for vedvarende energi (EUT L 303 af 17.9.2020, s. 1).

- (14) Kommissionen indførte i sin meddelelse af 19. november 2020 med titlen "En EU-strategi for udnyttelse af potentialet i offshore vedvarende energi med en klimaneutral fremtid for øje" et ambitiøst mål på en offshorevindeeffekt på 300 GW og en havenergivindeeffekt på 40 GW i alle Unionens havområder senest i 2050. For at sikre denne ændring vil medlemsstaterne være nødt til at samarbejde på tværs af grænserne på havområdeplan. I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/869¹ skal medlemsstaterne indgå ikkebindende aftaler om at samarbejde om målene for offshoreproduktion af vedvarende energi, der skal etableres i hvert havområde senest i 2050, med mellemliggende skridt i 2030 og 2040. Offentliggørelse af oplysninger om de mængder af offshore vedvarende energi, som medlemsstaterne har til hensigt at opnå gennem udbud, øger gennemsigtigheden og forudsigeligheden for investorer og støtter opfyldelsen af målene for etablering af offshoreproduktion af vedvarende energi. Maritim fysisk planlægning er et vigtigt redskab til at sikre sameksistens mellem forskellige anvendelser af havet. Der er behov for at tildele plads til projekter om vedvarende offshoreenergi i de fysiske planer for det maritime rum for at muliggøre langsigtet planlægning, vurdering af disse projekter om vedvarende offshoreenergis virkninger og sikring af offentlighedens accept af den planlagte udbredelse. At gøre det muligt for VE-fællesskaber at deltage i fælles projekter om vedvarende offshoreenergi er yderligere et redskab til at øge offentlighedens accept.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/869 af 30. maj 2022 om retningslinjer for den transeuropæiske energiinfrastruktur, om ændring af forordning (EF) nr. 715/2009, (EU) 2019/942 og (EU) 2019/943 og af direktiv 2009/73/EF og (EU) 2019/944 og om ophævelse af forordning (EU) nr. 347/2013 (EUT L 152 af 3.6.2022, s. 45).

- (15) Markedet for VE-elkøbsaftaler vokser hastigt og udgør en supplerende rute til markedet for produktion af vedvarende energi ud over medlemsstaternes støtteordninger eller salg direkte på engrosmarkedet for elektricitet. Samtidig er markedet for VE-elkøbsaftaler stadig begrænset til et lille antal medlemsstater og store virksomheder, og der er stadig betydelige administrative, tekniske og finansielle hindringer på store dele af EU-markedet. De eksisterende foranstaltninger fastsat i artikel 15 i direktiv (EU) 2018/2001 til fremme af udbredelsen af VE-elkøbsaftaler bør derfor styrkes yderligere ved at undersøge anvendelsen af kreditgarantier til at mindske sådanne aftalers finansielle risici, idet der tages hensyn til, at disse garantier, når de er offentlige, ikke bør fortrænge privat finansiering. Desuden bør foranstaltninger til støtte for VE-elkøbsaftaler udvides til at omfatte andre former for aftaler om køb af vedvarende energi, hvor det er relevant, herunder købsaftaler om vedvarende energi til opvarmning og køling. I denne forbindelse bør Kommissionen analysere hindringerne for langfristede aftaler om køb af vedvarende energi, navnlig for anvendelse af grænseoverskridende aftaler om køb af vedvarende energi og udstede retningslinjer for fjernelse af disse hindringer.

- (16) Der kan være behov for yderligere strømligning af administrative procedurer og tilladelsesprocedurer for at fjerne unødvendige administrative byrder med henblik på etablering af projekter for vedvarende energi og de dertil knyttede netinfrastrukturprojekter. Senest to år efter dette direktivs ikrafttræden og på grundlag af de integrerede nationale energi- og klimastatusrapporter forelagt i henhold til forordning (EU) 2018/1999, bør Kommissionen overveje, hvorvidt der er behov for supplerende foranstaltninger for yderligere at støtte medlemsstaterne i gennemførelsen af de bestemmelser i direktiv (EU) 2018/2001, der regulerer tilladelsesprocedurerne, herunder i lyset af de krav, som det kontaktpunkt, der er fastsat eller udpeget i henhold til artikel 16 i nævnte direktiv, har til at sikre overholdelse af de frister for tilladelsesprocedurerne, der er fastsat i dette direktiv. Sådanne supplerende foranstaltninger bør kunne omfatte vejledende nøgleresultatindikatorer for bl.a. varigheden af tilladelsesprocedurer vedrørende projekter om vedvarende energi inden for og uden for områder til fremskyndelse af vedvarende energi.

- (17) Bygninger har et stort uudnyttet potentiale til effektivt at bidrage til reduktionen af drivhusgasemissioner i Unionen. Dekarboniseringen af opvarmning og køling i bygninger gennem en øget andel af produktionen og anvendelsen af vedvarende energi vil være nødvendig for at opfylde ambitionerne fastsat i forordning (EU) 2021/1119 for at nå Unionens mål om klimaneutralitet. Fremskridtene med anvendelse af vedvarende energi til opvarmning og køling har imidlertid været stagnerende i de seneste ti år og er i høj grad baseret på øget anvendelse af biomasse. Uden fastsættelse af vejledende andele af vedvarende energi i bygninger vil det ikke være muligt at spore fremskridt og identificere flaskehalse i udbredelsen af vedvarende energi. Fastsættelsen af vejledende andele af vedvarende energi i bygninger sender et langsigtet signal til investorer, herunder for perioden umiddelbart efter 2030. Derfor bør der fastsættes vejledende andele for anvendelsen af vedvarende energi i bygninger, produceret på stedet eller i nærheden såvel som vedvarende energi fra nettet, for at vejlede og tilskynde medlemsstaterne til at gøre en indsats for at udnytte potentialet for at anvende og producere vedvarende energi i bygninger, tilskynde til udvikling af teknologi, der producerer vedvarende energi, og bidrage til en effektiv tilkobling af sådan teknologi til energisystemet, samtidig med at der skabes sikkerhed for investorer og engagement på lokalt plan samt øget systemeffektivitet. Intelligent og innovativ teknologi, der bidrager til systemeffektivitet, bør også fremmes, når det er relevant. Ved beregningen af disse vejledende andele, når andelen af elektricitet fra vedvarende energikilder fra nettet, der anvendes i bygninger, skal bestemmes, bør medlemsstaterne anvende den gennemsnitlige andel af elektricitet fra vedvarende energikilder, der er leveret på deres område i de to foregående år.

- (18) Unionens vejledende andel af vedvarende energi for bygningssektoren, der skal nås senest i 2030, udgør en nødvendig minimumsmilepæl for at sikre dekarbonisering af Unionens bygningsmasse senest i 2050 og supplerer de lovgivningsmæssige rammer vedrørende energieffektivitet og bygningers energimæssige ydeevne. Det er afgørende at muliggøre en gnidningsløs og omkostningseffektiv udfasning af fossile brændstoffer fra bygninger for at sikre, at de erstattes med vedvarende energi. Den vejledende andel af vedvarende energi i bygningssektoren supplerer de lovgivningsmæssige rammer for bygninger i henhold til EU-retten om bygningers energimæssige ydeevne ved at sikre, at teknologi, apparater og infrastrukturer inden for vedvarende energi, herunder effektiv fjernvarme og fjernkøling, rettidigt opskaleres i tilstrækkelig grad, så de kan erstatte fossile brændstoffer i bygninger og sikre, at der er en sikker og pålidelig forsyning af vedvarende energi til næsten energineutrale bygninger frem til 2030. Den vejledende andel af vedvarende energi i bygningssektoren fremmer også investeringer i vedvarende energi i langsigtede nationale strategier og planer for reovering af bygninger, der gør det muligt at opnå dekarbonisering af bygninger. Desuden er den vejledende andel af vedvarende energi i byggesektoren en vigtig yderligere indikator til fremme af udviklingen eller moderniseringen af effektive fjernvarme- og fjernkølenet og supplerer dermed både det vejledende mål for fjernvarme og fjernkøling i henhold til artikel 24 i direktiv (EU) 2018/2001 og kravet om at sikre, at vedvarende energi og overskudsvarme og - kulde fra effektive fjernvarme- og fjernkølingssystemer er til rådighed for at bidrage til at dække det samlede årlige primærenergiforbrug i nye eller reoverede bygninger. Denne vejledende andel af vedvarende energi i bygningssektoren er også nødvendig for på at sikre en omkostningseffektiv opnåelse af den årlige stigning i opvarmning og køling baseret på vedvarende energi i henhold til artikel 23 i direktiv (EU) 2018/2001.

- (19) I betragtning af det store energiforbrug i boliger, erhvervsbygninger og offentlige bygninger kan de eksisterende definitioner i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1099/2008¹ anvendes ved beregningen af den nationale andel af energi fra vedvarende energikilder i bygninger for at minimere den administrative byrde og samtidig sikre fremskridt med hensyn til at realisere Unionens vejledende andel af vedvarende energi for byggesektoren inden 2030.
- (20) Langvarige administrative tilladelsesprocedurer er en af de største hindringer for investeringer i projekter vedrørende vedvarende energi og den dertil knyttede infrastruktur. Disse hindringer omfatter de gældende reglers kompleksitet i forbindelse med udvælgelse af lokaliteter og administrative tilladelser til sådanne projekter, kompleksiteten i og varigheden af vurderingen af sådanne projekters miljøvirkninger og dertil knyttede energinet, problemer med nettilslutning, begrænsninger i mulighederne for at tilpasse teknologispecifikationer i løbet af tilladelsesproceduren og personaleproblemer hos de tilladelsesudstedende myndigheder eller netoperatører. For at fremskynde udbredelsen af sådanne projekter er det nødvendigt at vedtage regler, der vil forenkle og forkorte tilladelsesprocedurerne, idet der tages hensyn til den brede offentlige accept af udbredelsen af vedvarende energi.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1099/2008 af 22. oktober 2008 om energistatistik (EUT L 304 af 14.11.2008, s. 1).

- (21) Direktiv (EU) 2018/2001 strømliner de administrative tilladelsesprocedurer for anlæg til vedvarende energi ved at indføre regler om tilrettelæggelsen og den maksimale varighed af den administrative del af tilladelsesproceduren for projekter vedrørende vedvarende energi, der omfatter alle relevante tilladelser til opførelse, repowering og drift af anlæg til vedvarende energi og til sådanne anlægs tilslutning til nettet.
- (22) En yderligere forenkling og afkortning af de administrative tilladelsesprocedurer for anlæg til vedvarende energi, herunder de energianlæg, der kombinerer forskellige vedvarende energikilder, varmepumper, samplaceret energilagring, herunder kraftanlæg og termiske anlæg, samt aktiver, der er nødvendige for sådanne anlægs, sådanne varmepumpers og sådan lagrings tilslutning til nettet og for at integrere vedvarende energi i varme- og kølenet på en koordineret og harmoniseret måde, er nødvendig for at sikre, at Unionen når sine ambitiøse klima- og energimål for 2030 og målet om klimaneutralitet senest i 2050, samtidig med at der tages hensyn til princippet om ikke at gøre skade i den europæiske grønne pagt, og uden at det berører den interne kompetencefordeling i medlemsstaterne.

- (23) Indførelsen af kortere og klare frister for de afgørelser, der skal træffes af de myndigheder, som er kompetente til at udstede tilladelser til anlæg til vedvarende energi på grundlag af en fuldstændig ansøgning, har til formål at fremskynde udbredelsen af projekter vedrørende vedvarende energi. Det tidsrum det tager, at bygge anlæggene til vedvarende energi og deres nettilslutning, bør ikke medregnes i disse frister, medmindre det falder sammen med andre administrative skridt i tilladelsesproceduren. Der bør imidlertid skelnes mellem projekter placeret i områder, der er særligt egnede til udbredelse af projekter vedrørende vedvarende energi, hvor fristerne i særlig grad kan strømlines, dvs. områder til fremskyndelse af vedvarende energi, og projekter, der er beliggende uden for sådanne områder. Der bør tages hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende for projekter om vedvarende offshoreenergi, når disse frister fastsættes.
- (24) Nogle af de mest almindelige problemer, som udviklere af til projekter vedrørende vedvarende energi står over for, vedrører komplekse og langvarige administrative tilladelses- og nettilslutningsprocedurer, der er fastlagt på nationalt eller regionalt plan samt mangel på tilstrækkeligt personale og teknisk ekspertise hos tilladelsesmyndighederne til vurdering af de foreslåede projekters indvirkning på miljøet. Det er derfor hensigtsmæssigt at strømline visse miljørelaterede aspekter af tilladelsesprocedurerne for projekter vedrørende vedvarende energi.

(25) Medlemsstaterne bør understøtte en hurtigere udrulning af projekter vedrørende vedvarende energi ved gennemførelsen af en koordineret kortlægning, der gennemføres af medlemsstaterne i samarbejde med de lokale og regionale myndigheder, af udbredelsen af vedvarende energi på deres område og den dertil knyttede infrastruktur. Medlemsstaterne bør identificere de land-, overflade-, undergrunds- og hav- eller indlandsvandområder, der er nødvendige for at installere anlæg til vedvarende energi og den dertil knyttede infrastruktur, for at opfylde i det mindste deres nationale bidrag hen imod det overordnede reviderede mål for vedvarende energi for 2030, der er fastsat i artikel 3, stk. 1, i direktiv (EU) 2018/2001, og til støtte for at nå målet om klimaneutralitet senest i 2050 i overensstemmelse med forordning (EU) 2021/1119. Medlemsstaterne bør have mulighed for at anvende eksisterende dokumenter om fysisk planlægning med henblik på at identificere disse områder. Medlemsstaterne bør sikre, at sådanne områder afspejler deres skønnede forløbskurver og den samlede planlagte installerede kapacitet og bør fastlægge specifikke områder for de forskellige typer teknologi for vedvarende energi, der er fastsat i deres integrerede nationale energi- og klimaplaner, som er forelagt i henhold til artikel 3 og 14 i forordning (EU) 2018/1999. Ved fastlæggelsen af de krævede land-, overflade-, undergrunds- og hav- eller indlandsvandområder bør der navnlig tages hensyn til tilgængeligheden af energi fra vedvarende kilder og potentialet i de forskellige land- og havområder til produktion af vedvarende energi inden for de forskellige typer teknologi, den forventede energiefterspørgsel, idet der tages hensyn til energi- og systemeffektivitet, generelt og i de forskellige regioner i medlemsstaten samt tilgængeligheden af relevant energiinfrastruktur, lagring og andre fleksibilitetsværktøjer under hensyntagen til den kapacitet, der er nødvendig for at tage højde for den stigende mængde vedvarende energi, samt miljøfølsomhed i overensstemmelse med bilag III til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU¹.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (EUT L 26 af 28.1.2012, s. 1).

- (26) Medlemsstaterne bør som en undergruppe af disse områder udpege specifikke landområder (herunder overflader og underjordiske områder) og hav- eller indlandsområder som områder til fremskyndelse af vedvarende energi. Disse områder bør være særligt egnede til udvikling af projekter vedrørende vedvarende energi, idet der skelnes mellem typer teknologi, på grundlag af at udbredelsen af den specifikke type vedvarende energikilde ikke forventes at få væsentlig indvirkning på miljøet. Ved udpegningen af særligt områder til fremskyndelsen af vedvarende energi bør medlemsstaterne undgå beskyttede områder og tage hensyn til genopretningsplaner og passende afbødende foranstaltninger.
- Medlemsstaterne bør kunne udpege områder til fremskyndelse af vedvarende energi, der er specifikke for en eller flere typer anlæg til vedvarende energi, og bør angive, hvilken eller hvilke typer energi fra vedvarende kilder der egner sig til produktion i sådanne områder til fremskyndelse af vedvarende energi. Medlemsstaterne bør udpege sådanne områder til fremskyndelse af vedvarende energi til mindst én type teknologi og bør beslutte størrelsen af de pågældende områder til fremskyndelse af vedvarende energi i betragtning af de særlige forhold og krav i forbindelse med den eller de typer teknologi, for hvilke de opretter områder til fremskyndelse af vedvarende energi. I den forbindelse bør medlemsstaterne tilstræbe at sikre, at disse områders samlede størrelse er betydelig, og at de bidrager til at nå de mål, der er fastsat i direktiv (EU) 2018/2001.

- (27) Brug af pladsen til produktion af vedvarende energi og andre anvendelsesmuligheder på land, indlandsvand og havet til flere formål på samme tid, såsom fødevareproduktion, naturbeskyttelse eller naturgenopretning, mindsker begrænsningerne for anvendelsen af disse områder. I den forbindelse er fysisk planlægning et vigtigt redskab til i en tidlig fase at kortlægge og styre synergivirkningerne i forbindelse med anvendelsen af land-, indlandsvand- og havområder. Medlemsstaterne bør undersøge, muliggøre og fremme de forskellige formål for områder, der er udpeget som et resultat af de vedtagne foranstaltninger vedrørende fysisk planlægning. Med henblik herpå bør medlemsstaterne fremme ændringer i anvendelsen af land- og havområder, hvor det er nødvendigt, forudsat at de forskellige anvendelser og aktiviteter er forenelige med hinanden og kan eksistere side om side.

- (28) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF¹ fastsætter miljøvurderinger som et vigtigt redskab til at integrere miljøhensyn i udarbejdelsen og vedtagelsen af planer og programmer. Med henblik på at udpege områder til fremskyndelse af vedvarende energi bør medlemsstaterne udarbejde en eller flere planer, der omfatter udpegningsaf områder til fremskyndelse af vedvarende energi og de gældende regler og afbødningsforanstaltninger for projekter, der er beliggende i hvert enkelt af disse områder. Medlemsstaterne bør kunne udarbejde én enkelt plan for alle områder til fremskyndelse af vedvarende energi og teknologi for vedvarende energi eller teknologispecifikke planer, der udpeger et eller flere områder til fremskyndelse af vedvarende energi. Hver plan bør underkastes en miljøvurdering i henhold til direktiv 2001/42/EF med henblik på at vurdere indvirkningen på de relevante områder, der er udpeget i den pågældende plan, af hver enkelt teknologi for vedvarende energi. Gennemførelse af en miljøvurdering i overensstemmelse med nævnte direktiv med henblik herpå vil gøre det muligt for medlemsstaterne at have en mere integreret og effektiv tilgang til planlægning, at sikre offentlig deltagelse tidligt i processen og at tage hensyn til miljøhensyn i en tidlig fase af planlægningsprocessen på strategisk plan. Dette vil bidrage til at øge udbredelsen af forskellige vedvarende energikilder på en hurtigere og strømlinet måde, samtidig med at disse projekters skadelige miljøvirkninger minimeres. Disse miljøvurderinger bør omfatte høringer mellem medlemsstaterne på tværs af landegrænserne, hvis planen kan forventes at få væsentlig skadelig virkninger på miljøet i en anden medlemsstat.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF af 27. juni 2001 om vurdering af bestemte planers og programmets indvirkning på miljøet (EFT L 197 af 21.7.2001, s. 30).

- (29) Efter vedtagelsen af planerne om udpegning af områder til fremskyndelse af vedvarende energi bør medlemsstaterne overvåge alle væsentlige skadelige miljøvirkninger af gennemførelsen af planer og programmer for bl.a. på et tidligt tidspunkt at identificere uforudsete skadelige virkninger og være i stand til at træffe passende afhjælpende foranstaltninger i overensstemmelse med direktiv 2001/42/EF.
- (30) For at øge offentlighedens accept af projekter vedrørende vedvarende energi bør medlemsstaterne træffe passende foranstaltninger til at fremme lokalsamfundenes deltagelse i projekter vedrørende vedvarende energi. Bestemmelserne i De Forenede Nationers Økonomiske Kommission for Europas konvention om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet¹, der blev undertegnet i Århus den 25. juni 1998, navnlig bestemmelserne om offentlig deltagelse og adgang til klage og domstolsprøvelse, finder fortsat anvendelse, hvor det er relevant.
- (31) For at strømline processen med udpegelse af områder til fremskyndelse af vedvarende energi og undgå en fordobling af miljøvurderinger af et enkelt område bør det være muligt for medlemsstaterne at erklære områder, der allerede er udpeget som egnede til fremskyndet udbredelse af teknologi for vedvarende energi i henhold til national ret, for områder til fremskyndelse af vedvarende energi. Sådanne erklæringer bør være underlagt visse miljøbetingelser, der sikrer et højt miljøbeskyttelsesniveau. Muligheden for at udpege områder til fremskyndelse af vedvarende energi i eksisterende planlægning bør være tidsbegrænset for at sikre, at den ikke bringer standardproceduren for udpegning af områder til fremskyndelse af vedvarende energi i fare. Projekter beliggende i eksisterende nationalt udpegede områder i beskyttede områder, der ikke kan erklæres for områder til fremskyndelse af vedvarende energi, bør fortsætte med at fungere på de samme betingelser, som de blev etableret under.

¹ EUT L 124 af 17.5.2005, s. 4.

- (32) Områder til fremskyndelse af vedvarende energi bør sammen med eksisterende anlæg til vedvarende energi, fremtidige anlæg til vedvarende energi uden for sådanne områder og samarbejds mekanismer have til formål at sikre, at produktionen af vedvarende energi vil være tilstrækkelig til at nå medlemsstaternes bidrag til Unionens overordnede mål for vedvarende energi som fastsat i artikel 3, stk. 1, i direktiv (EU) 2018/2001. Medlemsstaterne bør bevare muligheden for at udstede tilladelser til projekter uden for sådanne områder.
- (33) I områder til fremskyndelse af vedvarende energi bør projekter vedrørende vedvarende energi, der er i overensstemmelse med de regler og foranstaltninger, som er fastlagt i den eller de planer, som medlemsstaterne har udarbejdet, formodes ikke at have væsentlige indvirkninger på miljøet. Derfor bør sådanne projekter være undtaget fra forpligtelsen til at gennemføre en specifik miljøkonsekvensvurdering på projektniveau i den i direktiv 2011/92/EU anvendte betydning med undtagelse af projekter, hvor en medlemsstat på sin nationale obligatoriske liste over projekter har besluttet at kræve en miljøkonsekvensvurdering, og projekter, der kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet i en anden medlemsstat, eller hvis en medlemsstat, der kan forventes at blive berørt i væsentlig grad, anmoder herom. Forpligtelserne i henhold til konventionen om vurdering af virkningerne på miljøet på tværs af landegrænser¹, der blev undertegnet i Espoo den 25. februar 1991, bør fortsat gælde for medlemsstater, hvor projektet kan forventes at få betydelige grænseoverskridende virkninger i et tredjeland.
- (34) Forpligtelserne fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF² finder fortsat anvendelse på vandkraftværker, herunder når en medlemsstat beslutter at udpege områder til fremskyndelse af vedvarende energi i forbindelse med vandkraft, med henblik på at sikre at potentielle skadelige indvirkninger på det eller de berørte vandområder er berettigede, og at alle relevante afbødende foranstaltninger gennemføres.

¹ EUT L 104 af 24.4.1992, s. 7.

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1).

- (35) Udpegningen af områder til fremskyndelse af vedvarende energi bør gøre det muligt for anlæg til vedvarende energi og samplaceret energilagring såvel som sådanne anlægs og sådan lagrings tilslutning til nettet at drage fordel af forudsigelighed og strømlinede administrative tilladelsesprocedurer. Navnlig bør projekter, der er beliggende i områder til fremskyndelse af vedvarende energi, være omfattet af administrative hastende tilladelsesprocedurer, herunder en stiltiende godkendelse i tilfælde af, at den kompetente myndighed ikke svarer på et mellemliggende administrativt skridt inden for den fastsatte frist, medmindre det pågældende projekt er omfattet af krav om en miljøkonsekvensvurdering, eller princippet om administrativ stiltiende godkendelse ikke findes i den pågældende medlemsstats ret. Disse projekter bør også nyde godt af klare frister og retssikkerhed med hensyn til tilladelsesprocedurens forventede resultat. Efter indgivelsen af en ansøgning om projekter i et område til fremskyndelse af vedvarende energi bør medlemsstaterne foretage en hurtig screeningproces for at fastslå, om der er stor sandsynlighed for, at projektet i betragtning af det berørte geografiske områdes miljøfølsomhed vil give anledning til væsentlige uforudsete skadelige virkninger, som ikke er blevet påpeget i forbindelse med den miljøvurdering af planen eller planerne om udpegning af områder til fremskyndelse af vedvarende energi, der gennemføres i henhold til direktiv 2001/42/EF, og om projektet falder ind under anvendelsesområdet for artikel 7 i direktiv 2011/92/EU på grund af sandsynligheden for, at det har en væsentlig indvirkning på miljøet i en anden medlemsstat eller på grund af en anmodning fra en medlemsstat, der kan forventes at blive berørt i væsentlig grad. Med henblik på en sådan screeningproces bør den kompetente myndighed kunne anmode ansøgeren om at fremlægge yderligere tilgængelige oplysninger uden at kræve en ny vurdering eller dataindsamling.

Alle projekter i områder til fremskyndelse af vedvarende energi, som overholder de regler og foranstaltninger, der er fastlagt i de planer, som medlemsstaterne har udarbejdet, bør anses for at være godkendt ved afslutningen af en sådan screeningproces. Såfremt medlemsstaterne har klare beviser for, at et givet projekt med stor sandsynlighed vil medføre sådanne væsentlige uforudsete skadelige virkninger, bør medlemsstaterne efter en sådan screeningproces underkaste projektet en miljøkonsekvensvurdering i henhold til direktiv 2011/92/EF og, hvor det er relevant, direktiv 92/43/EØF¹. Medlemsstaterne bør begrunde deres beslutninger om at underkaste projekter sådanne vurderinger, inden disse vurderinger gennemføres. En sådan vurdering bør gennemføres inden for seks måneder efter en sådan beslutning med mulighed for forlængelse af denne frist på grund af ekstraordinære omstændigheder. Det er hensigtsmæssigt at give medlemsstaterne mulighed for at indføre undtagelser fra forpligtelsen til at foretage sådanne vurderinger under begrundede omstændigheder for vind- og solcelleprojekter, da sådanne projekter forventes at levere langt størstedelen af elektricitet fra vedvarende energikilder senest i 2030. I så fald bør udvikleren af projektet vedtage forholdsmæssige afbødende foranstaltninger eller, hvis sådanne ikke er tilgængelige, kompensationsforanstaltninger, som kan tage form af økonomisk kompensation, hvis der ikke findes andre forholdsmæssige kompensationsforanstaltninger, for at imødegå de væsentlige uforudsete skadelige virkninger, der er konstateret under screeningprocessen.

¹ Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper og vilde dyr og planter (EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7).

- (36) I betragtning af behovet for at fremskynde udbredelsen af energi fra vedvarende energikilder bør udpegningen af områder til fremskyndelse af vedvarende energi ikke forhindre, at der nu og fremover iværksættes projekter vedrørende vedvarende energi i andre områder, der er egnede til udbredelse af vedvarende energi. Sådanne projekter bør fortsat være omfattet af forpligtelsen til at foretage en særlig miljøkonsekvensvurdering i medfør af direktiv 2011/92/EU og bør være underlagt de tilladelsesprocedurer, der er gældende for projekter vedrørende vedvarende energi beliggende uden for områder til fremskyndelse af vedvarende energi. For at fremskynde tilladelsesprocedurerne i det omfang, det er nødvendigt for at nå det mål for vedvarende energi, som er fastsat i direktiv (EU) 2018/2001, bør de tilladelsesprocedurer, der gælder for projekter beliggende uden for områder til fremskyndelse af vedvarende energi, ligeledes forenkles og strømlines med indførelsen af klare maksimumsfrister for alle trin i tilladelsesproceduren, herunder specifikke projektwise miljøvurderinger.
- (37) Opførelse og drift af anlæg til vedvarende energi kan medføre lejlighedsvis drab på eller forstyrrelser af fugle og andre arter, der er beskyttede i henhold til direktiv 92/43/EØF eller i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF¹. Sådanne drab eller forstyrrelser af beskyttede arter bør imidlertid ikke blive betragtet som forsætlige i disse direktivers forstand, hvis projektet til opførelse og drift af disse anlæg til vedvarende energi fastsætter passende afbødende foranstaltninger for at undgå sådanne drab, at forebygge forstyrrelser, at vurdere effektiviteten af sådanne foranstaltninger ved passende overvågning, og der på baggrund af de indsamlede oplysninger træffes yderligere foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at der ikke er nogen væsentlig skadelig virkning på den pågældende arts bestand.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle (EUT L 20 af 26.1.2010, s. 7).

- (38) Ud over at installere nye anlæg til vedvarende energi har repowering af eksisterende kraftværker til vedvarende energi et betydeligt potentiale til at bidrage til opfyldelsen af målene for vedvarende energi. Da de eksisterende kraftværker til vedvarende energi for det meste er blevet installeret på steder med et betydeligt potentiale for vedvarende energikilder, kan repowering sikre den fortsatte anvendelse af disse anlæg og samtidig mindske behovet for at udpege nye anlæg til projekter vedrørende vedvarende energi. Repowering omfatter yderligere fordele såsom den eksisterende nettilslutning, en sandsynligvis højere grad af offentlig accept og viden om miljøpåvirkningen.
- (39) Direktiv (EU) 2018/2001 indfører strømlinede tilladelsesprocedurer for repowering. For at imødekomme det stigende behov for at foretage repowering af eksisterende kraftværker til vedvarende energi og for fuldt ud at udnytte de fordele, det giver, er det hensigtsmæssigt at indføre en endnu kortere tilladelsesprocedure for at foretage repowering af kraftværker til vedvarende energi beliggende i områder til fremskyndelse af vedvarende energi, herunder en kortere screeningprocedure. Med henblik på repowering af eksisterende kraftværker til vedvarende energi, der er beliggende uden for områder til fremskyndelse af vedvarende energi, bør medlemsstaterne sikre en forenklet og hurtig tilladelsesprocedure, som ikke overstiger et år, samtidig med at der tages hensyn til den europæiske grønne pagts princip om ikke at gøre skade.

- (40) For yderligere at fremme og fremskynde repowering af eksisterende kraftværker til vedvarende energi bør der indføres en forenklet tilladelsesprocedure for nettilslutning, hvor den pågældende repowering resulterer i en begrænset forøgelse af den samlede kapacitet i forhold til det oprindelige projekt. Repowering af projekter vedrørende vedvarende energi indebærer ændring eller udvidelse af eksisterende projekter i forskellig grad. Tilladelsesproceduren, herunder miljøvurderinger og -screening, for repowering af vedvarende energiprojekter bør begrænses til kun at omfatte de potentielle virkninger af ændringen eller udvidelsen i forhold til det oprindelige projekt.
- (41) Ved repowering af et solcelleanlæg kan der opnås øget effektivitet og kapacitet uden at øge det anvendte areal. Efter repowering har anlægget således ikke en anden indvirkning på miljøet end det oprindelige anlæg, forudsat at det anvendte areal ikke øges i processen, og de oprindeligt påkrævede miljømæssige afbødningsforanstaltninger fortsat overholdes.

- (42) Installation af solenergiudstyr og tilhørende samplaceret energilagring såvel som sådant udstyr og sådan lagring tilslutning til nettet i eksisterende eller fremtidige kunstige strukturer, der er oprettet til andre formål end produktion af solenergi eller energilagring, med undtagelse af kunstige vandoverflader såsom tage, parkeringsområder, veje og jernbaner, giver typisk ikke anledning til bekymring med hensyn til konkurrerende anvendelser af plads eller miljøpåvirkning. Det bør derfor være muligt for disse anlæg at nyde godt af kortere tilladelsesprocedurer og at blive undtaget fra forpligtelsen til at foretage en miljøkonsekvensvurdering i henhold til direktiv 2011/92/EU, samtidig med at medlemsstaterne får mulighed for at tage hensyn til særlige omstændigheder i forbindelse med beskyttelsen af den kulturelle eller historiske arv, nationale forsvarsinteresser eller sikkerhedshensyn. Anlæg til egetforbrug, herunder for kollektive egenforbrugere, f.eks. lokale energifællesskaber, bidrager også til at reducere den samlede efterspørgsel efter naturgas, øge systemets modstandsdygtighed og nå Unionens mål for vedvarende energi. Installation af solenergiudstyr med en kapacitet på under 100 kW, herunder VE-egenforbrugeres anlæg, har sandsynligvis ikke væsentlige skadelige virkninger på miljøet eller nettet og giver ikke anledning til sikkerhedsbetænkeligheder. Desuden kræver små anlæg generelt ikke kapacitetsforøgelse ved nettilslutningspunktet. I betragtning af de umiddelbare positive virkninger af sådanne anlæg for forbrugerne og de begrænsede miljøvirkninger, som de kan medføre, er det hensigtsmæssigt yderligere at strømline den tilladelsesprocedurer, der gælder for dem, forudsat at de ikke overstiger den eksisterende kapacitet for tilslutning til distributionsnettet, ved at indføre begrebet administrativ stiltiende accept i de relevante tilladelsesprocedurer for at fremme og fremskynde udbredelsen af sådanne anlæg og kunne høste fordelene af dem på kort sigt. Medlemsstaterne bør have mulighed for at anvende en lavere tærskel end 100 kW på grundlag af deres interne begrænsninger, forudsat at tærsklen fortsat ligger over 10,8 kW.

- (43) Varmepumper er en vigtig teknologi til at producere vedvarende opvarmning og køling fra omgivelsesenergi, herunder fra spildevandsrensningsanlæg og geotermisk energi. Varmepumper gør det også muligt at anvende overskudsvarme og -kulde. En hurtig udbredelse af varmpumper, der udnytter underudnyttede vedvarende energikilder som f.eks. omgivelsesenergi eller geotermisk energi såvel som overskudsvarme fra industrielle og tertiære sektorer, herunder datacentre, gør det muligt at erstatte kedler til naturgas og andre fossile brændstoffer med en løsning baseret på vedvarende energi, samtidig med at energieffektiviteten øges. Dette vil fremskynde mindskelsen af anvendelsen af gas til varmforsyning, både i bygninger og i industrien. For at fremskynde installation og anvendelse af varmpumper bør der indføres målrettede kortere tilladelsesprocedurer for sådanne anlæg, herunder en forenklet tilladelsesprocedure for tilslutning af mindre varmpumper til elnettet, hvis der ikke er nogen sikkerhedsbetænkeligheder, nettilslutningerne ikke kræver yderligere arbejde, og systemkomponenterne ikke er teknisk inkompatible, medmindre national ret ikke kræver en sådan tilladelsesprocedure. Takket være hurtigere og lettere installation af varmpumper har en øget anvendelse af vedvarende energi i varmesektoren, som tegner sig for næsten halvdelen af Unionens energiforbrug, til hensigt at bidrage til forsyningssikkerheden og til at tackle en vanskeligere markedssituation.

- (44) Med henblik på den relevante EU-ret bør medlemsstaterne, når de foretager de nødvendige vurderinger af de enkelte sager for at fastslå, om et anlæg til vedvarende energi, anlæggets tilslutning til nettet, selve det tilknyttede net eller de tilknyttede lagringsaktiver i et bestemt tilfælde er af væsentlig samfundsinteresse, formode, at disse anlæg til vedvarende energi og den tilhørende infrastruktur er af væsentlig samfundsinteresse og tjener den offentlige sundhed og sikkerhed, medmindre der er klar dokumentation for, at disse projekter har væsentlige skadelige virkninger på miljøet, som ikke kan afbødes eller kompenseres, eller hvis medlemsstaterne beslutter at begrænse anvendelsen af denne formodning under behørigt begrundede og specifikke omstændigheder, såsom hensyn til nationalt forsvar. Når sådanne anlæg til vedvarende energi anses for at være af væsentlig samfundsinteresse og tjene den offentlige sundhed og sikkerhed, vil projekterne kunne drage fordel af en forenklet vurdering.
- (45) For at sikre en gnidningsløs og effektiv gennemførelse af bestemmelserne i dette direktiv yder Kommissionen medlemsstaterne støtte ved hjælp af instrumentet for teknisk støtte, oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/0240¹, der tilvejebringer skræddersyet teknisk ekspertise til at udforme og gennemføre reformer, herunder dem, der øger anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder, fremmer en bedre integration af energisystemet, udpeger specifikke områder, der er særligt egnede til installation af anlæg til vedvarende energi, og strømliner rammerne for godkendelse og tilladelsesprocedurer for anlæg til vedvarende energi. Den tekniske støtte omfatter f.eks. styrkelse af den administrative kapacitet, harmonisering af de lovgivningsmæssige rammer og udveksling af relevant bedste praksis såsom at muliggøre og fremme anvendelse til flere formål.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/240 af 10. februar 2021 om oprettelse af et instrument for teknisk støtte (EUT L 57 af 18.2.2021, s. 1).

- (46) Energiinfrastrukturen skal være på plads for at støtte en betydelig opskalering af produktionen af vedvarende energi. Medlemsstaterne bør kunne udpege særlige infrastrukturområder, hvor udrulningen af net- eller lagringsprojekter, der er nødvendige for at integrere vedvarende energi i elektricitetssystemet, ikke forventes at få en væsentlig indvirkning på miljøet, eller hvis en sådan indvirkning kan afbødes behørigt eller, hvis det ikke er muligt, kompenseres. Hvor sådan afbødning ikke er mulig, bør medlemsstaterne sørge for kompensation for sådanne miljøvirkninger. Infrastrukturprojekter i sådanne områder kan drage fordel af mere strømlinede miljøvurderinger. Hvis medlemsstaterne beslutter ikke at udpege sådanne områder, finder de vurderinger og regler, der anvendes i henhold til Unionens miljøret, fortsat anvendelse. Med henblik på at udpege infrastrukturområder bør medlemsstaterne udarbejde en eller flere planer, herunder gennem national lovgivning, der omfatter identifikation af områderne og de gældende regler og afbødningsforanstaltninger for projekter, der er beliggende i hvert enkelt infrastrukturområde. Planerne bør klart angive omfanget af det særlige område og den type infrastrukturprojekter, der er omfattet. Hver plan bør underkastes en miljøvurdering i henhold til direktiv 2001/42/EF med henblik på at vurdere indvirkningerne af hver enkelt type projekt på de relevante udpegede områder. Netprojekter i sådanne særlige infrastrukturområder bør så vidt muligt undgå Natura 2000-områder og områder, der i henhold til nationale beskyttelsesordninger er udpeget med henblik på bevaring af natur og biodiversitet, medmindre der på grund af de særlige forhold, der gør sig gældende for netprojekter, ikke findes forholdsmæssige alternativer til udrulningen af sådanne projekter. Ved vurderingen af proportionaliteten bør medlemsstaterne tage hensyn til behovet for at sikre den økonomiske levedygtighed, gennemførligheden og den effektive og fremskyndede gennemførelse af projektet med henblik på at sikre, at den yderligere kapacitet af vedvarende energi, der anvendes, straks kan integreres i energisystemet, eller om der allerede findes infrastrukturprojekter af forskellige typer i det specifikke Natura 2000-område eller beskyttede område, som vil gøre det muligt at samle forskellige infrastrukturprojekter på et område, der medfører lavere miljøvirkninger.

Særlige planer for lagringsprojekter bør altid udelukke Natura 2000-områder, da der er færre begrænsninger med hensyn til, hvor de skal placeres. På sådanne områder bør medlemsstaterne under begrundede omstændigheder, herunder når dette er nødvendigt for at fremskynde udvidelsen af nettet for at støtte udbredelsen af vedvarende energi med henblik på at nå klimamålene og målene for vedvarende energi, kunne indføre undtagelser fra visse vurderingsforpligtelser, der er fastsat i Unionens miljøret, på visse betingelser. Hvis medlemsstaterne beslutter at gøre brug af sådanne undtagelser, bør de specifikke projekter underkastes en strømlinet screeningproces svarende til den screeningprocedure, der er fastsat for områder til fremskyndelse af vedvarende energi, og som bør være baseret på eksisterende data. Anmodninger fra den kompetente myndighed om at fremlægge yderligere tilgængelige oplysninger bør ikke kræve en ny vurdering eller dataindsamling. Hvis en sådan screeningproces identificerer projekter, der med stor sandsynlighed vil give anledning til væsentlige uforudsete skadelige virkninger, bør den kompetente myndighed sikre, at der anvendes passende og forholdsmæssige afbødende foranstaltninger eller, hvis de ikke er til rådighed, kompensationsforanstaltninger. I tilfælde af kompensationsforanstaltninger kan projektudviklingen fortsættes, mens kompensationsforanstaltningerne identificeres.

- (47) Et utilstrækkeligt antal kvalificerede arbejdstagere, navnlig installatører og designere af opvarmnings- og kølingssystemer baseret på vedvarende energi, bremser udskiftningen af varmesystemer baseret på fossile brændstoffer med systemer baseret på vedvarende energi og udgør en væsentlig hindring for integrationen af vedvarende energi i bygninger, industri og landbrug. Medlemsstaterne bør samarbejde med arbejdsmarkedets parter og VE-fællesskaber for at foregribe de færdigheder, der vil være behov for. Et tilstrækkeligt antal kvalitetsfokuserede og effektive opkvalificerings- og omskolingsstrategier samt uddannelsesprogrammer og certificeringsmuligheder, der sikrer korrekt installation og pålidelig drift af en lang række opvarmnings- og kølingssystemer baseret på vedvarende energi og lagringsteknologi såvel som ladestandere til elektriske køretøjer, bør stilles til rådighed og udformes på en sådan måde, at de fremmer deltagelsen i sådanne uddannelsesprogrammer og certificeringssystemer. Medlemsstaterne bør overveje, hvilke foranstaltninger der bør træffes for at tiltrække grupper, der i øjeblikket er underrepræsenterede inden for de pågældende erhvervsområder. En liste over uddannede og certificerede installatører bør være offentligt tilgængelig for at sikre forbrugernes tillid og let adgang til skræddersyede installatør- og designfærdigheder, der garanterer korrekt installation og drift af opvarmning og køling baseret på vedvarende energi.

- (48) Oprindelsesgarantier er et vigtigt redskab til forbrugeroplysning og til yderligere udbredelse af aftaler om køb af vedvarende energi. Det bør derfor sikres, at udstedelse, handel, overførsel og anvendelse af oprindelsesgarantier kan udføres i et ensartet system med behørigt standardiserede certifikater, der anerkendes gensidigt i hele Unionen. For at give adgang til passende dokumentation for personer, der indgår aftaler om køb af vedvarende energi, bør det desuden sikres, at eventuelle tilknyttede oprindelsesgarantier kan overføres til køberen. Inden for rammerne af et mere fleksibelt energisystem og stigende forbrugerefterspørgsel er der krav om et mere innovativt, digitalt, teknologisk avanceret og pålideligt værktøj til støtte for og dokumentation af den stigende produktion af vedvarende energi. For at fremme digital innovation på dette område bør medlemsstaterne, når det er relevant, gøre det muligt at udstede oprindelsesgarantier i brøkdeler og med et tidsstempel tættere på realtid. I betragtning af behovet for at forbedre forbrugernes indflydelse og bidrage til en højere andel af vedvarende energi i gasforsyningen bør medlemsstaterne kræve, at netværksgasleverandører, der oplyser deres energimiks til de endelige forbrugere, anvender oprindelsesgarantier.
- (49) Infrastrukturudviklingen af fjernvarme- og fjernkølenet bør intensiveres og styres i retning af en effektiv og fleksibel udnyttelse af en bredere vifte af vedvarende varme- og kuldekilder med henblik på at øge udbredelsen af vedvarende energi og uddybe integrationen af energisystemet. Det er derfor hensigtsmæssigt at ajourføre listen over vedvarende energikilder, som fjernvarme- og fjernkølingsnet i stigende grad bør imødekomme, og at kræve integration af lagring af termisk energi som en kilde til fleksibilitet, større energieffektivitet og mere omkostningseffektiv drift.

(50) Eftersom der forventes mere end 30 millioner elektriske køretøjer i Unionen i 2030, er det nødvendigt at sikre, at de fuldt ud kan bidrage til systemintegration af elektricitet fra vedvarende energikilder og dermed gøre det muligt at nå op på en højere andel af elektricitet fra vedvarende energikilder på en omkostningsoptimal måde. Elektriske køretøjers potentiale til at absorbere elektricitet fra vedvarende energikilder på tidspunkter, hvor der er rigeligt af den, og føre den tilbage til et net, hvor der er knaphed, skal udnyttes fuldt ud for at bidrage til systemintegration af variabel elektricitet fra vedvarende energikilder, samtidig med at der sikres en sikker og stabil strømforsyning. Det er derfor hensigtsmæssigt at indføre nødvendige foranstaltninger vedrørende elektriske køretøjer og oplysninger om vedvarende energi, og om hvordan og hvornår den skal anvendes, som supplerer bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) .../...¹⁺ og forordning (EU) .../...²⁺⁺.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) .../... af ... om etablering af infrastruktur for alternative drivmidler og om ophævelse af direktiv 2014/94/EU (EUT ...).

⁺ EUT: Indsæt venligst nummer på forordningen i dokument PE-CONS 25/23 (2021/0223(COD)) i teksten og indsæt nævnte forordnings nummer, dato, titel og EUT-henvisning i fodnoten.

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) .../... af ... om batterier, udtjente batterier, om ændring af direktiv 2008/98/EU og forordning (EU) 2019/1020 og om ophævelse af direktiv 2006/66/EF (EUT L ...).

⁺⁺ EUT: Indsæt venligst nummer på forordningen i dokument PE-CONS 2/23 (2020/0353(COD)) i teksten og indsæt nævnte forordnings nummer, dato, titel og EUT-henvisning i fodnoten.

(51) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/943¹ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/944² kræver, at medlemsstaterne tillader og fremmer deltagelse i fleksibelt elforbrug gennem aggregering samt sørger for dynamiske elpriskontrakter til slutkunder, hvor det er relevant. For at muliggøre, at fleksibelt elforbrug yderligere tilskynder til absorption af grøn elektricitet, skal den ikke kun baseres på dynamiske priser, men også på signaler om grøn elektricitets faktiske udbredelse i systemet. Det er derfor nødvendigt at forbedre de signaler, som forbrugere og markedsdeltagere modtager vedrørende andelen af elektricitet fra vedvarende energikilder og intensiteten af drivhusgasemissioner fra den leverede elektricitet, gennem formidling af specifikke oplysninger. Forbrugsmønstrene kan derefter justeres på grundlag af udbredelsen af vedvarende energi og tilstedeværelsen af kulstofneutral elektricitet sammen med en justering på grundlag af prissignaler. Dette opfylder målet om yderligere at støtte udbredelsen af innovative forretningsmodeller og digitale løsninger, som har kapacitet til at forbinde forbrug med niveauet for vedvarende energi i elnettet og derved tilvejebringe de rette netinvesteringer for at understøtte omstillingen til ren energi.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/943 af 5. juni 2019 om det indre marked for elektricitet (EUT L 158 af 14.6.2019, s. 54).

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/944 af 5. juni 2019 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ændring af direktiv 2012/27/EU (EUT L 158 af 14.6.2019, s. 125).

- (52) For at fleksibilitets- og balancerings-tjenester fra aggregeringen af distribuerede lagringsaktiver kan udvikles på en konkurrencedygtig måde, bør realtidsadgang til grundlæggende batterioplysninger såsom sundhedstilstand, ladetilstand, kapacitet og strømsætpunkt gives på ikkediskriminerende vilkår, i overensstemmelse med de relevante databeskyttelsesregler, og gratis til ejerne eller brugerne af batterierne og de enheder, der handler på deres vegne, såsom forvaltere af bygningsenergisystemer, udbydere af mobilitets-tjenester og andre deltagere på elektricitetsmarkedet. Det er derfor hensigtsmæssigt at indføre foranstaltninger, der imødekommer behovet for adgang til sådanne data med henblik på at lette integrationsrelateret drift af husholdningsbatterier og elektriske køretøjer, der supplerer bestemmelserne om adgang til batteridata med henblik på at lette ændring af anvendelsen af batterier fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) .../...⁺. Bestemmelserne om adgang til batteridata for elektriske køretøjer bør finde anvendelse ud over de bestemmelser, der er fastsat i EU-lovgivningen om typegodkendelse af køretøjer.
- (53) Det stigende antal elektriske køretøjer inden for vej, jernbane, søfart og andre transportformer vil kræve, at genopladningsaktiviteterne optimeres og forvaltes på en måde, der ikke forårsager overbelastning, og som fuldt ud udnytter tilgængeligheden af elektricitet fra vedvarende energikilder og lave elpriser i systemet. Hvor intelligent opladning og tovejsopladning vil bidrage til yderligere udbredelse af elektricitet fra vedvarende energikilder fra elektriske bilparker inden for transportsektoren og i elektricitetssystemet generelt, bør en sådan funktionalitet også stilles til rådighed. I betragtning af lade-standernes lange levetid bør kravene til opladningsinfrastruktur ajourføres på en måde, der tager højde for fremtidige behov og ikke vil medføre negative fastlåsnings-effekter for udviklingen af teknologi og tjenester.

⁺ EUT: Indsæt venligst nummeret på forordningen i dokument PE-CONS 2/23 (2020/0353(COD)) i teksten.

- (54) Ladestandere, hvor elektriske køretøjer typisk parkerer i længere perioder, f.eks. hvor personer parkerer på grund af bopæl eller beskæftigelse, er yderst relevante for energisystemets integration. Der skal derfor sikres intelligente opladningsfunktioner og, hvis det er relevant, tovejsopladningsfunktioner. I denne forbindelse er driften af ikkeoffentligt tilgængelig normal opladningsinfrastruktur særlig vigtig for integrationen af elektriske køretøjer i elektricitetssystemet, da den er placeret, hvor elektriske køretøjer parkerer gentagne gange i lange perioder, f.eks. i bygninger med begrænset adgang, medarbejderparkering eller parkeringsfaciliteter, der udlejes til fysiske eller juridiske personer.
- (55) Flexibelt elforbrug er afgørende for at muliggøre intelligent opladning af elektriske køretøjer og dermed muliggøre en effektiv integration af elektriske køretøjer i elnettet, hvilket vil være afgørende for dekarboniseringen af transportsektoren og med henblik på at lette integrationen af energisystemet. Desuden bør medlemsstaterne, hvor det er relevant, tilskynde til initiativer, der fremmer fleksibelt elforbrug gennem interoperabilitet og dataudveksling for varme- og kølesystemer, termiske energilagringenheder og andre relevante energirelaterede anordninger.

- (56) Brugere af elektriske køretøjer, der indgår kontraktlige aftaler med udbydere af elektromobilitetstjenester og deltagere på elektricitetsmarkedet, bør have ret til at modtage oplysninger og forklaringer om, hvordan aftalens vilkår vil påvirke brugen af deres køretøj og batteriets sundhedstilstand. Udbydere af elektromobilitetstjenester og deltagere på elektricitetsmarkedet bør klart forklare brugerne af elektriske køretøjer, hvordan de vil modtage betaling for de fleksibilitets-, balancerings- og lagringstjenester, der leveres til elektricitetssystemet og markedet ved brug af deres elektriske køretøj. Brugere af elektriske køretøjer skal også have deres forbrugerrettigheder sikret, når de indgår sådanne aftaler, navnlig med hensyn til beskyttelse af deres personoplysninger, såsom placering og kørevaner, i forbindelse med brugen af deres køretøj. Brugernes præference med hensyn til den type elektricitet, der købes til brug i deres elektriske køretøj, samt andre præferencer kan også være en del af sådanne aftaler. Af disse årsager er det vigtigt at sikre, at den etablerede opladningsinfrastruktur, anvendes så effektivt som muligt. Med henblik på at forbedre forbrugertilliden til e-mobilitet er det af afgørende betydning, at brugere af elektriske køretøjer kan bruge deres abonnement på flere ladestandere. Dette vil også gøre det muligt for brugeren af et elektrisk køretøj at vælge at integrere det optimalt i elektricitetssystemet gennem forudsigelig planlægning og incitamenter baseret på brugernes præferencer. Det er også i overensstemmelse med principperne om et forbrugerorienteret energisystem baseret på producentforbrugere og brugere af elektriske køretøjer ret til at vælge leverandør som slutkunder i henhold til bestemmelserne i direktiv (EU) 2019/944.

- (57) Distribuerede lagringsaktiver, såsom husholdningsbatterier og batterier til elektriske køretøjer, har potentiale til at tilbyde betydelige fleksibilitets- og balanceringsydelser til nettet gennem aggregering. For at lette udviklingen af sådanne anordninger og tjenester bør de lovgivningsmæssige bestemmelser om tilslutning og drift af lagringsaktiverne, såsom takster, forpligtelsesperiode og tilslutningsspecifikationer, udformes på en sådan måde, at de ikke hæmmer potentialet i alle lagringsaktiver, herunder små og mobile, samt andre anordninger som for eksempel varmepumper, solpaneler og termisk lagring, til at tilbyde fleksibilitets- og balancerings tjenester til systemet og bidrage til yderligere udbredelse af elektricitet fra vedvarende energikilder sammenlignet med større stationære lagringsaktiver. Ud over de generelle bestemmelser om forebyggelse af markedsdiskrimination fastsat i forordning (EU) 2019/943 og direktiv (EU) 2019/944 bør der indføres specifikke krav med henblik på at håndtere disse aktivers deltagelse på en helhedsorienteret måde og fjerne eventuelle resterende hindringer og vanskeligheder, så sådanne aktivers potentiale til at bidrage til dekarboniseringen af elektricitetssystemet kan frigøres, og forbrugerne kan deltage aktivt i energiomstillingen.
- (58) Som et generelt princip bør medlemsstaterne sikre lige vilkår for små decentrale elproduktions- og lagringssystemer, herunder gennem batterier og elektriske køretøjer, så de kan deltage på elektricitetsmarkederne, herunder håndtering af kapacitetsbegrænsninger og levering af fleksibilitets- og balancerings tjenester på en ikkediskriminerende måde sammenlignet med andre elproduktions- og lagringssystemer og uden uforholdsmæssigt store administrative eller reguleringsmæssige byrder. Medlemsstaterne bør tilskynde egenforbrugere og VE-fællesskaber til at deltage aktivt på disse elektricitetsmarkeder ved at levere fleksibilitets tjenester gennem fleksibelt elforbrug og lagring, herunder gennem batterier og elektriske køretøjer.

- (59) Industrien tegner sig for 25 % af EU's energiforbrug og er en stor forbruger af opvarmning og køling, hvoraf 91 % i øjeblikket er baseret på fossile brændstoffer. 50 % af varme- og kølebehovet er imidlertid efter lav temperatur (< 200 °C), for hvilke der findes omkostningseffektive muligheder for vedvarende energi, herunder gennem elektrificering og direkte anvendelse af vedvarende energi. Industrien anvender desuden ikkevedvarende kilder som råstoffer til at producere produkter som stål eller kemikalier. De investeringsbeslutninger, industrien træffer i dag, vil være afgørende for de fremtidige industrielle processer og energimuligheder, som industrien har til rådighed, så det er vigtigt, at disse investeringsbeslutninger er fremtidssikrede, og at skabelse af strandede aktiver undgås. Derfor bør der indføres benchmarks for at tilskynde industrien til at skifte til en produktionsproces baseret på vedvarende energi, som ikke kun drives af vedvarende energi, men også anvender råmaterialer baseret på vedvarende energi såsom vedvarende brint. Medlemsstaterne bør fremme elektrificeringen af industrielle processer, hvor det er muligt, f.eks. med henblik på industriel varme ved lav temperatur. Desuden bør medlemsstaterne fremme brugen af en fælles metode for produkter, der er mærket som værende produceret helt eller delvist ved anvendelse af vedvarende energi eller vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, som råprodukter, idet der tages hensyn til eksisterende EU-produktmærkningsmetoder og initiativer vedrørende bæredygtige produkter. Dette vil forhindre vildledende praksis og øge forbrugernes tillid. I betragtning af forbrugernes præference for produkter, der bidrager til miljø- og klimaændringsmålene, vil det stimulere efterspørgslen på markedet for disse produkter.
- (60) For at mindske Unionens afhængighed af fossile brændstoffer og import af fossile brændstoffer bør Kommissionen udarbejde en EU-strategi for importeret brint og brint produceret på hjemmemarkedet grundlag af data fra medlemsstaterne.

- (61) Vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, kan anvendes til energiformål, men også til ikkeenergimæssige formål som råprodukter eller råmateriale i industrier som stålindustrien eller kemikalieindustrien. Anvendelsen af vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, til begge formål udnytter deres fulde potentiale til at erstatte fossile brændstoffer, der anvendes som råprodukter, og til at reducere drivhusgasemissionerne i industrielle processer, som er vanskelige at elektrificere, og bør derfor indgå i et mål for anvendelsen af vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse. Nationale foranstaltninger til støtte for udbredelsen af vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, i de pågældende industrisektorer, som er vanskelige at elektrificere, bør ikke føre til nettostigninger i forureningen som følge af en øget efterspørgsel efter elproduktion, som dækkes af de mest forurenende fossile brændstoffer såsom kul, diesel, brunkul, olietørv og olieskifer. Forbruget af brint i industrielle processer, hvor brint produceres som eller afledt af et biprodukt, som er vanskeligt at erstatte med vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, bør udelukkes fra dette mål. Brint, der forbruges til produktion af transportbrændstoffer, er omfattet af transportmålene for vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse.

- (62) Unionens brintstrategi som fastsat i Kommissionens meddelelse af 8. juli 2020 med titlen "En strategi for brint med henblik på et klimaneutralt Europa" anerkender den rolle, som eksisterende brintproduktionsanlæg, der er blevet moderniseret for at reducere deres drivhusgasemissioner, spiller med hensyn til at nå de øgede klimaambitioner for 2030. I lyset af denne strategi og inden for rammerne af indkaldelsen af projekter organiseret af Unionens Innovationsfond som oprettet ved artikel 10a, stk. 8, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF¹ har frontløbere truffet investeringsbeslutninger med det formål at modernisere allerede eksisterende brintproduktionsanlæg baseret på damp-methan-reformeringsteknologi med henblik på at dekarbonisere brintproduktionen. Med henblik på beregningen af nævneren i bidraget fra vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, og som anvendes til endelige energiformål og ikkeenergimæssige formål i industrien, bør brint, der produceres i moderniserede produktionsanlæg baseret på damp-methan-reformeringsteknologi, for hvilken der er offentliggjort en kommissionsafgørelse med henblik på tildeling af et tilskud fra Innovationsfonden inden dette direktivs ikrafttræden, og som opnår en gennemsnitlig reduktion af drivhusgasemissionerne på 70 % på årsbasis, ikke tages i betragtning.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EC af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32).

- (63) Det bør desuden anerkendes, at erstatningen af brint produceret fra damp-methan-reformeringsprocessen vil kunne medføre særlige udfordringer for visse eksisterende integrerede ammoniakproduktionsanlæg. Det vil nødvendiggøre genopbygning af sådanne produktionsanlæg, hvilket vil kræve en betydelig indsats fra medlemsstaterne afhængigt af deres specifikke nationale omstændigheder og deres energiforsynings struktur.
- (64) For at nå Unionens mål om at blive klimaneutral senest i 2050 og dekarbonisere Unionens industrisektor bør medlemsstaterne kunne kombinere anvendelsen af ikkefossile energikilder og vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, i forbindelse med deres specifikke nationale forhold og energimiks. I denne forbindelse bør medlemsstaterne kunne reducere målet for anvendelsen af vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, i industrisektoren, forudsat at de forbruger en begrænset andel af brint eller derivater heraf produceret af fossile brændstoffer, og at de er på vej mod deres forventede nationale bidrag i overensstemmelse med formlen i bilag II til forordning (EU) 2018/1999.

(65) Et øget ambitionsniveau i sektoren for opvarmning og køling er nøglen til at nå det overordnede mål for vedvarende energi, eftersom opvarmning og køling udgør omkring halvdelen af Unionens energiforbrug og dækker en bred vifte af slutanvendelser og -teknologi i bygninger, industri og fjernvarme og fjernkøling. For at fremskynde stigningen i vedvarende energi inden for sektoren for opvarmning og køling bør en årlig minimumsprocentpointstigning på medlemsstatsplan gøres bindende for alle medlemsstater. Den årlige gennemsnitlige bindende minimumsstigning på 0,8 procentpoint mellem 2021 og 2025 og på 1,1 procentpoint mellem 2026 og 2030 i opvarmning og køling, der finder anvendelse på alle medlemsstater, bør suppleres med yderligere vejledende stigninger eller tillæg, der beregnes specifikt for hver medlemsstat, med henblik på at nå en gennemsnitsstigning på 1,8 procentpoint på EU-niveau. Disse medlemsstatsspecifikke yderligere vejledende forhøjelser eller tillæg har til formål at omfordele den yderligere indsats, der er nødvendig for at nå det ønskede niveau for vedvarende energi i 2030, blandt medlemsstaterne på grundlag af bruttonationalprodukt og omkostningseffektivitet og vejlede medlemsstaterne med hensyn til, hvad der kan være et tilstrækkeligt niveau af vedvarende energi at anvende i denne sektor. Medlemsstaterne bør i overensstemmelse med princippet om energieffektivitet først foretage en vurdering af deres potentielle energi fra vedvarende energikilder i varme- og kølesektoren og af den potentielle anvendelse af overskudsvarme og -kulde. Medlemsstaterne bør gennemføre to eller flere foranstaltninger fra listen over foranstaltninger for at gøre det lettere at øge andelen af vedvarende energi inden for opvarmning og køling. Når medlemsstaterne vedtager og gennemfører disse foranstaltninger, bør de sikre, at disse foranstaltninger er tilgængelige for alle forbrugere, navnlig personer, der lever i lavindkomsthusholdninger eller sårbare husholdninger.

- (66) For at sikre, at den større rolle, som fjernvarme og fjernkøling kommer til at spille, ledsages af bedre forbrugeroplysning, er det hensigtsmæssigt at præcisere og styrke gennemsigtighed vedrørende andelen af vedvarende energi og energieffektivitet for fjernvarme- og fjernkølingssystemer.
- (67) Moderne effektive fjernvarme- og fjernkølingssystemer baseret på vedvarende energi har udvist potentiale til at tilvejebringe omkostningseffektive løsninger til integration af vedvarende energi, øget energieffektivitet og integration af energisystemet og samtidig fremme overordnet dekarbonisering i sektoren for opvarmning og køling. For at sikre, at dette potentiale udnyttes, bør den årlige stigning i vedvarende energi og/eller overskudsvarme og - kulde inden for fjernvarme og fjernkøling hæves fra 1 procentpoint til 2,2 procentpoint uden at ændre den vejledende karakter af denne stigning, hvilket afspejler den ulige udvikling af denne type net i Unionen.
- (68) For at afspejle fjernvarme- og fjernkølingers øgede betydning og behovet for at styre udviklingen af disse net for at integrere mere vedvarende energi er det hensigtsmæssigt at tilskynde operatører af fjernvarme- eller fjernkølingssystemer til at forbinde tredjepartsleverandører af vedvarende energi og overskudsvarme og -kulde med fjernvarme- eller fjernkølenet på over 25 MW.

- (69) Opvarmnings- og kølingssystemer, navnlig fjernvarme- og fjernkølingssystemer, bidrager i stigende grad til balancering af elnettet ved at skabe yderligere efterspørgsel efter variabel elektricitet fra vedvarende energikilder, såsom vind- og solenergi, når en sådan elektricitet fra vedvarende energikilder er rigelig, billig og ellers ville blive begrænset. En sådan balancering kan opnås ved at anvende højeffektive eldrevne varme- og kuldeproducerende enheder såsom varmepumper, særlig når disse varme- og kuldeproducerende enheder kobles sammen med stor termisk lagring, navnlig i forbindelse med fjernvarme og fjernkøling eller i forbindelse med individuel opvarmning, hvor fjernvarmes og fjernkølings stordriftsfordele og systemeffektivitet ikke er til rådighed. Der er to fordele ved varmepumper; for det første, at de øger energieffektiviteten i betydelig grad, hvilket sparer en stor mængde energi og betydelige omkostninger for forbrugerne, og for det andet, at de integrerer vedvarende energikilder ved at muliggøre større anvendelse af geotermisk energi og omgivelsesenergi. For yderligere at tilskynde til anvendelse af elektricitet fra vedvarende energikilder til opvarmning og køling og varmelagring, navnlig med anvendelse af varmepumper, er det hensigtsmæssigt at give medlemsstaterne mulighed for at medregne den elektricitet fra vedvarende energikilder, der driver disse varme- og kuldeproducerende enheder, herunder varmepumper, i den bindende og vejledende årlige stigning i vedvarende energi i opvarmning og køling og fjernvarme og fjernkøling.

- (70) Til trods for den store tilgængelighed af overskudsvarme og - kulde udnyttes den ikke i tilstrækkelig grad, hvilket fører til ressourcepild, lavere energieffektivitet i de nationale energisystemer og et højere energiforbrug end nødvendigt i Unionen. Forudsat at der leveres fra effektiv fjernvarme og fjernkøling, er det hensigtsmæssigt at tillade, at overskudsvarme og -kulde kan medregnes til at opfylde en del af målene for vedvarende energi i bygninger, industri, opvarmning og køling og til at opfylde målene fuldt ud for fjernvarme og fjernkøling. Dette vil gøre det muligt at udnytte synergierne mellem vedvarende energi og overskudsvarme og -kulde i fjernvarme- og fjernkølenet ved at øge den økonomiske begrundelse for at investere i modernisering og udvikling af disse net. Medtagelse af overskudsvarme i benchmarket for industriel vedvarende energi bør specifikt kun accepteres for så vidt angår overskudsvarme eller - kulde leveret via en fjernvarme- og fjernkølingsoperatør fra et andet industrianlæg eller en anden industribygning, hvorved det sikres, at sådanne operatører har varme- eller kuldeforsyning som deres hovedaktivitet, og at den medregnede overskudsvarme er klart adskilt fra intern overskudsvarme, der genvindes i samme eller en tilknyttet virksomhed eller i samme eller tilknyttede bygninger.
- (71) For at sikre, at fjernvarme og fjernkøling deltager fuldt ud i integrationen af energisektoren, er det nødvendigt at udvide samarbejdet med eldistributionssystemoperatører til at omfatte eltransmissionssystemoperatører og at udvide samarbejdets omfang til at omfatte planlægning af netinvesteringer og markeder for bedre at kunne udnytte potentialet i fjernvarme og fjernkøling til at levere fleksibilitetsydelser på elmarkederne. Yderligere samarbejde med gasnetoperatører, herunder brint- og andre energinet, bør også gøres muligt for at sikre en bredere integration på tværs af energibærere og den mest omkostningseffektive anvendelse heraf. Krav om tættere koordinering mellem fjernvarme- og fjernkølingsoperatører, industrielle og tertiære sektorer og lokale myndigheder kan endvidere lette den dialog og det samarbejde, der er nødvendigt for at udnytte potentialet ved omkostningseffektiv overskudsvarme og -kulde via fjernvarme- og fjernkølingssystemer.

(72) Anvendelse af vedvarende brændstoffer og elektricitet fra vedvarende energikilder i transportsektoren kan bidrage til dekarboniseringen af Unionens transportsektor på en omkostningseffektiv måde og bl.a. forbedre energidiversificeringen i denne sektor og samtidig fremme innovation, økonomisk vækst og beskæftigelse i Unionen og mindske afhængigheden af energiimport. Med henblik på at nå det øgede mål for drivhusgasemissionsbesparelser som fastsat i forordning (EU) 2021/1119 bør niveauet for vedvarende energi, der leveres til alle transportformer i Unionen, øges. At give medlemsstaterne mulighed for at vælge mellem et transportmål udtrykt som et mål for reduktion af drivhusgasintensiteten eller som en andel af forbruget af vedvarende energi giver medlemsstaterne en passende grad af fleksibilitet til at udforme deres politikker til dekarbonisering af transportsektoren. Desuden vil indførelse af et kombineret energibaseret mål for avancerede biobrændstoffer og biogas og vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, herunder en minimumsandel for vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, sikre en øget anvendelse af vedvarende brændstoffer med færrest miljøvirkninger inden for transportformer, der er vanskelige at elektrificere, såsom søtransport og luftfart. For at kickstarte brændstofskiftet inden for søtransport bør medlemsstater med søhavne bestræbe sig på at sikre, at andelen af vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, fra 2030 udgør mindst 1,2 % af den samlede mængde energi, der leveres til søtransportsektoren. Opfyldelsen af disse mål bør sikres gennem forpligtelser for brændstofleverandører samt andre foranstaltninger i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) .../...¹⁺ og forordning (EU) .../...²⁺⁺. Særlige forpligtelser for leverandører af flybrændstof bør kun fastsættes i henhold til forordning (EU) .../...⁺⁺⁺

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) .../... af ... om anvendelsen af vedvarende og kulstoffattige brændstoffer i søtransport og om ændring af direktiv 2009/16/EF (EUT ...).

⁺ EUT: Indsæt venligst nummeret på forordningen i dokument PE-CONS 26/23 (2021/0210(COD)) i teksten og indsæt nævnte forordnings nummer, dato og EUT-henvisning i fodnoten.

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) .../... af ... om sikring af lige konkurrencevilkår for bæredygtig lufttransport (ReFuelEU Aviation) (EUT ...).

⁺⁺ EUT: Indsæt venligst nummeret på forordningen i dokument PE-CONS 29/23 (2021/0205(COD)) i teksten og indsæt nævnte forordnings nummer, dato og EUT-henvisning i fodnoten.

⁺⁺⁺ EUT: Indsæt venligst nummeret på forordningen i dokument PE-CONS 29/23 (2021/0205(COD)) i teksten.

(73) Med henblik på at tilskynde til udbredelsen af levering af vedvarende brændstoffer til sektoren for international marin bunkring, som er vanskelig at dekarbonisere, bør vedvarende brændstoffer, som leveres til internationale marine bunkerstationer, ved beregningen af transportmålene medregnes i det endelige energiforbrug fra vedvarende energikilder i transportsektoren, og brændstoffer, der leveres til internationale marine bunkerstationer, bør i overensstemmelse hermed medregnes i det endelige forbrug af energikilder i transportsektoren. Imidlertid udgør skibsfartstransport en stor andel af det endelige bruttoenergiforbrug i nogle medlemsstater. I betragtning af de nuværende teknologiske og lovgivningsmæssige begrænsninger, der forhindrer kommerciel anvendelse af biobrændstoffer inden for søtransportsektoren, er det hensigtsmæssigt som en undtagelse fra kravet om at inddrage al energi leveret til søtransportsektoren med henblik på beregning af specifikke transportmål, at tillade medlemsstaterne at fastsætte et loft på 13 % af en medlemsstats endelige bruttoenergiforbrug for den energi, der leveres til søtransportsektoren. For så vidt angår ømedlemsstater, hvor det endelige bruttoenergiforbrug i søtransportsektoren er uforholdsmæssigt stort, dvs. over en tredjedel af forbruget i vej- og jernbanetransportsektorerne, bør loftet være 5 %. Ved beregningen af det samlede mål for vedvarende energi bør man i betragtning af de særlige karakteristika ved international marin bunkring hvad angår de brændstoffer, der leveres til dem, imidlertid kun medregne disse i en medlemsstats udvidede endelige bruttoenergiforbrug, hvis de er vedvarende.

- (74) Elektromobilitet vil spille en afgørende rolle i dekarboniseringen af transportsektoren. For at fremme den videre udvikling af elektromobilitet bør medlemsstaterne indføre en kreditmekanisme, der gør det muligt for operatører af offentligt tilgængelige ladestander ved at levere elektricitet fra vedvarende energikilder at bidrage til opfyldelsen af den forpligtelse, som medlemsstaterne har pålagt brændstofleverandører. Medlemsstaterne bør kunne medtage private ladestander i denne kreditmekanisme, hvis det kan påvises, at den elektricitet fra vedvarende energikilder, der leveres til disse ladestander, udelukkende leveres til elektriske køretøjer. Samtidig med at der ydes støtte til elektricitet i transportsektoren gennem en sådan kreditmekanisme, er det vigtigt, at medlemsstaterne fortsat har et højt ambitionsniveau for dekarboniseringen af deres blanding af flydende brændstoffer, navnlig i transportsektorer, der er vanskelige at dekarbonisere, såsom søtransport- og luftfartssektoren, hvor direkte elektrificering er meget vanskeligere.
- (75) Vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, herunder vedvarende brint, kan anvendes som råprodukt eller en energikilde i industrielle og kemiske processer og i søtransport og lufttransport og kan dekarbonisere sektorer, hvori direkte elektrificering ikke er teknologisk mulig eller konkurrencedygtig. De kan også anvendes til energilagring for efter behov at skabe balance i energisystemet og kan derved spille en væsentlig rolle i integrationen af energisystemer.

(76) Unionens politik for vedvarende energi har til formål at bidrage til at nå Unionens mål for modvirkning af klimaændringer med hensyn til reduktion af drivhusgasemissioner. I bestræbelserne på at nå dette mål er det vigtigt også at bidrage til bredere miljømål, navnlig forebyggelse af tab af biodiversitet, som påvirkes skadeligt af de indirekte ændringer i arealanvendelsen, der er forbundet med produktionen af visse biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler. Bidrag til disse klima- og miljømål er et dybt og mangeårigt anliggende for unionsborgerne og EU-lovgiveren. Unionen bør således fremme brændstoffer i mængder, som sikrer balancen mellem det fornødne ambitionsniveau og behovet for at undgå at bidrage til direkte og indirekte ændringer i arealanvendelsen. Den måde, transportmålet beregnes på, bør ikke påvirke de grænser, der er fastsat for, hvordan visse brændstoffer fremstillet af fødevare- og foderafgrøder på den ene side og brændstoffer med høj risiko for indirekte ændringer i arealanvendelsen på den anden side tæller henimod det mål. For ikke at skabe et incitament til at anvende biobrændstoffer og biogas produceret af fødevare- og foderafgrøder til transport og under hensyntagen til virkningerne af krigen mod Ukraine for fødevare- og foderforsyningen bør medlemsstaterne desuden fortsat kunne vælge, om de vil medregne biobrændstoffer og biogas produceret af fødevare- og foderafgrøder i transportmålet. Hvis de ikke medregner dem, bør medlemsstaterne kunne vælge at reducere det energibaserede mål eller at reducere målet for reduktion af drivhusgasintensiteten tilsvarende, forudsat at biobrændstoffer produceret af fødevare- og foderafgrøder nedbringer drivhusgasemissionerne med 50 %, hvilket svarer til de typiske værdier, der er fastsat i et bilag til dette direktiv, for drivhusgasemissionsbesparelser på de mest relevante produktionsveje for biobrændstoffer produceret af fødevare- og foderafgrøder samt tærsklen for minimumsdrivhusgasemissionsbesparelser, der finder anvendelse på de fleste anlæg, der producerer sådanne biobrændstoffer.

- (77) For at sikre, at anvendelsen af biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler sparer en stigende mængde drivhusgasemissioner, og for at imødegå potentielle indirekte virkninger af fremme af sådanne brændstoffer såsom skovrydning bør Kommissionen revidere niveauet for den maksimale andel af den gennemsnitlige årlige udvidelse af det globale produktionsområde i store kulstoflagre baseret på objektive og videnskabelige kriterier under hensyntagen til Unionens klimamål og -forpligtelser, og den bør om nødvendigt foreslå en ny tærskel på grundlag af resultaterne af sin revision. Kommissionen bør endvidere vurdere muligheden af at udforme et fremskyndet forløb for at udfase sådanne brændstoffers bidrag til målene for vedvarende energi for at maksimere mængden af drivhusgasemissionsbesparelser.
- (78) Hvis transportmålet fastsættes som et mål for reduktion af drivhusgasintensiteten, er det nødvendigt at indføre en metode, der tager hensyn til, at forskellige typer af energi fra vedvarende energikilder sparer forskellige mængder drivhusgasemissioner og derfor bidrager forskelligt til et givent mål. Elektricitet fra vedvarende energikilder bør anses for at have nul drivhusgasemissioner, hvilket betyder, at den nedbringer drivhusgasemissionerne med 100 % i forhold til elektricitet fra fossile brændstoffer. Dette vil skabe et incitament til at anvende elektricitet fra vedvarende energikilder, da vedvarende brændstoffer og genanvendt kulstofbrændsel sandsynligvis ikke vil opnå så store drivhusgasemissionsbesparelser. Elektrificering baseret på vedvarende energikilder vil derfor blive den mest effektive måde at dekarbonisere vejtransport på. For at fremme anvendelsen af vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, inden for luftfart og søtransport, som er vanskelige at elektrificere, er det desuden hensigtsmæssigt at indføre en multiplikator for brændstoffer, der anvendes i disse transportformer, når de medregnes i de specifikke mål, der er fastsat for disse brændstoffer.

- (79) Direkte elektrificering af slutbrugersektorer, herunder transportsektoren, bidrager til systemeffektiviteten og letter omstillingen til et energisystem baseret på vedvarende energi. Det er derfor i sig selv et effektivt middel til at reducere drivhusgasemissionerne. Der er derfor ikke behov for at skabe en ramme for additionalitet, der specifikt finder anvendelse på elektricitet fra vedvarende energikilder, som leveres til elektriske køretøjer i transportsektoren. Desuden kan elektriske køretøjer med solpaneler yde et afgørende bidrag til dekarboniseringen af Unionens transportsektor.
- (80) Da vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, skal betragtes som vedvarende energi, uanset hvilken sektor de forbruges i, bør reglerne for bestemmelse af deres vedvarende karakter, når de produceres på grundlag af elektricitet, som kun fandt anvendelse på disse brændstoffer, når de forbruges i transportsektoren, udvides til at omfatte alle vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, uanset hvilken sektor de forbruges i.

(81) Vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, er vigtige for at øge andelen af vedvarende energi i sektorer, der forventes at være afhængige af gasformige og flydende brændstoffer på lang sigt, herunder til industrielle anvendelser og inden for tung transport. Senest den 1. juli 2028 bør Kommissionen vurdere virkningen af metoden til definition af, hvornår elektricitet, som anvendes til produktion af vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, fuldt ud kan betragtes som vedvarende, herunder indvirkningen af additionalitet og tidsmæssig og geografisk sammenhæng på produktionsomkostningerne, drivhusgasemissionsbesparelserne og energisystemet, og Kommissionen bør aflægge rapport til Europa-Parlamentet og Rådet. Rapporten bør navnlig skulle indeholde en vurdering af metodens indvirkningen på tilgængeligheden og prisoverkommeligheden af vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, for industri- og transportsektorerne og på Unionens evne til at nå sine mål for vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, under hensyntagen til Unionens strategi for importeret brint og brint produceret på hjemmemarkedet og samtidig minimere stigningen i drivhusgasemissioner i elsektoren og det samlede energisystem. Hvis det i denne rapport konkluderes, at metoden ikke sikrer tilstrækkelig tilgængelighed og prisoverkommelighed og ikke i væsentlig grad bidrager til drivhusgasemissionsbesparelser, integration af energisystemer og opfyldelsen af Unionens mål for 2030 for vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, bør Kommissionen revidere EU-metoden og, hvis det er relevant, vedtage en delegeret retsakt for at ændre denne metode for at foretage de nødvendige tilpasninger af kriterierne med henblik på at lette opskaleringen af brintindustrien.

- (82) For at sikre større miljømæssig effektivitet af Unionens bæredygtigheds- og drivhusgasemissionsbesparelseskriterier for faste biomassebrændsler i anlæg, der producerer opvarmning, elektricitet og køling, bør minimumstærsklen for sådanne kriteriers anvendelse sænkes fra de nuværende 20 MW til 7,5 MW.
- (83) Direktiv (EU) 2018/2001 styrkede rammerne for bæredygtighed inden for bioenergi og drivhusgasemissionsbesparelser ved at fastsætte kriterier for alle slutbrugersektorer. Det fastsætter specifikke regler for biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler produceret af skovbiomasse, der kræver bæredygtighed i fældningen og regnskabsføring af emissioner som følge af ændringer i arealanvendelsen. I overensstemmelse med målene om bevarelse af biodiversiteten og forebyggelse af ødelæggelse af levesteder i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 92/43/EØF, 2000/60/EF¹, 2008/56/EF og 2009/147/EF er det nødvendigt at opnå en udvidet beskyttelse af særligt biologisk mangfoldige og kulstofrige levesteder, såsom primærskove og gammelgroede skove, skove med høj biodiversitet, græsarealer, tørveområder og heder. Der bør derfor indføres udelukkelse og begrænsninger med hensyn til at tilvejebringe skovbiomasse fra disse områder i overensstemmelse med tilgangen for biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler fremstillet af biomasse fra landbruget, medmindre den risikobaserede tilgang giver de nødvendige undtagelser og begrænsninger, og operatørerne giver de nødvendige garantier. Desuden bør drivhusgasemissionsbesparelseskriterierne, under anvendelse af passende overgangsperioder med henblik på investeringssikkerhed, også gradvist gælde for eksisterende biomassebaserede anlæg for at sikre, at produktionen af bioenergi i alle sådanne anlæg fører til reduktioner af drivhusgasemissionerne i forhold til energi fra fossile brændstoffer.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF af 17. juni 2008 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets havmiljøpolitiske foranstaltninger (havstrategirammedirektivet) (EUT L 164 af 25.6.2008, s. 19).

- (84) Bæredygtighedskriterierne vedrørende fældning af skovbiomasse bør yderligere specificeres i overensstemmelse med principperne for bæredygtig skovforvaltning. Disse specificeringer bør have til formål at styrke og præcisere den risikobaserede tilgang for skovbiomasse og samtidig give medlemsstaterne forholdsmæssige bestemmelser, der muliggør målrettede tilpasninger for praksisser, der kan være lokalt passende.
- (85) Medlemsstaterne bør sikre, at deres anvendelse af skovbiomasse til energiproduktion er forenelig med deres forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/841¹. Med henblik herpå bør medlemsstaterne foretage fremadskuende vurderinger og gennemføre de nødvendige foranstaltninger, der supplerer deres forpligtelser i henhold til forordning (EU) 2018/1999.
- (86) I betragtning af den særlige situation i regionerne i den yderste periferi som omhandlet i artikel 349 i TEUF og i energisektoren karakteriseret ved isolation, begrænset udbud og afhængighed af fossile brændstoffer, bør det fastsættes, at undtagelsen, der giver medlemsstaterne mulighed for at vedtage specifikke kriterier for at sikre berettigelse til finansiel støtte til forbrug af visse biomassebrændsler i disse regioner, udvides til også at omfatte flydende biobrændsler og biobrændstoffer. Alle særlige kriterier bør være objektivt begrundede i hensynet til energiuafhængigheden for den pågældende region i den yderste periferi og til at sikre en smidig overgang til bæredygtigheds- og energieffektivitetskriterier og drivhusgasemissionsbesparelseskriterier i den pågældende region i den yderste periferi i overensstemmelse med direktiv (EU) 2018/2001.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/841 af 30. maj 2018 om medtagelse af drivhusgasemissioner og -optag fra arealanvendelse, ændret arealanvendelse og skovbrug i klima- og energirammen for 2030 og om ændring af forordning (EU) nr. 525/2013 og afgørelse nr. 529/2013/EU (EUT L 156 af 19.6.2018, s. 1).

- (87) Unionen er forpligtet til at forbedre den miljømæssige, økonomiske og sociale bæredygtighed af biomassebrændstofproduktion. Dette direktiv supplerer andre EU-retsakter, navnlig en eventuel retsakt om virksomhedernes due diligence i forbindelse med bæredygtighed, der fastsætter due diligence-krav i værdikæden med hensyn til skadelige indvirkninger på menneskerettighederne eller miljøet.
- (88) For at begrænse den administrative byrde for producenter af vedvarende brændstoffer og genanvendt kulstofbrændsel og for medlemsstater, hvor frivillige eller nationale ordninger er blevet anerkendt af Kommissionen gennem en gennemførelsesretsakt som dokumentation for eller levering af nøjagtige data vedrørende overholdelse af bæredygtigheds- og drivhusgasemissionsbesparelseskriterier samt andre krav, der er fastsat i dette direktiv, bør medlemsstaterne acceptere resultaterne af den certificering, der udstedes i forbindelse med sådanne ordninger inden for rammerne af Kommissionens anerkendelse. For at begrænse byrden for små anlæg bør medlemsstaterne kunne indføre en forenklet frivillig kontrolmekanisme for anlæg med en samlet termisk effekt på mellem 7,5 MW og 20 MW.

(89) For at afbøde risiciene og bedre forebygge svig i forsyningskæderne for bioenergi og genanvendt kulstofbrændsel har direktiv (EU) 2018/2001 givet værdifulde tilføjelser med hensyn til gennemsigtighed, sporbarhed og tilsyn. I den forbindelse har den EU-database, som Kommissionen skal oprette, til formål at gøre det muligt at spore flydende og gasformige vedvarende brændstoffer og genanvendt kulstofbrændsel. Databasens anvendelsesområde bør udvides fra transport til alle andre slutbrugersektorer, hvor sådanne brændstoffer forbruges. Denne udvidelse har til formål bør yde et afgørende bidrag til den omfattende overvågning af produktionen og forbruget af disse brændstoffer og mindske risikoen for dobbelttælling eller uregelmæssigheder i de forsyningskæder, der er omfattet af EU-databasen. For at undgå enhver risiko for dobbeltkrav på samme gas fra vedvarende energikilder bør en oprindelsesgaranti, der er udstedt for enhver sending af vedvarende gas, som er registreret i databasen, annulleres. Denne database bør gøres offentligt tilgængelig på en åben, gennemsigtig og brugervenlig måde, samtidig med at principperne om beskyttelse af private og kommercielt følsomme oplysninger overholdes. Kommissionen bør offentliggøre årlige rapporter om de oplysninger, der er blevet indberettet i Unionens database, herunder mængderne, den geografiske oprindelse og typen af råprodukter for biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændstoffer. Kommissionen og medlemsstaterne bør bestræbe sig på at arbejde på sammenkobling mellem EU-databasen og eksisterende nationale databaser, så der skabes mulighed for en problemfri omstilling og for todirektionalitet i databaserne. Som supplement til denne styrkelse af gennemsigtigheden og sporbarheden af individuelle partier af råmaterialer og brændstoffer i forsyningskæden styrker den nyligt vedtagne Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2022/996¹ kravene til revision for certificeringsorganer og øger beføjelserne for offentligt tilsyn med certificeringsorganer, herunder muligheden for, at de kompetente myndigheder har adgang til dokumenter og lokaler tilhørende økonomiske aktører i forbindelse med deres tilsynskontroller. Integriteten af verifikationsrammen i direktiv (EU) 2018/2001 er på denne måde blevet væsentligt styrket ved at supplere revisionen gennem certificeringsorganer og EU-databasen med medlemsstaternes kompetente myndigheders verifikations- og tilsynskapacitet. Det anbefales kraftigt, at medlemsstaterne gør brug af begge muligheder for offentligt tilsyn.

¹ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2022/996 af 14. juni 2022 om regler for verifikation af bæredygtigheds- og drivhusgasemissionsbesparelseskriterier og kriterier for lav risiko for indirekte ændringer i arealanvendelsen (EUT L 168 af 27.6.2022, s. 1).

- (90) Kommissionen og medlemsstaterne bør løbende tilpasse sig til den bedste administrative praksis og træffe alle relevante foranstaltninger, der kan forenkle gennemførelsen af direktiv (EU) 2018/2001 og dermed reducere de involverede aktørers og berørte sektorer omkostninger i forbindelse med overholdelsen.
- (91) Der skal fastsættes passende bestemmelser om bekæmpelse af svig, navnlig i forbindelse med anvendelsen af affaldsbaserede råmaterialer eller biomasse, der er blevet identificeret som indebærende en høj risiko for indirekte ændringer i arealanvendelsen. Da opdagelse og forebyggelse af svig er afgørende for at forhindre urimelig konkurrence og galopperende skovrydning, herunder i tredjelande, bør der gennemføres fuld og certificeret sporbarhed af disse råmaterialer.
- (92) Direktiv (EU) 2018/2001 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (93) I forordning (EU) 2018/1999 om forvaltning henvises der til det bindende EU-mål på mindst 32 % for andelen af vedvarende energi, der forbruges i Unionen i 2030. Da dette mål skal hæves for at bidrage effektivt til ambitionen om at reducere drivhusgasemissionerne med 55 % senest i 2030, bør disse henvisninger ændres. Eventuelle yderligere planlægnings- og rapporteringskrav vil ikke skabe et nyt planlægnings- og rapporteringssystem, men bør være underlagt den eksisterende planlægnings- og rapporteringsramme i henhold til nævnte forordning.
- (94) Anvendelsesområdet for Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/70/EF¹ bør ændres for at undgå overlappning af lovgivningsmæssige krav med hensyn til dekarboniseringsmål for brændstoffer til transport og tilpasning til direktiv (EU) 2018/2001.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/70/EF af 13. oktober 1998 om kvaliteten af benzin og dieselolie og om ændring af Rådets direktiv 93/12/EØF (EFT L 350 af 28.12.1998, s. 58).

- (95) Definitionerne fastsat i direktiv 98/70/EF bør bringes i overensstemmelse med de i direktiv (EU) 2018/2001 fastsatte for at undgå, at der anvendes forskellige definitioner i henhold til disse to retsakter.
- (96) Forpligtelserne vedrørende reduktion af drivhusgasemissioner og anvendelse af biobrændstoffer i direktiv 98/70/EF bør udgå for at strømline og undgå dobbeltregulering med hensyn til de styrkede dekarboniseringsforpligtelser for brændstof til transport, som er fastsat i direktiv (EU) 2018/2001.
- (97) De forpligtelser vedrørende overvågning af og rapportering om reduktioner af drivhusgasemissioner, der er fastsat i direktiv 98/70/EF, bør udgå for at undgå en fordobling af reguleringen af rapporteringsforpligtelserne.
- (98) Rådets direktiv (EU) 2015/652¹, som indeholder detaljerede regler for en ensartet gennemførelse af artikel 7a i direktiv 98/70/EF, bør ophæves, da det bliver forældet med ophævelsen af artikel 7a i direktiv 98/70/EF ved nærværende direktiv.

¹ Rådets direktiv (EU) 2015/652 af 20. april 2015 om fastlæggelse af beregningsmetoder og indberetningskrav i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/70/EF om kvaliteten af benzin og diesellole (EUT L 107 af 25.4.2015, s. 26).

- (99) Hvad angår biobaserede komponenter i dieselolie, begrænser henvisningen i direktiv 98/70/EF til dieselolie B7, dvs. dieselolie, der indeholder op til 7 % fedtsyremethylestere (FAME), mulighederne for at nå højere mål for integration af biobrændstoffer som fastsat i direktiv (EU) 2018/2001. Dette skyldes, at næsten hele udbuddet af dieselolie i EU allerede er B7. Derfor bør den maksimale andel af biobaserede komponenter øges fra 7 % til 10 %. For at opretholde markedsudbredelsen af B10, dvs. dieselolie, der indeholder op til 10 % FAME, kræves der en B7-beskyttelsesgrad på EU-plan på 7 % FAME i dieselbrændstof på grund af den betydelige andel af køretøjer, der ikke er kompatible med B10, og som forventes at findes i flåden i 2030. Dette bør afspejles i artikel 4, stk. 1, andet afsnit, i direktiv 98/70/EF.
- (100) Overgangsbestemmelserne bør give mulighed for en behørig fortsættelse af dataindsamlingen og opfyldelse af rapporteringsforpligtelserne med hensyn til de artikler i direktiv 98/70/EF, der udgår ved nærværende direktiv.
- (101) Målene for dette direktiv, nemlig at reducere drivhusgasemissionerne, energiahængigheden og energipriserne, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af foranstaltningens omfang bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

- (102) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter¹ har medlemsstaterne forpligtet sig til i tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. Med hensyn til dette direktiv finder lovgiveren, at fremsendelsen af sådanne dokumenter er berettiget, navnlig efter Domstolens dom i sagen Kommissionen mod Belgien² (sag C-543/17).
- (103) For at udligne de reguleringsmæssige byrder, der indføres med dette direktiv, for borgere, forvaltninger og virksomheder bør Kommissionen revidere de lovgivningsmæssige rammer i de berørte sektorer i overensstemmelse med princippet om én ind, én ud, som fastsat i Kommissionens meddelelse af 29. april 2021 med titlen "Bedre regulering: sammen om bedre lovgivning" —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

¹ EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14.

² Domstolens dom af 8. juli 2019, Kommissionen mod Belgien, C-543/17, ECLI: EU:C:2019:573.

Artikel 1
Ændringer af direktiv (EU) 2018/2001

I direktiv (EU) 2018/2001 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 2, stk. 2, foretages følgende ændringer:

a) Nr. 1) erstattes af følgende:

"1) "energi fra vedvarende energikilder" eller "vedvarende energi": energi fra vedvarende ikkefossile kilder i form af vindkraft, solenergi (solvarme og solceller) og geotermisk energi, osmotisk energi, omgivelsesenergi, tidevands-, bølge- og andre former for havenergi, vandkraft, biomasse, lossepladsgas, gas fra spildevandsanlæg og biogas

1a) "rundtræ af industriel kvalitet": savkævler, finérkævler, papirtræ (rundt eller spaltet) samt alt andet rundtræ, der er egnet til industrielle formål, undtagen rundtræ, hvis karakteristika, såsom art, dimensioner, rethed og knasttæthed, gør det uegnet til industriel anvendelse, som defineret og behørigt begrundet af medlemsstaterne i henhold til de relevante skov- og markedsforhold"

b) Nr. 4) affattes således:

"4) "endeligt bruttoenergiforbrug": energiprodukter, der leveres til energiformål til industri- og transportsektoren, til husholdninger, til servicesektorerne inklusive den offentlige sektor samt til landbrug, skovbrug og fiskeri, energisektorens el- og varmeforbrug i forbindelse med produktion af el og varme samt el- og varmetab i forbindelse med distribution og transmission"

c) Følgende numre indsættes:

"9a) "område til fremskyndelse af vedvarende energi": en bestemt lokalitet eller et bestemt område, enten land-, hav- eller indlandsvandområde, som en medlemsstat har udpeget som særlig egnet til installation af anlæg til produktion af energi fra vedvarende energikilder

9b) "solenergiudstyr": udstyr, der omdanner energi fra solen til termisk eller elektrisk energi, navnlig solvarme- og solcelleudstyr"

d) Følgende numre indsættes:

"14a) "budområde": et budområde som defineret i artikel 2, nr. 65), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/943*

- 14b) "innovativ teknologi for vedvarende energi": teknologi til produktion af vedvarende energi, som på mindst én måde forbedrer en sammenlignelig avanceret teknologi for vedvarende energi eller gør det muligt at udnytte teknologi for vedvarende energi, der ikke kommerialiseres fuldt ud, eller som indebærer en klar risiko
- 14c) "intelligent målersystem": et intelligent målersystem som defineret i artikel 2, nr. 23), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/944**
- 14d) "ladestander": en ladestander som defineret i artikel 2, nr. 48), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) .../... ****+
- 14e) "markedsdeltager": en markedsdeltager som defineret i artikel 2, nr. 25), i forordning (EU) 2019/943
- 14f) "elektricitetsmarked": elektricitetsmarkeder som defineret i artikel 2, nr. 9), i direktiv (EU) 2019/944
- 14g) "husholdningsbatteri": et selvstændigt genopladeligt batteri med en nominel kapacitet på over 2 kWh, som er egnet til installation og anvendelse i husholdningsmiljøer

⁺ EUT: Indsæt venligst nummer på forordning indeholdt i dokument PE-CONS 25/23 (2021/0223(COD)) i teksten og indsæt nummer, dato titel og EUT-henvisning forordningen i fodnoten.

- 14h) "elektrisk køretøjsbatteri": et elektrisk køretøjsbatteri som defineret i artikel 3, stk. 1, nr. 14), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) .../...****+
- 14i) "industribatteri": et industribatteri som defineret i artikel 2, nr. 13), i forordning (EU) .../...++
- 14j) "sundhedstilstand": sundhedstilstand som defineret i artikel 3, stk. 1, nr. 28), i forordning (EU) .../...++
- 14k) "ladetilstand": ladetilstand som defineret i artikel 3, stk. 1, nr. 27), i forordning (EU) .../...++
- 14l) "strømsætpunkt": de dynamiske oplysninger, der opbevares i et batteris styringssystem, som foreskriver de elektriske strømindstillinger, som batteriet optimalt bør anvende under en opladning eller afladning, således at dets sundhedstilstand og operationelle anvendelse optimeres
- 14m) "intelligent opladning": en opladningsoperation, hvor intensiteten af den elektricitet, der leveres til batteriet, justeres dynamisk på grundlag af oplysninger modtaget via elektronisk kommunikation

+ EUT: Indsæt venligst nummeret på forordningen i dokument PE-CONS 2/23 (2020/0353(COD)) i teksten og indsæt nævnte forordnings nummer, dato, titel og EUT-henvisning i fodnoten.

++ EUT: Indsæt venligst nummeret på forordningen i dokument PE-CONS 2/23 (2020/0353(COD)) i teksten.

- 14n) "regulerende myndighed": en regulerende myndighed som defineret i artikel 2, nr. 2), i forordning (EU) 2019/943
- 14o) "tovejsopladning": en tovejsopladning som defineret i artikel 2, nr. 11) i forordning (EU) .../...⁺
- 14p) "normal ladestander": en normal ladestander som defineret i artikel 2, nr. 37), i forordning (EU) .../...⁺
- 14q) "aftale om køb af vedvarende energi": en kontrakt, i henhold til hvilken en fysisk eller juridisk person indvilliger i at købe vedvarende energi direkte fra en producent, og som omfatter, men ikke er begrænset til, aftaler om køb af elektricitet fra vedvarende energikilder og aftaler om køb af vedvarende energi til opvarmning og køling

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/943 af 5. juni 2019 om det indre marked for elektricitet (EUT L 158 af 14.6.2019, s. 54).

** Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/944 af 5. juni 2019 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 2012/27/EU (EUT L 158 af 14.6.2019, s. 125).

*** Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) .../... af ... om etablering af infrastruktur for alternative brændstoffer og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/94/EU (EUT ...).

**** Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) .../... af ... om batterier, udtjente batterier, om ændring af direktiv 2008/98/EU og forordning (EU) 2019/1020 og om ophævelse af direktiv 2006/66/EF (EUT ...)."

⁺ EUT: Indsæt venligst nummeret på forordningen i dokument PE-CONS 25/23 (2021/0223(COD)) i teksten.

e) Følgende numre indsættes:

"18a) "industri": virksomheder og produkter, der falder ind under afdeling B, C og F og under afdeling J, hovedgruppe 63, i den statistiske nomenklatur for økonomiske aktiviteter (NACE rev. 2) som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1893/2006*

18b) "ikkeenergimæssigt formål": anvendelse af brændsel som råmateriale i en industriel proces i stedet for, at den anvendes til energiproduktion

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1893/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af den statistiske nomenklatur for økonomiske aktiviteter NACE rev. 2 og om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 3037/90 og visse EF-forordninger om bestemte statistiske områder (EUT L 393 af 30.12.2006, s. 1)."

f) Følgende numre indsættes:

"22a) "vedvarende brændstoffer": biobrændstoffer, flydende biobrændsler, biomassebrændsler og vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse

22b) "energieffektivitet først": energieffektivitet først som defineret i artikel 2, nr. 18), i forordning (EU) 2018/1999"

g) Nr. 36) affattes således:

"36) "vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse": flydende og gasformige brændstoffer, hvis energiindhold stammer fra andre vedvarende energikilder end biomasse"

h) Følgende numre indsættes:

"44a) "plantageskov": en plantageskov som defineret i artikel 2, nr. 11) i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1115*

44b) "osmotisk energi": energi produceret ved forskellen i saltkoncentration mellem to væsker, såsom fersk- og saltvand

44c) "systemeffektivitet": udvælgelse af energieffektive løsninger, hvor de også giver mulighed for et omkostningseffektivt forløb for at opnå dekarbonisering, yderligere fleksibilitet og effektiv ressourceanvendelse

44d) "samplaceret energilagringsprojekt": et anlæg til kombineret energilagring kombineret med et anlæg, der producerer vedvarende energi, som er koblet til det samme nettilslutningspunkt

44e) "elektrisk køretøj med solpaneler": et motorkøretøj, der er udstyret med et drivaggregat, der kun indeholder ikkeperifere elektriske maskiner som energiomformer med et elektrisk genopladeligt energilagringssystem, der kan genoplades eksternt og er udstyret med solpaneler, der er integreret i køretøjet.

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1115 af 31. maj 2023 om tilgængeliggørelse på EU-markedet og eksport fra Unionen af visse råvarer og produkter, der er forbundet med skovrydning og skovforringelse, og om ophævelse af forordning (EU) nr. 995/2010 (EUT L 150 af 9.6.2023, s. 206)."

2) I artikel 3 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. Medlemsstaterne sikrer i fællesskab, at andelen af energi fra vedvarende energikilder senest i 2030 udgør mindst 42,5 % af Unionens endelige bruttoenergiforbrug.

Medlemsstaterne bestræber sig i fællesskab på at øge andelen af energi fra vedvarende energikilder til 45 % af Unionens endelige bruttoenergiforbrug i 2030.

Medlemsstaterne fastsætter et vejledende mål for innovativ teknologi for vedvarende energi på mindst 5 % af nyinstalleret kapacitet inden for vedvarende energi senest i 2030."

b) Stk. 3 affattes således:

"3. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger til at sikre, at energi fra biomasse produceres på en måde, der minimerer unødige forvridende virkninger på markedet for råmaterialer til biomasse og skadelig indvirkning på biodiversiteten, miljøet og klimaet. Med henblik herpå skal de tage hensyn til affaldshierarkiet som fastsat i artikel 4 i direktiv 2008/98/EF og sikre anvendelse af princippet om kaskadeanvendelse af biomasse med fokus på støtteordninger og under behørig hensyntagen til særlige nationale forhold.

Medlemsstaterne udformer støtteordninger for energi fra biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler på en sådan måde, at incitamentet til ubæredygtige bioenergiejere og konkurrenceforvridning med materialesektorerne undgås med henblik på at sikre, at træbiomasse anvendes, hvor den giver den højeste økonomiske og miljømæssige merværdi i prioritetsrækkefølgen:

- a) træbaserede produkter
- b) forlængelse af træbaserede produkters levetid
- c) genbrug
- d) genanvendelse
- e) bioenergi, og
- f) bortskaffelse.

- 3a. Medlemsstaterne må afvige fra princippet om kaskadeanvendelse af biomasse omhandlet i stk. 3, når det er nødvendigt for at sikre energiforsyningsikkerheden. Medlemsstaterne kan også afvige fra dette princip, hvis den lokale industri er kvantitativt eller teknisk ude af stand til at anvende skovbiomasse til en højere økonomisk og miljømæssig merværdi end energiproduktion, for råprodukter, der stammer fra:
- a) nødvendige skovforvaltningsaktiviteter, der har til formål at sikre førkommerciel udtynding, eller udføres i overensstemmelse med national ret om forebyggelse af naturbrande i højrisikoområder
 - b) efterskovning efter dokumenterede naturlige forstyrrelser eller
 - c) høst af visse træsortimenter, hvis egenskaber ikke egner sig til lokale forarbejdningsanlæg.
- 3b. Medlemsstaterne giver højst en gang om året Kommissionen meddelelse med en sammenfatning af undtagelserne fra anvendelse af princippet om kaskadeanvendelse af biomasse i medfør af stk. 3a sammen med begrundelser for disse undtagelser, og i hvilket geografisk omfang de finder anvendelse. Kommissionen offentliggør de modtagne meddelelser og kan afgive offentlig udtalelse vedrørende enhver af disse.

- 3c. Medlemsstaterne yder ikke direkte finansiel støtte til:
- a) anvendelse af savkævler, finérkævler, rundtræ af industriel kvalitet, stubbe og rødder til at producere energi
 - b) produktion af vedvarende energi fra affaldsforbrænding, medmindre forpligtelserne vedrørende særskilt indsamling fastsat i direktiv 2008/98/EF er opfyldt.
- 3d. Uden at det berører stk. 3 yder medlemsstaterne ikke ny støtte eller fornyer nogen støtte til produktion af elektricitet fra skovbiomasse i rent elproducerende anlæg, medmindre den pågældende elektricitet opfylder mindst en af følgende betingelser:
- a) den fremstilles i en region, der er identificeret i en territorial plan for retfærdig omstilling oprettet i overensstemmelse med artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1056 på grund af dens afhængighed af faste fossile brændstoffer, og opfylder de relevante krav i artikel 29, stk. 11
 - b) den fremstilles ved anvendelse af CO₂-opsamling og -lagring fra biomasse og opfylder kravene i nærværende direktivs artikel 29, stk. 11, andet afsnit

- c) den fremstilles i en region i den yderste periferi som omhandlet i TEUF artikel 349 i en begrænset periode og med det formål i videst muligt omfang at udfase anvendelsen af skovbiomasse uden at påvirke adgangen til sikker energi.

Senest i 2027 offentliggør Kommissionen en rapport om indvirkningen af medlemsstaternes støtteordninger for biomasse, herunder på biodiversiteten, klimaet og miljøet, og eventuelle markedsforvridninger, og vurderer muligheden for yderligere begrænsninger med hensyn til støtteordninger for skovbiomasse.

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1056 af 24. juni 2021 om oprettelse af Fonden for Retfærdig Omstilling (EUT L 231 af 30.6.2021, s. 1)."

c) Følgende indsættes som stk. 4a:

"4a. Medlemsstaterne fastlægger en ramme, der kan omfatte støtteordninger og foranstaltninger, der fremmer udbredelse af VE-elkøbsaftaler, som gør det muligt at anvende elektricitet fra vedvarende energikilder på et niveau, der er i overensstemmelse med medlemsstatens nationale bidrag, jf. nærværende artikels stk. 2, og i et tempo, der er i overensstemmelse med de vejledende forløbskurver, som er omhandlet i artikel 4, litra a), nr. 2), i forordning (EU) 2018/1999. Denne ramme skal navnlig tage hånd om de resterende hindringer for en høj grad af forsyning af elektricitet fra vedvarende energikilder, herunder hindringer i forbindelse med tilladelsesprocedurer, og udviklingen af den nødvendige transmissions-, distributions- og lagringsinfrastruktur, herunder samplaceret energilagring. Ved udformningen af denne ramme tager medlemsstaterne hensyn til den yderligere elektricitet fra vedvarende energikilder, der er nødvendig for at opfylde efterspørgslen i transport-, industri-, bygge-, varme- og kølesektoren og til produktion af vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse. Medlemsstaterne kan medtage en sammenfattende redegørelse for politikkerne og foranstaltningerne i henhold til rammen og en vurdering af gennemførelsen heraf i henholdsvis deres integrerede nationale energi- og klimaplaner forelagt i henhold til artikel 3 og 14 i forordning (EU) 2018/1999 og i deres integrerede nationale energi- og klimastatusrapporter, der er forelagt i henhold til artikel 3, 14 og 17 i nævnte forordning."

3) I artikel 7 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, andet afsnit, affattes således:

"For så vidt angår første afsnit, litra a), b) eller c), tages gas og elektricitet fra vedvarende energikilder kun i betragtning én gang ved beregningen af andelen af det endelige bruttoenergiforbrug fra vedvarende energikilder.

Energi produceret af vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, medregnes i den sektor – elektricitet, opvarmning og køling eller transport – hvor den forbruges.

Med forbehold af tredje afsnit kan medlemsstaterne via en specifik samarbejdsaftale blive enige om at medregne alle eller en del af de vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, og som forbruges i én medlemsstat, i andelen af det endelige bruttoforbrug af energi fra vedvarende energikilder i den medlemsstat, hvor disse brændstoffer er produceret. For at overvåge, at de samme vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, ikke både medregnes i den medlemsstat, hvor de produceres, og den medlemsstat, hvor de forbruges, og for at registrere den medregnede mængde, som det drejer sig om, giver medlemsstaterne Kommissionen meddelelse om enhver sådan samarbejdsaftale. En sådan samarbejdsaftale skal omfatte den mængde vedvarende brændstoffer af ikkebiologisk oprindelse, der skal medregnes i alt og for hver medlemsstat, og den dato, hvor samarbejdsaftalen skal blive operationel."

b) Stk. 2, første afsnit, affattes således:

"Med henblik på stk. 1, første afsnit, litra a), beregnes det endelige bruttoforbrug af elektricitet fra vedvarende energikilder som mængden af elektricitet produceret i en medlemsstat fra vedvarende energikilder, inklusive elproduktion fra VE-egenforbrugere og VE-energifællesskaber og elektricitet fra vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, men eksklusive produktionen af elektricitet i pumpekraftværker, der anvender vand, der tidligere har været pumpet op til et højere niveau, samt elektricitet, der anvendes til produktion af vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse."

c) Stk. 4, litra a), affattes således:

"a) Det endelige energiforbrug fra vedvarende energikilder i transportsektoren beregnes som summen af alle biobrændstoffer, biogas og vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, og som forbruges i transportsektoren. Dette omfatter også vedvarende brændstoffer, der leveres til internationale marine bunkerstationer."

4) I artikel 9 foretages følgende ændringer:

a) Følgende stykke indsættes:

"1a. Senest den 31. december 2025 aftaler hver medlemsstat at etablere en ramme for samarbejde om fælles projekter med en eller flere andre medlemsstater med henblik på produktion af vedvarende energi i overensstemmelse med følgende:

- a) Senest den 31. december 2030 bestræber medlemsstaterne sig på at aftale at etablere mindst to fælles projekter
- b) Senest den 31. december 2033 bestræber medlemsstater med et årligt elforbrug på mere end 100 TWh sig på at aftale at etablere et tredje fælles projekt.

Udpegningen af fælles projekter om vedvarende offshoreenergi skal være i overensstemmelse med de behov, der er identificeret i de strategiske integrerede offshorenetudviklingsplaner på højt plan for hvert havområde, jf. artikel 14, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/869* og i den tiårige EU-dækkende netudviklingsplan som omhandlet i artikel 30, stk. 1, litra b) i forordning (EU) 2019/943, men kan gå ud over disse behov og kan inddrage lokale og regionale myndigheder og private operatører.

Medlemsstaterne bestræber sig på at sikre en rimelig fordeling af omkostninger og fordele ved fælles projekter. Med henblik herpå tager medlemsstaterne hensyn til alle relevante omkostninger og fordele ved det fælles projekt i den relevante samarbejdsaftale.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om samarbejdsaftalerne som omhandlet i første afsnit, herunder den dato, hvor projekterne forventes at blive operationelle. Projekter, der finansieres med nationale bidrag inden for rammerne af Unionens finansieringsmekanisme for vedvarende energi som oprettet ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/1294**, anses for at opfylde forpligtelserne omhandlet i første afsnit for så vidt angår de involverede medlemsstater.

-
- * Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/869 af 30. maj 2022 om retningslinjer for den transeuropæiske energiinfrastruktur, om ændring af forordning (EF) nr. 715/2009, (EU) 2019/942 og (EU) 2019/943 og af direktiv 2009/73/EF og (EU) 2019/944 og om ophævelse af forordning (EU) nr. 347/2013 (EUT L 152 af 3.6.2022. s. 45).
- ** Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/1294 af 15. september 2020 om Unionens finansieringsmekanisme for vedvarende energi (EUT L 303 af 17.9.2020, s. 1)."

b) Følgende stykke indsættes:

"7a. På grundlag af de vejledende mål for offshoreproduktion af vedvarende energi, der skal etableres inden for hvert havområde, jf. artikel 14 i forordning (EU) 2022/869, offentliggør de berørte medlemsstater oplysninger om de mængder af vedvarende offshoreenergi, de planlægger at opnå gennem udbud, under hensyntagen til den tekniske og økonomiske gennemførlighed af netinfrastrukturen og de aktiviteter, der allerede finder sted. Medlemsstaterne bestræber sig på at tildele plads til projekter om vedvarende offshoreenergi i deres fysiske planer for det maritime rum under hensyntagen til de aktiviteter, der allerede finder sted i de berørte områder. For at lette udstedelsen af tilladelser til fælles projekter om vedvarende offshoreenergi skal medlemsstaterne mindske kompleksiteten og øge effektiviteten og gennemsigtigheden af tilladelsesproceduren, styrke deres indbyrdes samarbejde, og, hvor det er relevant, oprette et fælles kontaktpunkt. For at styrke den brede offentlige accept kan medlemsstaterne medtage VE-fællesskaber i fælles projekter om vedvarende offshoreenergi."

5) I artikel 15 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 affattes første afsnit således:

"1. Medlemsstaterne sikrer, at eventuelle nationale regler om godkendelses-, certificerings- og licensprocedurer, der anvendes på anlæg og tilknyttede transmissions- og distributionsnet til produktion af elektricitet, opvarmning eller køling fra vedvarende energikilder, og på processen for forarbejdning af biomasse til biobrændstoffer, flydende biobrændsler, biomassebrændsler eller andre energiprodukter og til vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, er forholdsmæssige og nødvendige og bidrager til gennemførelse af princippet om energieffektivitet først."

b) Stk. 2 og 3 erstattes af følgende:

- "2. Medlemsstaterne definerer klart eventuelle tekniske specifikationer, der skal opfyldes af udstyr og systemer til vedvarende energi, for at de kan være omfattet af støtteordninger og komme i betragtning i forbindelse med offentlige udbud. Hvor der findes harmoniserede europæiske standarder, herunder tekniske referencesystemer opstillet af europæiske standardiseringsorganisationer, skal de tekniske specifikationer bygge på disse standarder. Harmoniserede standarder, hvis referencer er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* til støtte for EU-ret, herunder Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1369* og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF**, har forrang. I mangel heraf anvendes andre harmoniserede standarder og europæiske standarder i denne rækkefølge. Sådanne tekniske specifikationer må ikke foreskrive, hvor udstyret og systemerne skal certificeres, og må ikke hindre det indre markeds korrekte funktion.
- 2a. Medlemsstaterne fremmer afprøvning af innovativ teknologi for vedvarende energi til at producere, dele og lagre vedvarende energi gennem pilotprojekter under virkelige forhold i en begrænset periode; afprøvningen skal være i overensstemmelse med gældende EU-ret og ledsages af passende sikkerhedsforanstaltninger for at sikre en sikker drift af energisystemet og undgå uforholdsmæssige indvirkninger på det indre markeds funktion, og den skal foregå under tilsyn af en kompetent myndighed.

3. Medlemsstaterne sikrer, at deres kompetente myndigheder på nationalt, regionalt og lokalt niveau indfører bestemmelser om integration og udbredelse af vedvarende energi, herunder til VE-egetforbrug og VE-fællesskaber, og anvendelse af uundgåelig overskudsvarme og -kulde i forbindelse med planlægning, herunder tidlig fysisk planlægning, udformning, opførelse og renovering af byinfrastruktur, industri-, forretnings- eller beboelseskvarterer og energi- og transportinfrastruktur, herunder elektricitet, fjernvarme og fjernkøling, naturgas og alternative brændselsnet. Medlemsstaterne tilskynder navnlig lokale og regionale administrative organer til at medtage opvarmning og køling fra vedvarende energikilder i planlægningen af byinfrastruktur, hvor det er hensigtsmæssigt, og til at høre netoperatørerne for at afspejle indvirkningen af programmer for energieffektivitet og fleksibelt elforbrug samt specifikke bestemmelser om VE-egetforbrug og VE-fællesskaber på netoperatørernes planer for infrastrukturudvikling.

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1369 af 4. juli 2017 om opstilling af rammer for energimærkning og om ophævelse af direktiv 2010/30/EU (EUT L 198 af 28.7.2017, s. 1).

** Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF af 21. oktober 2009 om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energirelaterede produkter (EUT L 285 af 31.10.2009, s. 10)."

- c) Stk. 4-7 udgår.

d) Stk. 8 erstattes af følgende:

"8. Medlemsstaterne vurderer de reguleringsmæssige og administrative hindringer for langfristede aftaler om køb af vedvarende energi og fjerner uberettigede hindringer og letter udbredelsen af sådanne aftaler, herunder ved at undersøge, hvordan de finansielle risici forbundet med dem kan reduceres, navnlig ved at bruge kreditgarantier. Medlemsstaterne sikrer, at disse aftaler ikke er omfattet af uforholdsmæssige eller diskriminerende procedurer eller gebyrer, og at eventuelle tilknyttede oprindelsesgarantier kan overføres til køberen af den vedvarende energi i henhold til aftalen om køb af vedvarende energi.

Medlemsstaterne beskriver deres politikker og foranstaltninger til fremme af udbredelsen af aftaler om køb af vedvarende energi i deres integrerede nationale energi- og klimaplaner, forelagt i henhold til artikel 3 og 14 i forordning (EU) 2018/1999, og deres integrerede nationale energi- og klimastatusrapporter, der forelægges i henhold til nævnte forordnings artikel 17. De skal også i disse fremskridtsrapporter give en indikation af den produktion af vedvarende energi, der understøttes af aftaler om køb af vedvarende energi.

Efter medlemsstaternes vurdering som omhandlet første afsnit gennemfører Kommissionen en analyse af hindringerne for langsigtede aftaler om køb af vedvarende energi og navnlig for anvendelsen af grænseoverskridende aftaler om køb af vedvarende energi og udsteder retningslinjer for fjernelse af disse hindringer.

9. Senest ... [to år efter datoen for dette ændringsdirektivs ikrafttræden] overvejer Kommissionen, om der er behov for yderligere foranstaltninger for at støtte medlemsstaterne i gennemførelsen af de artikler, der regulerer tilladelsesprocedurerne fastsat i dette direktiv, herunder ved at udvikle vejledende nøgleresultatindikatorer."

6) Følgende artikler indsættes:

"Artikel 15a

Integration af vedvarende energi i bygninger

1. For at fremme produktion og anvendelse af vedvarende energi i bygningssektoren fastlægger medlemsstaterne en vejledende national andel af vedvarende energi, der produceres på stedet eller i nærheden, samt af vedvarende energi, der kommer fra nettet, i det endelige energiforbrug i deres bygningssektor i 2030, som er i overensstemmelse med et vejledende mål om, at andelen af energi fra vedvarende energikilder i bygningssektoren skal udgøre mindst 49 % af Unionens endelige energiforbrugsniveau i bygninger i 2030. Medlemsstaterne angiver deres vejledende nationale andel i de integrerede nationale energi- og klimaplaner, der er forelagt i henhold til artikel 3 og 14 i forordning (EU) 2018/1999, samt oplysninger om, hvordan de agter at nå denne andel.
2. Medlemsstaterne kan medregne overskudsvarme og - kulde i den vejledende nationale andel omhandlet i stk. 1 op til højst 20 % af denne andel. Hvis medlemsstaterne beslutter sig for at gøre dette, stiger den vejledende nationale andel med halvdelen af den anvendte procentdel af overskudsvarme eller - kulde beregnet i forhold til denne andel.

3. Medlemsstaterne indfører passende foranstaltninger i deres nationale forskrifter og byggereglementer og, hvor det er relevant, i deres støtteordninger for at øge andelen af elektricitet og opvarmning og køling, som produceres på stedet eller i nærheden, og vedvarende energi, som kommer fra nettet, fra vedvarende energikilder i bygningsmassen. Sådanne foranstaltninger kan omfatte nationale foranstaltninger vedrørende væsentlige stigninger i VE-egetforbrug, VE-fællesskaber, lokal energilagring, intelligent opladning og tovejsopladning, andre fleksibilitetstjenester, såsom fleksibelt elforbrug, kombineret med energieffektivitetsforbedringer vedrørende kraftvarmeproduktion og større renoveringer, som øger antallet af næsten energineutrale bygninger og bygninger, der overstiger mindstekravene til energimæssig ydeevne fastsat i artikel 5, stk. 1, i direktiv 2010/31/EU.

For at opnå den vejledende andel af vedvarende energi, der er fastsat i stk. 1, kræver medlemsstaterne i deres nationale forskrifter og byggereglementer og, hvor det er relevant, i deres støtteordninger eller på andre måder med tilsvarende virkning, at der anvendes minimumsniveauer for energi fra vedvarende energikilder, som produceres på stedet eller i nærheden, og vedvarende energi, som kommer fra nettet, i nye bygninger og i eksisterende bygninger, der undergår en større renovering eller udskiftning af varmesystemet, i overensstemmelse med direktiv 2010/31/EU, hvor dette er økonomisk, teknisk og funktionelt muligt. Medlemsstaterne tillader, at disse minimumsniveauer opfyldes, bl.a. gennem effektiv fjernvarme og fjernkøling.

For eksisterende bygninger finder første afsnit anvendelse på de væbnede styrker, dog kun i det omfang dets anvendelse ikke er i modstrid med karakteren af og det primære formål med de væbnede styrkers aktiviteter, og med undtagelse af materiel, der udelukkende anvendes til militære formål.

4. Medlemsstaterne sikrer, at offentlige bygninger på nationalt, regionalt og lokalt plan danner forbillede med hensyn til andelen af anvendt vedvarende energi i overensstemmelse med artikel 9 i direktiv 2010/31/EU og artikel 5 i direktiv 2012/27/EU. Medlemsstaterne kan bl.a. tillade, at denne forpligtelse opfyldes ved at bestemme, at taget på offentlige bygninger eller blandede privat-offentlige bygninger kan anvendes af tredjeparter til installation af anlæg, der producerer energi fra vedvarende energikilder.
5. Hvis det skønnes relevant, kan medlemsstaterne fremme samarbejde mellem lokale myndigheder og VE-fællesskaber inden for bygningssektoren, navnlig gennem anvendelsen af offentlige udbud.

6. For at nå op på den vejledende andel af vedvarende energi, der er fastsat i stk. 1, fremmer medlemsstaterne anvendelsen af systemer og udstyr til vedvarende opvarmning og køling, og de kan fremme innovativ teknologi, såsom intelligente og vedvarende elbaserede systemer og udstyr til opvarmning og køling, hvor det er relevant sammen med intelligent styring af energiforbruget i bygninger. Med henblik herpå anvender medlemsstaterne alle passende foranstaltninger, værktøjer og incitamer, herunder energimærker, der er udviklet i henhold til forordning (EU) 2017/1369, energiattester fastsat i henhold til artikel 11 i direktiv 2010/31/EU og andre relevante certifikater eller standarder, der er udviklet på EU-plan eller nationalt plan, og sikrer, at der er tilstrækkelig information og rådgivning om vedvarende, yderst energieffektive alternativer samt eventuelle finansielle instrumenter og incitamer til rådighed i tilfælde af udskiftning, med henblik på at fremme en øget udskiftningsrate for gamle varmesystemer og øget omstilling til løsninger baseret på vedvarende energi.

Artikel 15b

Kortlægning af de områder, som er nødvendige for nationale bidrag til opfyldelse af Unionens overordnede mål for vedvarende energi i 2030

1. Senest ... [18 måneder efter datoen for dette ændringsdirektivs ikrafttræden] foretager medlemsstaterne en koordineret kortlægning med henblik på udbredelse af vedvarende energi på deres område for at fastlægge det indenlandske potentiale og det tilgængelige landområde, undergrundsområde, hav- eller indlandsvandområde, alt efter hvad der er nødvendigt for installation af anlæg til vedvarende energi, og den tilhørende infrastruktur, såsom net- og lagerfaciliteter, herunder termisk lagring, som kræves for som minimum at opfylde deres nationale bidrag hen imod Unionens overordnede mål for vedvarende energi i 2030 fastsat i nærværende direktivs artikel 3, stk. 1. Med henblik herpå kan medlemsstaterne anvende eller basere sig på deres eksisterende dokumenter eller planer om fysisk planlægning, herunder fysiske planer for det maritime rum, der er udarbejdet i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/89/EU*. Medlemsstaterne sikrer koordinering mellem alle relevante nationale, regionale og lokale myndigheder og enheder, herunder netoperatører, i kortlægningen af de nødvendige områder, hvor det er relevant.

Medlemsstaterne sikre, at sådanne områder, herunder eksisterende anlæg til vedvarende energi og samarbejdsmekanismer, står i et rimeligt forhold til de skønnede forløbskurver og den samlede planlagte installerede mærkeeffekt pr. teknologi for vedvarende energi, der er fastsat i de nationale energi- og klimaplaner, som forelægges i henhold til artikel 3 og 14 i forordning (EU) 2018/1999.

2. Med henblik på udpegelsen af de områder, der er omhandlet i stk. 1, tager medlemsstaterne navnlig hensyn til:
 - a) tilgængeligheden af energi fra vedvarende kilder og potentialet for de forskellige typer teknologisk produktion af vedvarende energi i landområderne, undergrundsområderne, hav- eller indlandsvandområdet
 - b) den forventede energiefterspørgsel, idet der tages højde for den mulige fleksibilitet i forbindelse med aktivt fleksibelt elforbrug og forventede effektiviseringsgevinster og integrationen af energisystemet
 - c) tilgængeligheden af relevant energiinfrastruktur, herunder net, lagerkapacitet og andre fleksibilitetsværktøjer eller potentialet for at skabe eller opgradere en sådan netinfrastruktur og lagerkapacitet yderligere.
3. Medlemsstaterne støtter, at de områder, der er omhandlet i stk. 1, anvendes til flere forskellige formål. Projekter vedrørende vedvarende energi skal være forenelige med allerede eksisterende anvendelser af de pågældende områder.
4. Medlemsstaterne reviderer regelmæssigt og ajourfører om nødvendigt de områder, der er omhandlet i stk. 1 i denne artikel, navnlig i forbindelse med ajourføringen af de nationale energi- og klimaplaner forelagt i henhold til artikel 3 og 14 i forordning (EU) 2018/1999.

Artikel 15c

Områder til fremskyndelse af vedvarende energi

1. Senest den ... [27 måneder efter datoen for dette ændringsdirektivs ikrafttræden] sikrer medlemsstaterne, at de kompetente myndigheder vedtager en eller flere planer, hvori der som en undergruppe af de i artikel 15b, stk. 1, omhandlede områder udpeges områder til fremskyndelse af vedvarende energi for en eller flere typer vedvarende energikilder. Medlemsstaterne kan udelukke biomassefyrringsanlæg og vandkraftværker. De kompetente myndigheder skal i de pågældende planer:
 - a) udpege tilstrækkeligt homogene land-, indlandsvand- og havområder, hvor udbredelsen af en eller flere bestemte typer vedvarende energikilder ikke forventes at få en væsentlig indvirkning på miljøet i betragtning af de særlige forhold, der gør sig gældende for det udvalgte område, og samtidig:
 - i) prioritere kunstige og bebyggede overflader såsom tage og bygningsfacader, transportinfrastruktur og deres umiddelbare omgivelser, parkeringsområder, landbrugsbedrifter, affaldsanlæg, industriområder, miner, kunstige indre vandområder, søer eller reservoirer, og, hvor det er relevant, rensningsanlæg til byspildevand samt forringede landområder, der ikke kan anvendes til landbrug

- ii) udelukke Natura 2000-områder og områder, der i henhold til nationale beskyttelsesordninger er udpeget med henblik på bevaring af natur og biodiversitet, vigtige trækruter for fugle og havpattedyr samt andre identificerede områder på grundlag af følsomhedskort og de værktøjer, der er omhandlet i nummer iii), bortset fra kunstige og bebyggede arealer beliggende i de pågældende områder såsom tage, parkeringsområder og transportinfrastruktur

- iii) anvende alle passende og forholdsmæssige værktøjer og datasæt til at identificere de områder, hvor anlæggene for vedvarende energi ikke vil have nogen væsentlig indvirkning på miljøet, herunder risikokortlægning for vilde dyr og planter, samtidig med at der tages hensyn til de data, der er tilgængelige i forbindelse med udviklingen af et sammenhængende Natura 2000-net, både med hensyn til naturtyper og arter i henhold til Rådets direktiv 92/43/EØF** og med hensyn til fugle og områder, som er beskyttede i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF***

- b) fastsætte passende regler for områder til fremskyndelse af vedvarende energi, herunder om effektive afbødende foranstaltninger, der skal vedtages for installation af anlæg til vedvarende energi og samplaceret energilagringssamt de aktiver, der er nødvendige for sådanne anlægs og sådan lagrings tilslutning til nettet, for at undgå de skadelige miljøvirkninger, der kan opstå, eller, hvis det ikke er muligt, i væsentlig grad reducere dem, hvis det er relevant, mens det sikres, at der forholdsmæssigt og rettidigt anvendes passende afbødende foranstaltninger for at sikre overholdelse af forpligtelserne i artikel 6, stk. 2, og artikel 12, stk. 1, i direktiv 92/43/EØF, artikel 5 i direktiv 2009/147/EØF og artikel 4, stk. 1, litra a), nr. i), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF**** og for at undgå forringelse og opnå god økologisk tilstand eller godt økologisk potentiale i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, litra a), i direktiv 2000/60/EF.

Reglerne omhandlet i første afsnit, litra b), skal være rettet imod de særlige forhold, der gør sig gældende for hvert område, der udpeges som område til fremskyndelse af vedvarende energi, efter den eller de typer teknologi eller teknologier for vedvarende energi, der skal installeres i hvert område, og efter de identificerede indvirkninger på miljøet.

Overholdelse af reglerne omhandlet i dette stykkes første afsnit, litra b) og de enkelte projekters gennemførelse af passende afbødende foranstaltninger skal medføre en formodning om, at projekterne ikke overtræder disse bestemmelser, jf. dog nærværende direktivs artikel 16a, stk. 4 og 5. Hvis nye afbødende foranstaltninger, der har til formål så vidt muligt at forebygge drab på eller forstyrrelse af arter, der er beskyttet i henhold til direktiv 92/43/EØF og 2009/147/EØF, eller andre former for miljøpåvirkning, ikke er blevet afprøvet i vidt omfang med hensyn til deres effektivitet, kan medlemsstaterne tillade, at de anvendes i ét eller flere pilotprojekter i en begrænset periode, forudsat at effektiviteten af de afbødende foranstaltninger overvåges nøje, og at der straks tages passende skridt, hvis de viser sig ikke at være effektive.

De kompetente myndigheder redegør i planerne, der udpeger områder til fremskyndelse af vedvarende energi, som omhandlet i første afsnit for den vurdering, der er foretaget for at udpege hvert enkelt område til fremskyndelse af vedvarende energi på grundlag af kriterierne i første afsnit, litra a), og for at identificere passende afbødende foranstaltninger.

2. Inden vedtagelsen heraf skal planerne om udpegning af områder til fremskyndelse af vedvarende energi underkastes en miljøvurdering, der gennemføres i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF^{*****} og, hvis det er sandsynligt, at planerne vil påvirke Natura 2000-områder væsentligt, en passende vurdering i henhold til artikel 6, stk. 3, i direktiv 92/43/EØF.

3. Medlemsstaterne beslutter størrelsen af områder til fremskyndelse af vedvarende energi i betragtning af de særlige forhold og krav i forbindelse med den eller de typer teknologi, for hvilke de opretter områder til fremskyndelse af vedvarende energi. Idet de bevarer beføjelsen til at beslutte størrelsen af disse områder, tilstræber medlemsstaterne at sikre, at disse områders samlede størrelse er betydelig, og at de bidrager til at nå de mål, der er fastsat i dette direktiv. Planerne om udpegning af områder til fremskyndelse af vedvarende energi som omhandlet i nærværende artikels stk. 1, første afsnit, gøres offentligt tilgængelige og revideres regelmæssigt efter behov, navnlig i forbindelse med ajourføringen af de nationale integrerede energi- og klimaplaner forelagt i henhold til artikel 3 og 14 i forordning (EU) 2018/1999.
4. Senest den ... [seks måneder efter datoen for dette ændringsdirektivs ikrafttræden] kan medlemsstaterne erklære specifikke områder, der allerede er udpeget som områder, der egner sig til fremskyndet udbredelse af en eller flere typer teknologi for vedvarende energi, for at være områder til fremskyndelse af vedvarende energi, forudsat at alle følgende betingelser er opfyldt:
 - a) De pågældende områder ligger uden for Natura 2000-områder, områder, der i henhold til nationale beskyttelsesordninger er udpeget med henblik på bevaring af natur og biodiversitet, samt identificerede trækruter for fugle
 - b) planerne til identifikation af de pågældende områder har været underkastet en strategisk miljøvurdering i henhold til direktiv 2001/42/EF og, hvor det er relevant, en vurdering i henhold til direktiv 92/43/EØF artikel 6, stk. 3

- c) de projekter, der er beliggende i sådanne områder, gennemfører passende og forholdsmæssige regler og foranstaltninger til at imødegå de skadelige miljøvirkninger, der kan opstå.
5. De kompetente myndigheder anvender de tilladelsesprocedurer og frister, der er omhandlet i artikel 16a, på individuelle projekter i områderne til fremskyndelse af vedvarende energi.

Artikel 15d

Offentlig deltagelse

1. Medlemsstaterne sikrer offentlig deltagelse hvad angår planerne for udpegning af områder til fremskyndelse af vedvarende energi som omhandlet i nærværende direktivs artikel 15c, stk. 1, første afsnit, i overensstemmelse med artikel 6 i direktiv 2001/42/EF, herunder fastlæggelsen af, hvilken offentlighed der er berørt eller sandsynligvis vil blive berørt.
2. Medlemsstaterne fremmer offentlighedens accept af projekter vedrørende vedvarende energi ved hjælp af lokalsamfundenes direkte og indirekte deltagelse i projekterne.

Artikel 15e

Områder til net- og lagringsinfrastruktur, som er nødvendig for at integrere vedvarende energi i elektricitetssystemet

1. Medlemsstaterne kan vedtage en eller flere planer om at udpege særlige infrastrukturområder til udvikling af net- og lagringsprojekter, der er nødvendige for at integrere vedvarende energi i elektricitetssystemet, hvor en sådan udvikling ikke forventes at få en væsentlig indvirkning på miljøet, eller hvis en sådan virkning kan afbødes behørigt eller, hvis det ikke er muligt, kompenseres. Formålet med sådanne områder skal være at støtte og supplere områderne til fremskyndelse af vedvarende energi. De pågældende planer skal:
 - a) for netprojekters vedkommende undgå Natura 2000-områder og områder, der i henhold til nationale beskyttelsesordninger er udpeget med henblik på bevaring af natur og biodiversitet, medmindre der ikke findes forholdsmæssige alternativer til etableringen under hensyntagen til målsætningerne for området
 - b) for lagringsprojekters vedkommende udelukke Natura 2000-områder og områder, der er udpeget i henhold til nationale beskyttelsesordninger
 - c) sikre synergier med udpegelsen af områder til fremskyndelse af vedvarende energi
 - d) være underkastet en miljøvurdering i henhold til direktiv 2001/42/EF og, hvor det er relevant, en vurdering i henhold til artikel 6, stk. 3, i direktiv 92/43/EØF, og

- e) fastsætte passende og forholdsmæssige regler, herunder om forholdsmæssige afbødende foranstaltninger, der skal vedtages i forbindelse med udvikling af net- og lagringsprojekter for at undgå skadelige indvirkninger på miljøet, der kan opstå, eller, hvis det ikke er muligt, i væsentlig grad reducere dem.

Ved udarbejdelsen af sådanne planer hører medlemsstaterne de relevante infrastruktursystemoperatører.

2. Uanset artikel 2, stk. 1, og artikel 4, stk. 2, i og bilag I, punkt 20, og bilag II, punkt 3, litra b), til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU^{*****}, og uanset artikel 6, stk. 3, i direktiv 92/43/EØF kan medlemsstaterne under begrundede omstændigheder, herunder hvis det er nødvendigt for at fremskynde udbredelsen af vedvarende energi med henblik på at nå klimamålene og målene for vedvarende energi, undtage net- og lagringsprojekter, som er nødvendige for at integrere vedvarende energi i elektricitetssystemet, fra miljøkonsekvensvurderingen i henhold til artikel 2, stk. 1, i direktiv 2011/92/EU og fra en vurdering i henhold til artikel 6, stk. 3, i direktiv 92/43/EØF af deres indvirkning på Natura 2000-områder, og fra vurderingen af deres indvirkning på beskyttelsen af arter i henhold til artikel 12, stk. 1, i direktiv 92/43/EØF og artikel 5 i direktiv 2009/147/EF, forudsat at net- og lagringsprojektet placeres i et særligt infrastrukturområde, der er udpeget i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 1, og at det overholder de regler, der er fastsat i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 1, litra e), herunder om forholdsmæssige afbødende foranstaltninger, der skal vedtages. Medlemsstaterne kan også indrømme sådanne undtagelser i forhold til infrastrukturområder, der er udpeget inden den [datoen for dette direktivs ikrafttræden], hvis de har været genstand for en miljøvurdering i henhold til direktiv 2001/42/EF. Sådanne undtagelser gælder ikke for projekter, der kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet i en anden medlemsstat, eller hvis en medlemsstat, der kan forventes at blive berørt i væsentlig grad, anmoder herom, jf. artikel 7 i direktiv 2011/92/EU.

3. Hvis en medlemsstat undtager sådanne net- og lagringsprojekter i medfør af nærværende artikels stk. 2 fra de i nævnte stykke omhandlede vurderinger, gennemfører medlemsstatens kompetente myndigheder en screeningproces af de projekter, der er placeret i særlige infrastrukturområder. Denne screeningproces baseres på eksisterende data fra miljøvurderingen i henhold til direktiv 2001/42/EF. De kompetente myndigheder kan anmode ansøgeren om yderligere tilgængelige oplysninger. Screeningprocessen skal afsluttes inden for 30 dage. Formålet med den er at fastslå, om der er stor sandsynlighed for, at projekterne i betragtning af de berørte geografiske områders miljøfølsomhed vil give anledning til væsentlige uforudsete skadelige virkninger, som ikke er blevet påpeget i forbindelse med den miljøvurdering af planen eller planerne om udpegning af særlige infrastrukturområder, der gennemføres i henhold til direktiv 2001/42/EF, og, hvis det er relevant, i henhold til direktiv 92/43/EØF.

4. Hvis screeningprocessen viser, at der er stor sandsynlighed for, at et projekt vil give anledning til de væsentlige uforudsete skadelige virkninger som omhandlet i stk. 3, sikrer den kompetente myndighed på grundlag af eksisterende data, at der anvendes passende og forholdsmæssige afbødende foranstaltninger for at imødegå disse virkninger. Hvis det ikke er muligt at anvende sådanne afbødende foranstaltninger, sikrer den kompetente myndighed, at operatøren træffer passende kompensationsforanstaltninger for at imødegå disse virkninger, hvilket, hvis der ikke findes andre forholdsmæssige kompensationsforanstaltninger, kan tage form af en økonomisk kompensation for artsbeskyttelsesprogrammer for at sikre eller forbedre de berørte arters bevaringsstatus.

5. Hvis integrationen af vedvarende energi i elektricitetssystemet kræver et projekt til forstærkning af netinfrastrukturen i eller uden for særlige infrastrukturområder, og et sådant projekt er omfattet af en screeningproces, der gennemføres i henhold til nærværende artikels stk. 3, af en afgørelse om, hvorvidt projektet skal underkastes en miljøkonsekvensvurdering, eller af en miljøkonsekvensvurdering i henhold til artikel 4 i direktiv 2011/92/EU, begrænses en sådan screeningproces, afgørelse eller miljøkonsekvensvurdering til den potentielle virkning af ændringen eller udvidelsen i forhold til den oprindelige netinfrastruktur.

* Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/89/EU af 23. juli 2014 om rammerne for maritim fysisk planlægning (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 135).

** Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper og vilde dyr og planter (EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7).

*** Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle (EUT L 20 af 26.1.2010, s. 7).

**** Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1).

***** Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF af 27. juni 2001 om vurdering af bestemte planers og programmers indvirkning på miljøet (EFT L 197 af 21.7.2001, s. 30).

***** Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (EUT L 26 af 28.1.2012, s. 1)."

7) Artikel 16 affattes således:

"Artikel 16

Tilrettelæggelse af og hovedprincipper for tilladelsesproceduren

1. Tilladelsesproceduren omfatter alle relevante administrative tilladelser til at opføre, foretage repowering af og drive anlæg til vedvarende energi, herunder dem, der kombinerer forskellige vedvarende energikilder, varmepumper og samplaceret energilagring, herunder el- og varmeanlæg, såvel som de aktiver, der er nødvendige for sådanne anlægs, sådanne varmepumpers og sådan lagrings tilslutning til nettet og for at integrere vedvarende energi i varme- og kølenet, herunder tilladelser til nettilslutning og miljøvurderinger, hvis disse er påkrævet. Tilladelsesproceduren omfatter alle administrative stadier, lige fra anerkendelsen af fuldstændigheden af ansøgningen om tilladelse i overensstemmelse med stk. 2 til den eller de relevante kompetente myndigheders meddelelse af den endelige afgørelse om tilladelsesprocedurens resultat.
2. Senest 30 dage efter modtagelsen af en ansøgning vedrørende anlæg til vedvarende energi beliggende i områder til fremskyndelse af vedvarende energi og senest 45 dage efter modtagelsen af en ansøgningen om tilladelse vedrørende anlæg beliggende uden for fremskyndelsesområder skal den kompetente myndighed anerkende ansøgningens fuldstændighed eller, hvis ansøgeren ikke har fremsendt alle de oplysninger, der er nødvendige for at behandle ansøgningen, anmode ansøgeren om at indgive en fyldestgørende ansøgning uden unødigt ophold. Datoen for den kompetente myndigheds anerkendelse af ansøgningens fuldstændighed gælder som tilladelsesprocedurens startdato.

3. Medlemsstaterne opretter eller udpeger et eller flere kontaktpunkter. På anmodning af ansøgeren skal disse kontaktpunkter vejlede ansøgeren om og støtte ansøgeren i hele den administrative procedure for ansøgning om og tildeling af tilladelse. Ansøgeren må ikke pålægges at kontakte mere end ét kontaktpunkt i den samlede procedure. Kontaktpunktet vejleder ansøgeren gennem den administrative ansøgningsprocedure, herunder om de trin, der er relaterede til miljøbeskyttelse, på en gennemsigtig måde, frem til procedurens afslutning, hvor de kompetente myndigheder træffer en eller flere afgørelser, og det forsyner ansøgeren med alle nødvendige oplysninger og inddrager andre administrative myndigheder, hvor det er relevant. Kontaktpunktet sikrer, at fristerne for de tilladelsesprocesser, der er fastsat i dette direktiv, overholdes. Ansøgere skal også kunne fremsende relevante dokumenter i digital form. Senest den ... [to år efter dette ændringsdirektivs ikrafttræden] sikrer medlemsstaterne, at alle tilladelsesprocedurer gennemføres i elektronisk format.

4. Kontaktpunktet stiller en procedurehåndbog til rådighed for udviklere af anlæg til vedvarende energi, som også udtrykkeligt omhandler mindre projekter for vedvarende energi, VE-egenforbrugeres projekter og VE-fællesskaber, og gør disse oplysninger tilgængelige online. I onlineoplysningerne angives det kontaktpunkt, der er relevant for den pågældende ansøgning. Hvis medlemsstaten har mere end et kontaktpunkt, angives det i onlineoplysningerne, hvilket kontaktpunkt der er relevant for den pågældende ansøgning.

5. Medlemsstaterne sikrer, at ansøgere og den brede offentlighed har nem adgang til enkle procedurer for bilæggelse af tvister om tilladelsesprocedurer og udstedelse af tilladelser til at bygge og drive anlæg til vedvarende energi, herunder, hvor det er relevant, alternative tvistbilæggelsesmekanismer.
6. Medlemsstaterne sikrer, at administrative klager og søgsmål i forbindelse med et projekt til udvikling af anlæg til vedvarende energi, anlæggets tilslutning til nettet og de aktiver, der er nødvendige for udviklingen af de energiinfrastrukturnet, som er nødvendige for at integrere energi fra vedvarende energikilder i energisystemet, herunder klager og søgsmål, der vedrører miljøaspekter, underkastes den hurtigste administrative og retslige procedure, der findes på det relevante nationale, regionale og lokale plan.
7. Medlemsstaterne stiller tilstrækkelige ressourcer til rådighed for at sikre kvalificeret personale, efteruddannelse og omskoling af deres kompetente myndigheder i overensstemmelse med den planlagte installerede produktionskapacitet for vedvarende energi, der er fastsat i deres integrerede nationale energi- og klimaplaner forelagt i henhold til artikel 3 og 14 i forordning (EU) 2018/1999. Medlemsstaterne bistår de regionale og lokale myndigheder med henblik på at lette tilladelsesproceduren.

8. Medmindre den falder sammen med andre administrative faser af tilladelsesproceduren, omfatter varigheden heraf ikke:
- a) den periode, i hvilken anlæggene til vedvarende energi, deres nettilslutninger og den tilhørende nødvendige netinfrastruktur opføres eller får foretaget repowering med henblik på at sikre netstabilitet, -pålidelighed og -sikkerhed
 - b) den periode, der medgår til de administrative faser, der er nødvendige for væsentlige opgraderinger af nettet, som kræves for at sikre netstabilitet, -pålidelighed og -sikkerhed
 - c) tiden til retsmidler og andre sager ved en domstol eller ret og alternative tvistbilæggelsesmekanismer, herunder klageprocedurer, udenretslige klager og midler.
9. Afgørelser, der træffes i forbindelse med tilladelsesprocedurer, offentliggøres i overensstemmelse med gældende ret.

Artikel 16a

Tilladelsesproceduren for projekter i områder til fremskyndelse af vedvarende energi

1. Medlemsstaterne sikrer, at den tilladelsesprocedure, der er omhandlet i artikel 16, stk. 1, ikke overstiger 12 måneder for projekter for vedvarende energi i områder til fremskyndelse af vedvarende energi. For projekter om vedvarende offshoreenergi må tilladelsesproceduren ikke må overstige to år. Hvis det er behørigt begrundet i ekstraordinære omstændigheder, kan medlemsstaterne forlænge disse perioder med op til seks måneder. Medlemsstaterne oplyser udvikleren af projektet klart om de ekstraordinære omstændigheder, der begrundet en sådan forlængelse.
2. Tilladelsesproceduren for repowering af kraftværker til vedvarende energi, for nye anlæg med en elkapacitet på mindre end 150 kW, for samplacerede lagerfaciliteter, herunder el- og varmeanlæg, samt for deres nettilslutning, hvis de er beliggende i områder til fremskyndelse af vedvarende energi, må ikke overstige seks måneder. I tilfælde af offshorevindenergi projekter, må tilladelsesproceduren ikke overstige et 12 måneder. Hvor dette er behørigt begrundet i ekstraordinære omstændigheder, såsom i tvingende sikkerhedsmæssige grunde, hvor repoweringprojektet har en væsentlig indvirkning på nettet eller anlæggets oprindelige kapacitet, størrelse eller ydeevne, kan medlemsstaterne forlænge seks månedersperioden med op til tre måneder og perioden på 12 måneder for offshorevindenergi projekter med op til seks måneder. Medlemsstaterne giver udvikleren af projektet klare oplysninger om de ekstraordinære omstændigheder, der begrundet en sådan forlængelse.

3. Uden at det berører nærværende artikels stk. 4 og 5, og uanset artikel 4, stk. 2, i og punkt 3, litra a), b), d), h) og i), og punkt 6, litra c), alene eller sammenholdt med punkt 13, litra a), i bilag II til direktiv 2011/92/EU, er, med hensyn til projekter vedrørende vedvarende energi, nye ansøgninger om anlæg til vedvarende energi, herunder anlæg, der kombinerer forskellige typer energi for vedvarende energi og repowering af kraftværker til vedvarende energi, i udpegede områder til fremskyndelse af vedvarende energi for den relevante teknologi, samplaceret energilagring såvel som sådanne anlægs og sådan lagrings tilslutning til nettet, undtaget fra kravet om at foretage en særlig miljøkonsekvensvurdering i henhold til artikel 2, stk. 1, i direktiv 2011/92/EU, forudsat at disse projekter overholder nærværende direktivs artikel 15c, stk. 1, litra b). Undtagelsen gælder ikke for projekter, der kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet i en anden medlemsstat, eller hvis en medlemsstat, der kan forventes at blive berørt i væsentlig grad, anmoder om en miljøkonsekvensvurdering, jf. artikel 7 i direktiv 2011/92/EU.

Uanset artikel 6, stk. 3, i direktiv 92/43/EØF underkastes de i nærværende stykkes første afsnit omhandlede anlæg til vedvarende energi ikke en vurdering af deres indvirkning på Natura 2000-lokaliteter, forudsat at de pågældende projekter vedrørende vedvarende energi overholder de regler og foranstaltninger, der er fastlagt i overensstemmelse med artikel 15c, stk. 1, litra b), i nærværende direktiv.

4. De kompetente myndigheder gennemfører en screeningproces af de ansøgninger, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 3. Formålet med screeningen er at fastslå, om der er stor sandsynlighed for, at projekterne for vedvarende energi i betragtning af de berørte geografiske områders miljøfølsomhed vil give anledning til væsentlige uforudsete skadelige virkninger, som ikke er blevet påpeget i forbindelse med den miljøvurdering af planen eller planerne om udpeging af områder til fremskyndelse af vedvarende energi som omhandlet i nærværende direktivs artikel 15c, stk. 1, første afsnit, der gennemføres i henhold til direktiv 2001/42/EF, og, hvis det er relevant, i henhold til direktiv 92/43/EØF. En sådan screeningproces har også til formål at fastslå, om et eller flere af sådanne projekter falder ind under anvendelsesområdet for artikel 7 i direktiv 2011/92/EU på grund af sandsynligheden for væsentlige skadelige indvirkninger på miljøet i en anden medlemsstat eller efter anmodning fra en medlemsstat, som sandsynligvis vil blive påvirket i væsentlig grad.

Med henblik på en sådan screeningproces skal udvikleren af projektet fremlægge oplysninger om karakteristika for projektet for vedvarende energi, om dets overensstemmelse med de regler og foranstaltninger, der er fastlagt i henhold til artikel 15c, stk. 1, litra b), for det specifikke område til fremskyndelse af vedvarende energi, om eventuelle yderligere foranstaltninger, der er vedtaget af udvikleren af projektet, og om, hvordan disse foranstaltninger afbøder miljøvirkning. Den kompetente myndighed kan anmode udvikleren af projektet om yderligere tilgængelige oplysninger. Screeningprocessen vedrørende ansøgninger om nye anlæg til vedvarende energi skal være afsluttet senest 45 dage efter datoen for indgivelse af tilstrækkelige oplysninger, der er nødvendige til dette formål. I tilfælde af ansøgninger om anlæg med en elektrisk kapacitet på mindre end 150 kW og for nye ansøgninger om repowering af kraftværker til vedvarende energi skal screeningprocessen afsluttes inden for 30 dage.

5. Efter screeningprocessen godkendes de i nærværende artikels stk. 3 omhandlede ansøgninger ud fra et miljømæssigt perspektiv, uden at der kræves en udtrykkelig afgørelse fra den kompetente myndighed, medmindre den kompetente myndighed træffer en behørigt begrundet administrativ afgørelse, der angiver behørigte grunde baseret på klar dokumentation om, at der er stor sandsynlighed for, at et givet projekt i betragtning af det berørte geografiske områdes miljøfølsomhed vil få betydelige uforudsete skadelige virkninger, som ikke kan afbødes med de foranstaltninger, der er angivet i planen eller planerne om udpegning af områder til fremskyndelse af vedvarende energi, eller som udvikleren af projektet har foreslået. En sådan afgørelse gøres tilgængelig for offentligheden. Sådanne projekter for vedvarende energi skal underkastes en miljøkonsekvensvurdering i henhold til direktiv 2011/92/EU og, hvis det er relevant, en vurdering i henhold til direktiv 92/43/EØF, som skal gennemføres inden for seks måneder af den administrative afgørelse, der konstaterer en høj sandsynlighed for væsentlige uforudsete skadelige virkninger. Hvis det er behørigt begrundet i ekstraordinære omstændigheder, kan denne seks månedersperiode forlænges med op til seks måneder.

I tilfælde af begrundede omstændigheder, herunder hvis det er nødvendigt for at fremskynde udbredelsen af vedvarende energi med henblik på at nå klimamålene og målene for vedvarende energi, kan medlemsstaterne undtage vind- og solcelleprojekter fra sådanne vurderinger.

Hvis medlemsstaterne undtager vind- og solcelleprojekter fra de pågældende vurderinger, skal operatøren vedtage forholdsmæssige afbødende foranstaltninger eller, hvis sådanne afbødende foranstaltninger ikke er tilgængelige, kompensationsforanstaltninger, som kan tage form af økonomisk kompensation, hvis der ikke findes andre forholdsmæssige kompensationsforanstaltninger, for at imødegå skadelige virkninger. Hvis disse skadelige virkninger påvirker artsbeskyttelsen, betaler operatøren en økonomisk kompensation for artsbeskyttelsesprogrammer, så længe anlægget på grundlag af vedvarende energi er i drift, for at sikre eller forbedre de berørte arters bevarelsesstatus.

6. I tilladelsesproceduren for de ansøgninger, der er omhandlet i stk. 1 og 2, sikrer medlemsstaterne, at manglende svar fra de relevante kompetente myndigheder inden for den fastsatte frist medfører, at de specifikke mellemliggende administrative skridt skal betragtes som godkendt, medmindre det pågældende projekt for vedvarende energi er omfattet af krav om en miljøkonsekvensvurdering i henhold til stk. 5, eller hvis princippet om administrativ stiltiende godkendelse ikke findes i den pågældende medlemsstats nationale retssystem. Nærværende stykke finder ikke anvendelse på endelige afgørelser om resultatet af tilladelsesproceduren, som skal være udtrykkelige. Alle afgørelser gøres offentligt tilgængelige.

Artikel 16b

Tilladelsesproceduren for projekter uden for områder til fremskyndelse af vedvarende energi

1. Medlemsstaterne sikrer, at den tilladelsesprocedure, der er omhandlet i artikel 16, stk. 1, ikke overstiger to år for projekter for vedvarende energi uden for områder til fremskyndelse af vedvarende energi. I tilfælde af projekter om vedvarende offshoreenergi må tilladelsesproceduren dog ikke overstige tre år. Hvis det er behørigt begrundet i ekstraordinære omstændigheder, herunder hvis de kræver forlængede perioder, der er nødvendige med henblik på vurderinger i henhold til gældende EU-miljølovgivning, kan medlemsstaterne forlænge begge disse perioder med op til seks måneder. I så fald oplyser medlemsstaterne udvikleren af projektet klart om de ekstraordinære omstændigheder, der begrundet en sådan forlængelse.

2. Når der kræves en miljøvurdering i henhold til direktiv 2011/92/EU eller 92/43/EØF, gennemføres den efter en enkelt procedure, der samler alle relevante vurderinger af et givet projekt for vedvarende energi. Når en sådan miljøkonsekvensvurdering er påkrævet, afgiver den kompetente myndighed under hensyntagen til udvikleren af projektets oplysninger en udtalelse om omfanget og detaljeringsgraden af de oplysninger, som udvikleren af projektet skal medtage i miljøkonsekvensvurderingsrapporten, og dette omfang udvides ikke efterfølgende. Når der i et specifikt projekt for vedvarende energi er truffet passende afbødende foranstaltninger, betragtes drab på eller forstyrrelse af de arter, der er beskyttet i henhold til artikel 12, stk. 1, i direktiv 92/43/EØF og artikel 5 i direktiv 2009/147/EF, ikke som værende forsætlig. Hvis nye afbødende foranstaltninger, der har til formål så vidt muligt at forebygge drab på eller forstyrrelse af arter, der er beskyttet i henhold til direktiv 92/43/EØF og 2009/147/EØF, eller andre former for miljøpåvirkning, ikke er blevet afprøvet i vidt omfang med hensyn til deres effektivitet, kan medlemsstaterne tillade, at de anvendes i ét eller flere pilotprojekter i en begrænset periode, forudsat at effektiviteten af sådanne afbødende foranstaltninger overvåges nøje, og at der straks tages passende skridt, hvis de viser sig ikke at være effektive.

Tilladelsesproceduren for repowering af kraftværker til vedvarende energi, for nye installationer med en elkapacitet på mindre end 150 kW og for samplaceret energilagring såvel som for sådanne værkers, sådanne installationers og sådan lagrings tilslutning til nettet, der er beliggende uden for særligt egnede områder for vedvarende energi, må ikke overstige 12 måneder, herunder med hensyn til miljøvurderinger, hvis sådanne er påkrævet i henhold til relevant ret. I tilfælde af projekter om vedvarende offshoreenergi må tilladelsesproceduren dog ikke overstige to år. Hvis det er behørigt begrundet i ekstraordinære omstændigheder, kan medlemsstaterne forlænge begge disse perioder med op til tre måneder. Medlemsstaterne oplyser udvikleren af projektet klart om de ekstraordinære omstændigheder, der begrundet en sådan forlængelse.

Artikel 16c

Fremskyndelse af tilladelsesproceduren for repowering af projekter

1. Hvis repowering af et kraftværk til vedvarende energi ikke medfører en forøgelse af dets kapacitet med mere end 15 %, og med forbehold af enhver vurdering af eventuelle miljøvirkninger som krævet i henhold til stk. 2, sikrer medlemsstaterne, at tilladelsesprocedurer for tilslutning til transmissions- eller distributionsnettet ikke overstiger tre måneder efter ansøgning til den relevante enhed, medmindre der er begrundede sikkerhedsbetænkeligheder, eller systemkomponenterne er teknisk inkompatible.

2. Hvis repowering af et kraftværk til vedvarende energi er omfattet af screeningprocessen fastsat i artikel 16a, stk. 4, eller kræver, at det afgøres, om projektet skal underkastes en miljøkonsekvensvurdering eller en miljøkonsekvensvurdering i henhold til artikel 4 i direktiv 2011/92/EU, begrænses en sådan afgørelse om en screeningsproces eller miljøkonsekvensvurdering til de potentielle virkninger af ændringen eller udvidelsen i forhold til det oprindelige projekt.
3. Hvis repowering af solenergianlæg ikke kræver ekstra plads og er i overensstemmelse med de gældende miljømæssige afbødningsforanstaltninger, der er fastsat for det oprindelige solanlæg, fritages projektet fra alle gældende krav om at gennemføre en screeningprocedure som fastsat i artikel 16a, stk. 4, om at afgøre, hvorvidt projektet skal underkastes en miljøkonsekvensvurdering, eller om at gennemføre en miljøkonsekvensvurdering i henhold til artikel 4 i direktiv 2011/92/EU, hvis et sådant krav er relevant.

Artikel 16d

Tilladelsesproceduren for installation af solenergiudstyr

1. Medlemsstaterne sikrer, at den tilladelsesprocedure, der er omhandlet i artikel 16, stk. 1, for så vidt angår installation af solenergiudstyr og samplaceret energilagring, herunder bygningsintegrerede solcelleanlæg, i eksisterende eller fremtidige kunstige konstruktioner, med undtagelse af kunstige vandoverflader, ikke overstiger tre måneder, forudsat at hovedformålet med sådanne kunstige konstruktioner ikke er produktion af solenergi eller energilagring. Uanset artikel 4, stk. 2, i og punkt 3, litra a) og b), alene eller sammenholdt med punkt 13, litra a), i bilag II til direktiv 2011/92/EU, er en sådan installation af solenergiudstyr, hvis det er relevant, undtaget fra kravet om, at der skal foretages en særlig miljøkonsekvensvurdering i henhold til artikel 2, stk. 1, i nævnte direktiv.

Medlemsstaterne kan udelukke visse områder eller strukturer fra anvendelsen af første afsnit af hensyn til beskyttelse af kulturel eller historisk arv, nationale forsvarsinteresser eller sikkerhedshensyn.

2. Medlemsstaterne sikrer, at tilladelsesproceduren for installation af solenergiudstyr med en kapacitet på 100 kW eller derunder, herunder for egenforbrugere af vedvarende energi og fællesskaber for vedvarende energi, ikke overstiger en måned. I mangel af svar fra de relevante myndigheder eller enheder inden for den fastsatte frist efter indgivelsen af en fuldstændig ansøgning, anses tilladelsen for at være givet, forudsat at solenergiudstyrets kapacitet ikke overstiger den eksisterende kapacitet for tilslutning til distributionsnettet.

Hvis anvendelsen af kapacitetstærsklen i første afsnit medfører en betydelig administrativ byrde eller begrænsninger for driften af elnettet, kan medlemsstaterne anvende en lavere kapacitetstærskel, forudsat at den fortsat ligger over 10,8 kW.

Artikel 16e

Tilladelsesprocedurer til installation af varmepumper

1. Medlemsstaterne sikrer, at tilladelsesproceduren for installation af varmepumper på under 50 MW ikke overstiger en måned. I tilfælde af jordvarmepumper må tilladelsesproceduren dog ikke overstige tre måneder.
2. Medmindre der er begrundede sikkerhedsbetænkeligheder, medmindre nettilslutningerne kræver yderligere arbejde, eller medmindre systemkomponenterne er teknisk inkompatible, sikrer medlemsstaterne, at der gives tilladelse til nettilslutning til transmissions- eller distributionsnettet senest to uger efter meddelelse til den relevante enhed for så vidt angår:
 - a) varmepumper med en elektrisk kapacitet på op til 12 kW, og
 - b) varmepumper med en elektrisk kapacitet på op til 50 kW installeret af egenforbrugere af vedvarende energi, forudsat at den elektriske kapacitet for egenforbrugerens anlæg til produktion af elektricitet fra vedvarende energikilder udgør mindst 60 % af varmepumpens elektriske kapacitet.

3. Medlemsstaterne kan udelukke visse områder eller strukturer fra anvendelsen af stk. 1 og 2 af hensyn til beskyttelse af kulturel eller historisk arv, forsvarsinteresser eller sikkerhedshensyn.
4. Alle afgørelser, der træffes i forbindelse med de tilladelsesprocedurer, der er omhandlet i stk. 1 og 2, gøres offentlig tilgængelige i overensstemmelse med gældende ret.

Artikel 16f

Væsentlig samfundsmæssig interesse

Senest den ... [tre måneder efter ikrafttrædelsen af dette ændringsdirektiv] og indtil der er opnået klimaneutralitet, sikrer medlemsstaterne i forbindelse med tilladelsesproceduren, at planlægning, opførelse og drift af anlæg til vedvarende energi, sådanne anlægs tilslutning til nettet, selve det tilknyttede net og lagringsaktiver formodes at være af væsentlig samfundsmæssig interesse og tjene den offentlige sundhed og sikkerhed i forbindelse med afvejningen af retlige interesser i de individuelle tilfælde med henblik på artikel 6, stk. 4, og artikel 16, stk. 1, litra c), i direktiv 92/43/EØF, artikel 4, stk. 7, i direktiv 2000/60/EF og artikel 9, stk. 1, litra a), i direktiv 2009/147/EF. Medlemsstaterne kan under behørigt begrundede og særlige omstændigheder begrænse anvendelsen af nærværende artikel til visse dele af deres område og til visse typer teknologi eller til projekter med bestemte tekniske karakteristika i overensstemmelse med de prioriteter, der er fastsat i deres integrerede nationale energi- og klimaplaner forelagt i henhold til artikel 3 og 14 i forordning (EU) 2018/1999. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om sådanne begrænsninger sammen med grundene hertil."

8) Artikel 18, stk. 3 og 4, affattes således:

"3. Medlemsstaterne sikrer, at deres certificeringsordninger eller tilsvarende kvalifikationsordninger er tilgængelige for installatører og designere af alle former for opvarmnings- og kølingsystemer baseret på vedvarende energikilder i bygninger, industri og landbrug, for installatører af solcelleanlæg, herunder energilagring, og for installatører af ladestandere med mulighed for fleksibelt elforbrug. Disse ordninger kan efter behov tage hensyn til eksisterende ordninger og strukturer og skal være baseret på de kriterier, der er fastlagt i bilag IV. Hver medlemsstat anerkender certificeringer, der er givet af andre medlemsstater i overensstemmelse med disse kriterier.

Medlemsstaterne etablerer en ramme for at sikre et tilstrækkeligt antal uddannede og kvalificerede installatører af den teknologi, der omhandles i første afsnit til at understøtte den vækst i vedvarende energi, der kræves for at nå de mål, som er fastsat i dette direktiv.

For at opnå et tilstrækkeligt antal installatører og designere sikrer medlemsstaterne, at der findes tilstrækkelige uddannelsesprogrammer, der fører til udstedelse af et certifikat eller et kvalifikationsbevis, som omfatter vedvarende opvarmnings- og kølingsteknologi, solcelleanlæg, herunder energilagring, ladestandere med mulighed for fleksibelt elforbrug og de seneste innovative løsninger dertil, forudsat at de er forenelige med deres certificerings- og kvalifikationsordninger. Medlemsstaterne iværksætter foranstaltninger til fremme af deltagelse i sådanne uddannelsesprogrammer, navnlig for små og mellemstore virksomheder og selvstændige. Medlemsstaterne kan indgå frivillige aftaler med de relevante teknologiudbydere og -leverandører med henblik på at uddanne et tilstrækkeligt antal installatører, hvilket kan være baseret på skøn over salget, i de seneste innovative løsninger og teknologi, der findes på markedet.

Konstaterer medlemsstaterne en væsentlig forskel mellem det tilgængelige og det nødvendige antal af uddannede og kvalificerede installatører, træffer de foranstaltninger til at afhjælpe denne mangel.

4. Medlemsstaterne stiller informationer om certificeringsordninger eller tilsvarende kvalificeringsordninger, der er omhandlet i stk. 3, til rådighed for offentligheden. Medlemsstaterne stiller på en let tilgængelig og gennemsigtig måde også en regelmæssigt ajourført liste over installatører, der er certificerede eller kvalificerede i overensstemmelse med stk. 3, til rådighed for offentligheden."

9) I artikel 19 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 2 foretages følgende ændringer:

i) Første afsnit affattes således:

"Til dette formål sikrer medlemsstaterne, at en oprindelsesgaranti udstedes som svar på en anmodning fra en producent af energi fra vedvarende energikilder, herunder gasformige vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, såsom brint, medmindre medlemsstaterne med henblik på at medregne oprindelsesgarantiens markedsværdi beslutter ikke at udstede en sådan oprindelsesgaranti til en producent, som modtager finansiel støtte fra en støtteordning. Medlemsstaterne kan sørge for, at oprindelsesgarantier udstedes for energi fra ikkevedvarende energikilder. I forbindelse med udstedelsen af oprindelsesgarantier kan der gælde en minimumskapacitetsgrænse. En oprindelsesgaranti skal være af standardstørrelsen 1 MWh. Hvis det er relevant, kan denne standardstørrelse deles til en brøkdelen, forudsat at brøkdelen er et multiplum af 1 Wh. Der udstedes ikke mere end én oprindelsesgaranti for hver produceret energienhed."

ii) Følgende afsnit indsættes efter andet afsnit:

"Der indføres forenklede registreringsprocesser og lavere registreringsgebyrer for mindre anlæg på under 50 kW og for fællesskaber for vedvarende energi."

iii) Fjerde afsnit, litra c), affattes således:

"c) hvor oprindelsesgarantierne ikke udstedes direkte til producenten, men til en leverandør eller forbruger, der køber energien enten i et konkurrencepræget miljø eller i en langsigtet VE-elkøbsaftale"

b) Stk. 3 og 4 erstattes af følgende:

- "3. Med henblik på stk. 1 er oprindelsesgarantier gyldige for transaktioner i 12 måneder efter produktionen af den pågældende energienhed. Medlemsstaterne sikrer, at alle oprindelsesgarantier, som ikke er blevet annulleret, udløber senest 18 måneder efter produktionen af energienheden. Medlemsstaterne medtager udløbne oprindelsesgarantier i beregningen af deres restenergimiks.
4. Med henblik på videregivelse af oplysninger som omhandlet i stk. 8 og 13 sikrer medlemsstaterne, at energivirksomheder annullerer oprindelsesgarantierne senest seks måneder efter udløbet af oprindelsesgarantiens gyldighed. Desuden sikrer medlemsstaterne senest den ... [18 måneder efter datoen for dette ændringsdirektivs ikrafttræden], at dataene om deres restenergimiks offentliggøres på årsbasis."

c) Stk. 7, litra a), affattes således:

"a) den energikilde, fra hvilken energien er produceret, og begyndelses- og afslutningsdatoerne for produktionen, som kan specificeres:

i) for så vidt angår vedvarende gas, herunder gasformige vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, og opvarmning og køling baseret på vedvarende energikilder, i intervaller på en time eller mindre end en time

ii) for el fra vedvarende energikilder, i overensstemmelse med perioden for afregning af ubalancer som defineret i artikel 2, nr. 15), i forordning (EU) 2019/943."

d) I stk. 8 indsættes følgende afsnit efter første afsnit:

"Hvis gas leveres fra et brint- eller naturgasnet, herunder gasformige vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, og biomethan, skal leverandøren over for de endelige forbrugere påvise andelen eller mængden af energi fra vedvarende energikilder i sit energimiks med henblik på bilag I til direktiv (EU) 2009/73. Leverandøren skal gøre dette ved at anvende oprindelsesgarantier, undtagen:

a) den andel i vedkommendes energimiks, der svarer til eventuelle ikkesporede kommercielle tilbud, for hvilken leverandøren kan anvende restenergimikset

- b) hvor en medlemsstat beslutter ikke at udstede oprindelsesgarantier til en producent, der modtager finansiel støtte fra en støtteordning.

Når en kunde forbruger gasser fra et brint- eller naturgasnet, herunder gasformige vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, og biomethan, som påvist i leverandørens kommercielle tilbud, sikrer medlemsstaterne, at de oprindelsesgarantier, der annulleres, svarer til de relevante netegenskaber."

- e) Stk. 13 erstattes af følgende:

"13. Kommissionen vedtager senest den 31. december 2025 en rapport med en vurdering af mulighederne for at indføre et EU-dækkende grønt mærke med henblik på at fremme anvendelsen af vedvarende energi genereret fra nye anlæg. Leverandørerne anvender oplysningerne i oprindelsesgarantier til at påvise overholdelsen af kravene vedrørende et sådant mærke.

13a. Kommissionen overvåger oprindelsesgarantiordningens funktion og vurderer senest den 30. juni 2025 balancen mellem udbud og efterspørgsel efter oprindelsesgarantier på markedet og identificerer i tilfælde af ubalancer relevante faktorer, der påvirker udbud og efterspørgsel."

10) Artikel 20, stk. 3, affattes således:

"3. Som resultat af den vurdering, der er indeholdt i de integrerede nationale energi- og klimaplaner forelagt i henhold til artikel 3 og 14 i forordning (EU) 2018/1999 og i overensstemmelse med bilag I til nævnte forordning om nødvendigheden af at opbygge ny infrastruktur for fjernvarme og fjernkøling fra vedvarende energikilder med henblik på at nå det overordnede EU-mål, der er fastsat i dette direktivs artikel 3, stk. 1, tager medlemsstaterne, hvor det er relevant, de nødvendige skridt til at udvikle en effektiv fjernvarme- og fjernkølingsinfrastruktur, der fremmer opvarmning og køling fra vedvarende kilder, såsom termisk solenergi, fotovoltaisk solenergi, varmepumper drevet af elektricitet fra vedvarende kilder ved hjælp af omgivelsesenergi og geotermisk energi, anden geotermisk energiteknologi, biomasse, biogas, biobrændsler samt overskudsvarme og -kulde, hvis det er muligt i kombination med lagring af termisk energi, systemer for fleksibelt elforbrug og elektricitet-til-varme-installationer."

11) Følgende artikel indsættes:

"Artikel 20a

Fremme af systemintegration af elektricitet fra vedvarende energikilder

1. Medlemsstaterne pålægger transmissionssystemoperatører og, hvis de har adgang til dataene, distributionssystemoperatører på deres område at stille data til rådighed om andelen af elektricitet fra vedvarende energikilder og indholdet af drivhusgasemissioner i den elektricitet, der leveres i hvert budområde, så nøjagtigt som muligt i tidsintervaller svarende til markedsafregningsintervallerne, dog højst en time, om muligt med prognoser. Medlemsstaterne sikrer, at distributionssystemoperatørerne har adgang til de nødvendige data. Hvis distributionssystemoperatørerne i henhold til national ret ikke har adgang til alle nødvendige data, anvender de det eksisterende dataindberetningssystem under det europæiske netværk af elektricitetstransmissionssystemoperatører i overensstemmelse med bestemmelserne i direktiv (EU) 2019/944. Medlemsstaterne tilskynder til opgraderinger af intelligente net for bedre at kunne overvåge balancen i nettet og stille realtidsoplysninger til rådighed.

Hvis det er teknisk muligt, stiller distributionssystemoperatørerne også anonymiserede og aggregerede data om potentialet for fleksibelt elforbrug og den vedvarende elektricitet produceret af egenforbrugere og fællesskaber for vedvarende energi, der tilføres nettet, til rådighed.

2. De data, som er omhandlet i stk. 1, stilles digitalt til rådighed på en måde, der sikrer interoperabilitet baseret på harmoniserede dataformater og standardiserede datasæt, så de kan anvendes på en ikkediskriminerende måde af deltagere på elektricitetsmarkedet, aggregatorer, forbrugere og slutbrugere, og så de kan læses af elektroniske kommunikationsenheder såsom intelligente målersystemer, ladestandere til elektriske køretøjer samt varme- og kølesystemer og bygningsenergistyringssystemer.
3. Ud over kravene fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) .../...⁺ sikrer medlemsstaterne, at producenter af husholdnings- og industribatterier giver batteriejere og -brugere samt tredjeparter, der med udtrykkeligt samtykke handler på ejernes og brugernes vegne, såsom byggeenergistyrvirksomheder og deltagere på elektricitetsmarkedet, adgang til grundlæggende oplysninger om batteristyringssystemet herunder batterikapacitet, sundhedstilstand, ladetilstand og strømsætpunkt, på ikkediskriminerende vilkår, uden omkostninger og i overensstemmelse med databeskyttelsesreglerne.

⁺ EUT: Indsæt nummeret på den forordning, der er indeholdt i dokument PE-CONS 2/23 (2020/0353(COD)), i teksten.

Medlemsstaterne vedtager foranstaltninger med henblik på at kræve, at køretøjsfabrikanter stiller køretøjsdata om batteriets sundhedstilstand, batteriets ladetilstand, batteriets strømsætpunkt, batterikapacitet samt, hvor det er relevant, elektriske køretøjers placering til rådighed i realtid for ejere og brugere af elektriske køretøjer samt for tredjeparter, der handler på ejernes og brugernes vegne, såsom deltagere på elektricitetsmarkedet og udbydere af elektromobilitetstjenester, på ikkediskriminerende vilkår og uden omkostninger, i overensstemmelse med databeskyttelsesreglerne og ud over de yderligere krav vedrørende typegodkendelse og markedsovervågning, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/858*.

4. Ud over kravene fastsat i forordning (EU) .../...⁺ sikrer medlemsstaterne eller deres udpegede kompetente myndigheder, at nye og udskiftede ikkeoffentligt tilgængelige normale ladestandere, der er installeret på deres område, kan understøtte intelligente opladningsfunktioner og, hvor det er relevant, grænsefladen med intelligente målersystemer, når de indføres af medlemsstaterne, og tovejsopladningsfunktioner i overensstemmelse med kravene i nævnte forordnings artikel 15, stk. 3 og 4.

⁺ OP: Indsæt i teksten nummeret på den forordning, der er indeholdt i dokument PE-CONS 25/23 (2021/0223(COD)).

5. Ud over kravene fastsat i direktiv (EU) 2019/944 og forordning (EU) 2019/943 sikrer medlemsstaterne, at de nationale rammebestemmelser giver små eller mobile systemer såsom husstands batterier og elektriske køretøjer og andre små decentrale energiressourcer mulighed for at deltage i elektricitetsmarkederne, herunder håndtering af kapacitetsbegrænsninger og levering af fleksibilitets- og balanceringsydelser, herunder gennem aggregering. Med henblik herpå fastsætter medlemsstaterne i tæt samarbejde med alle markedsdeltagere og regulerende myndigheder tekniske krav for deltagelse på elektricitetsmarkederne på grundlag af disse systemers tekniske karakteristika.

Medlemsstaterne sikrer lige vilkår og ikke-diskriminerende deltagelse på elektricitetsmarkederne for små decentrale energiaktiver eller -systemer.

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/858 af 30. maj 2018 om godkendelse og markedsovervågning af motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil samt af systemer, komponenter og separate tekniske enheder til sådanne køretøjer, om ændring af forordning (EF) nr. 715/2007 og (EF) nr. 595/2009 og om ophævelse af direktiv 2007/46/EF (EUT L 151 af 14.6.2018, s. 1)."

12) Følgende artikler indsættes:

"Artikel 22a

Integration af vedvarende energi i industrien

1. Medlemsstaterne bestræber sig på at øge andelen af vedvarende energikilder i den mængde energi, der anvendes til endelige energimæssige og ikkeenergimæssige formål i industrisektoren, med en vejledende forhøjelse på mindst 1,6 procentpoint som et årligt gennemsnit beregnet for perioderne 2021-2025 og 2026-2030.

Medlemsstaterne kan medregne overskudsvarme og - kulde i de gennemsnitlige årlige forhøjelser, der er omhandlet i første afsnit, op til en grænse på 0,4 procentpoint, forudsat at overskudsvarmen og - kulden leveres fra effektiv fjernvarme og fjernkøling, undtagen net, der kun leverer varme til én bygning, eller hvor al den termiske energi udelukkende forbruges på stedet, og hvor den termiske energi ikke sælges. Hvis de beslutter at gøre dette, stiger den gennemsnitlige årlige forhøjelse som omhandlet i første afsnit med halvdelen af de anvendte procentpoint for overskudsvarme eller - kulde.

Medlemsstaterne medtager de politikker og foranstaltninger, der er planlagt og truffet for at opnå en sådan vejledende stigning, i deres integrerede nationale energi- og klimaplaner som forelagt i henhold til artikel 3 og 14 i forordning (EU) 2018/1999 og statusrapporter, der forelægges i henhold til nævnte forordnings artikel 17.

Når elektrificering anses for at være en omkostningseffektiv løsning, skal disse politikker og foranstaltninger fremme elektrificering af industriprocesser baseret på vedvarende energi. Det skal med disse politikker og foranstaltninger tilstræbes at skabe gunstige markedsvilkår for tilgængeligheden af økonomisk levedygtige og teknisk gennemførlige vedvarende energialternativer med henblik på at erstatte fossile brændstoffer, der anvendes til industriel opvarmning, med det formål at mindske anvendelsen af fossile brændstoffer, som anvendes til opvarmning med en temperatur på under 200 °C. Ved indførelsen af disse politikker og foranstaltninger tager medlemsstaterne hensyn til princippet om energieffektivitet først, effektivitet og international konkurrenceevne, og de skal tackle lovgivningsmæssige, administrative og økonomiske hindringer.

Medlemsstaterne sikrer, at bidraget fra vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, og som anvendes til endelige energiformål og ikkeenergimæssige formål, senest i 2030 udgør mindst 42 % og senest i 2035 60 % af den brint, der anvendes til endelige energiformål og ikkeenergimæssige formål i industrien. Følgende regler gælder for beregningen af denne procentsats:

- a) Ved beregningen af nævneren tages energiindholdet i brint til endelige energiformål og ikkeenergimæssige formål i betragtning, undtagen:
 - i) brint, der anvendes som mellemprodukt til produktion af konventionelle transportbrændstoffer og biobrændstoffer
 - ii) brint, der produceres ved dekarbonisering af industriel restgas, og som anvendes til at erstatte den specifikke gas, som den er produceret af

- iii) brint, der er produceret som biprodukt, eller som afledes fra biprodukter i industrielle anlæg
- b) Ved beregningen af tælleren tages energiindholdet i de vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, og som forbruges i industrisektoren til endelige energimæssige og ikkeenergimæssige formål, i betragtning, undtagen vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, og som anvendes som mellemprodukt til produktion af konventionelle transportbrændstoffer og biobrændstoffer.
- c) Ved beregningen af tæller og nævner anvendes de værdier for brændstoffernes energiindhold, som er angivet i bilag III.

For at bestemme energiindholdet i brændstoffer, der ikke er medtaget i bilag III, anvender medlemsstaterne med henblik på nærværende stykkes femte afsnit, litra c), de relevante europæiske standarder til bestemmelse af brændstoffers brændværdi, eller, i tilfælde hvor der ikke er vedtaget europæiske standarder til dette formål, de relevante ISO-standarder.

2. Medlemsstaterne fremmer frivillige mærkningsordninger for industriprodukter, der hævdes at være produceret med vedvarende energi og vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse. Ved sådanne frivillige mærkningsordninger angives den procentdel af vedvarende energi, der er anvendt, eller vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, og som er anvendt ved anskaffelse og forbehandling, fremstilling og distribution, beregnet på grundlag af de metoder, der er fastlagt enten i Kommissionens henstilling (EU) 2021/2279* eller i ISO 14067:2018.

3. Medlemsstaterne rapporterer om mængden af vedvarende brændstoffer af ikkebiologisk oprindelse, som de forventer at importere og eksportere, i deres integrerede nationale energi- og klimaplaner forelagt i henhold til artikel 3 og 14 i forordning (EU) 2018/1999 og i deres integrerede nationale energi- og klimastatusrapporter forelagt i henhold til nævnte forordnings artikel 17. På grundlag af denne rapportering udvikler Kommissionen en EU-strategi for importeret og indenlandsk produceret brint med henblik på at fremme et europæisk brintmarked og en egen brintproduktion i Unionen, der støtter gennemførelsen af dette direktiv og opfyldelsen af de deri fastsatte mål, samtidig med at der tages behørigt hensyn til forsyningsikkerheden, Unionens strategiske autonomi på energiområdet og lige konkurrencevilkår på det globale brintmarked. Medlemsstaterne angiver i deres integrerede nationale energi- og klimaplaner forelagt i henhold til artikel 3 og 14 i forordning (EU) 2018/1999 og i deres integrerede nationale energi- og klimastatusrapporter forelagt i henhold til nævnte forordnings artikel 17, hvordan de agter at bidrage til denne strategi.

Artikel 22b

Vilkår for nedsættelse af målet for anvendelsen af vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, i industrisektoren

1. En medlemsstat kan nedsætte bidraget fra vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, og som anvendes til endelige energiformål og ikkeenergimæssige formål som omhandlet i artikel 22a, stk. 1, femte afsnit, med 20 % i 2030, forudsat at:
 - a) den pågældende medlemsstat er på vej til at nå sit nationale bidrag til det bindende overordnede EU-mål, der er fastsat i artikel 3, stk. 1, første afsnit, og som mindst svarer til dens forventede nationale bidrag i overensstemmelse med den formel, der er omhandlet i bilag II til forordning (EU) 2018/1999, og
 - b) andelen af brint eller derivater af brint produceret af fossile brændstoffer, der forbruges i den pågældende medlemsstat, er højst 23 % i 2030 og højst 20 % i 2035.

Hvis en af disse betingelser ikke er opfyldt, finder nedsættelsen, som er omhandlet i første afsnit, ikke længere anvendelse.

2. Hvis en medlemsstat anvender den nedsættelse, der er omhandlet i første stykke, underretter den Kommissionen herom i forbindelse med sine integrerede nationale energi- og klimaplaner forelagt i henhold til artikel 3 og 14 i forordning (EU) 2018/1999 og som led i sine integrerede toårige integrerede nationale energi- og klimastatusrapporter forelagt i henhold til nævnte forordnings artikel 17. Underretningen skal indeholde oplysninger om den ajourførte andel af vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, og alle relevante data til påvisning af, at begge betingelserne i nærværende artikels stk. 1, litra a) og b), er opfyldt.

Kommissionen overvåger situationen i de medlemsstater, der nyder godt af en nedsættelse, med henblik på at kontrollere den fortsatte opfyldelse af betingelserne fastsat i stk. 1, litra a) og b).

* Kommissionens henstilling (EU) 2021/2279 af 15. december 2021 om anvendelsen af miljøaftryksmetoderne til at måle og formidle produkters og organisationers miljøpræstationer over hele deres livscyklus (EUT L 471 af 30.12.2021, s. 1)."

13) I artikel 23 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. For at fremme brug af vedvarende energikilder i varme- og kølesektoren forøger hver medlemsstat andelen af vedvarende energi i denne sektor med mindst 0,8 procentpoint som et årligt gennemsnit beregnet for perioden 2021-2025 og med mindst 1,1 procentpoint som et årligt gennemsnit beregnet for perioden 2026-2030 med udgangspunkt i andelen af vedvarende energi i varme- og kølesektoren i 2020 udtrykt som den nationale andel af det endelige bruttoenergiforbrug og beregnet i overensstemmelse med metoden i artikel 7.

Medlemsstaterne kan medregne overskudsvarme og - kulde i de gennemsnitlige årlige forhøjelser, der er omhandlet i første afsnit, op til en grænse på 0,4 procentpoint Hvis de beslutter at gøre dette, øges den gennemsnitlige årlige stigning med halvdelen af de anvendte procentpoint for overskudsvarme og - kulde medregnet op til en øvre grænse på 1,0 procentpoint for perioden 2021-2025 og på 1,3 procentpoint for perioden 2026-2030.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om deres hensigt om at medregne overskudsvarme og - kulde og den anslåede mængde i deres integrerede nationale energi- og klimaplaner, der forelægges i henhold til artikel 3 og 14 i forordning (EU) 2018/1999. Ud over de årlige minimumsforhøjelser i procentpoint, der er omhandlet i nærværende stykkes første afsnit, bestræber hver medlemsstat sig på at øge andelen af vedvarende energi i dens varme- og kølesektor med de yderligere vejledende procentpoint, der er fastsat i bilag Ia til nærværende direktiv.

Medlemsstaterne kan medregne elektricitet fra vedvarende energikilder, der anvendes til opvarmning og køling, i den årlige gennemsnitlige forhøjelse, der er fastsat i første afsnit, op til en grænse på 0,4 procentpoint, forudsat at varme- og køleenhedens effektivitet er højere end 100 %. Hvis de beslutter at gøre dette, øges den gennemsnitlige årlige forhøjelse med halvdelen af denne elektricitet fra vedvarende energikilder udtrykt i procentpoint op til en øvre grænse på 1,0 procentpoint for perioden 2021-2025 og på 1,3 procentpoint for perioden 2026-2030.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om deres hensigt om at medregne elektricitet fra vedvarende energikilder, der anvendes til opvarmning og køling ved hjælp af varme- og kuldeproducerende enheder med en effektivitet på over 100 %, i den årlige forhøjelse, der er fastsat i nærværende stykkes første afsnit. Medlemsstaterne medregner den anslåede kapacitet med hensyn til vedvarende elektricitet ved varme- og kuldeproducerende enheder med en effektivitet på over 100 % i deres integrerede nationale energi- og klimaplaner forelagt i henhold til artikel 3 og 14 i forordning (EU) 2018/1999. Medlemsstaterne medtager den mængde elektricitet fra vedvarende energikilder, der anvendes til opvarmning og køling fra varme- og kuldeproducerende enheder med en effektivitet på over 100 %, i deres integrerede nationale energi- og klimastatusrapporter forelagt i henhold til nævnte forordnings artikel 17.

- 1a. Ved beregningen af andelen af elektricitet fra vedvarende energikilder, der anvendes til opvarmning og køling med henblik på stk. 1, anvender medlemsstaterne den gennemsnitlige andel af elektricitet fra vedvarende energikilder, der er leveret på deres område i de to foregående år.

- 1b. Medlemsstaterne foretager en vurdering af deres potentiale for energi fra vedvarende energikilder og af anvendelsen af overskudsvarme og -kulde i varme- og kølesektoren, herunder, hvor det er relevant, en analyse af områder, der egner sig til deres anvendelse med lav miljørisiko, og af muligheden for mindre projekter for husholdninger. Denne vurdering skal undersøge tilgængelig og økonomisk overkommelig teknologi til industri- og husholdningsbrug med henblik på at fastsætte delmål og foranstaltninger for at øge anvendelsen af vedvarende energi inden for opvarmning og køling og, hvor det er relevant, anvendelsen af overskudsvarme og -kulde gennem fjernvarme og fjernkøling, med henblik på at fastlægge en langsigtet national strategi for reduktion af drivhusgasemissioner og luftforurening hidrørende fra opvarmning og køling. Denne vurdering skal være i overensstemmelse med princippet om energieffektivitet først og en del af de integrerede nationale energi- og klimaplaner forelagt i henhold til artikel 3 og 14 i forordning (EU) 2018/1999, og ledsage den omfattende vurdering af opvarmning og køling, der kræves i henhold til artikel 14, stk. 1, i direktiv 2012/27/EU.
- b) I stk. 2 foretages følgende ændringer:
- i) Indledningen affattes således:
- "Med henblik på nærværende artikels stk. 1 kan hver medlemsstat ved beregningen af sin andel af vedvarende energi i varme- og kølesektoren og sin årlige gennemsnitlige forhøjelse i overensstemmelse med nævnte stykke, herunder den yderligere vejledende forhøjelse i bilag Ia:"

- ii) Litra a) udgår.
- iii) Følgende afsnit tilføjes:

"Medlemsstaterne skal navnlig oplyse ejere og lejere af bygninger og SMV'er om omkostningseffektive foranstaltninger og finansielle instrumenter for at forbedre anvendelsen af vedvarende energi i opvarmnings- og kølingssystemer. Medlemsstaterne skal stille disse oplysninger til rådighed via tilgængelige og gennemsigtige rådgivningsværktøjer."

- c) Stk. 4 affattes således:

"4. For at opnå den gennemsnitlige årlige forhøjelse, der er omhandlet i stk. 1, første afsnit, tilstræber medlemsstaterne at gennemføre mindst to af følgende foranstaltninger:

- a) fysisk integration af vedvarende energi og overskudsvarme og -kulde i de energikilder og brændsler, der anvendes til opvarmning og køling
- b) installation af højeffektive opvarmnings- og kølingssystemer baseret på vedvarende energikilder i bygninger, tilslutning af bygninger til effektive fjernvarme- eller fjernkølingssystemer eller brug af vedvarende energi eller overskudsvarme og - kulde i industrielle opvarmnings- og kølingsprocesser

- c) foranstaltninger, der er omfattet af omsættelige certifikater, som attesterer overholdelsen af den ved stk. 1, første afsnit, fastsatte forpligtelse i kraft af støtte til de installationsforanstaltninger, der er omhandlet i litra b), som udføres af en anden økonomisk aktør, såsom en uafhængig installatør af teknologi for vedvarende energi eller et energitjenesteselskab, der udfører VE-installationstjenester
- d) kapacitetsopbygning for nationale, regionale og lokale myndigheder til at kortlægge det lokale potentiale for vedvarende opvarmning og køling og planlægge, gennemføre og rådgive om projekter og infrastrukturer for vedvarende energi
- e) etablering af rammer for risikoreduktion med henblik på at nedbringe kapitalomkostningerne for projekter vedrørende varme og køling fra vedvarende energikilder og projekter vedrørende overskudsvarme og -køling ved at gøre det muligt blandt andet at samle mindre projekter og knytte dem mere holistisk sammen med andre energieffektivitets- og bygningsrenoveringsforanstaltninger
- f) fremme af aftaler om køb af vedvarende energi til opvarmning og køling for virksomheder og små kollektive forbrugere
- g) planlagte erstatningsordninger for varmekilder baseret på fossile brændstoffer, varmesystemer, der ikke er kompatible med vedvarende energikilder, eller ordninger for udfasning af fossile brændstoffer med delmål

- h) krav på lokalt og regionalt plan vedrørende planlægning af varme fra vedvarende energikilder, der omfatter køling
- i) fremme af produktionen af biogas og indførsel af den i gasnettet i stedet for at anvende den til elproduktion
- j) foranstaltninger til fremme af integrationen af teknologi til lagring af termisk energi i opvarmnings- og kølingssystemer
- k) fremme af fjernvarme- og fjernkølingsnet baseret på vedvarende energi, navnlig fællesskaber for vedvarende energi, herunder gennem lovgivningsmæssige foranstaltninger, finansielle ordninger og støtte
- l) andre politiske foranstaltninger med tilsvarende virkning, herunder finanspolitiske foranstaltninger, støtteordninger eller andre økonomiske incitamenter, der bidrager til installation af udstyr til opvarmning og køling baseret på vedvarende energikilder samt til udvikling af energinetværk, der leverer vedvarende energi til opvarmning og køling i bygninger og industri.

Når medlemsstaterne vedtager og gennemfører disse foranstaltninger, sikrer de, at foranstaltningerne er tilgængelige for alle forbrugere, navnlig personer i lavindkomsthusholdninger eller sårbare husholdninger, som ellers ikke ville have tilstrækkelige rede midler til at nyde godt af dem."

14) I artikel 24 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. Medlemsstaterne sikrer, at slutbrugere oplyses om energiforbruget og andelen af vedvarende energi i deres fjernvarme- og fjernkølingssystemer på lettilgængelig vis såsom på regninger eller på leverandørernes websteder og på anmodning. Oplysningerne om andelen af vedvarende energi udtrykkes som minimum som en procentdel af det endelige bruttoenergiforbrug inden for opvarmning og køling, der tildeles kunderne i et givet fjernvarme- og fjernkølingssystem, herunder oplysninger om, hvor meget energi der blev brugt til at levere én enhed opvarmning til kunden eller slutbrugeren."

b) Stk. 4, 5 og 6 erstattes af følgende:

"4. Medlemsstaterne bestræber sig på at øge andelen af energi fra vedvarende energikilder og fra overskudsvarme og - kulde i fjernvarme og fjernkøling med vejledende 2,2 procentpoint som et årligt gennemsnit beregnet for perioden 2021-2030 med udgangspunkt i andelen af energi fra vedvarende energikilder og overskudsvarme og - kulde i fjernvarme og fjernkøling i 2020 og vedtager de foranstaltninger, der er nødvendige i den forbindelse, i deres integrerede nationale energi- og klimaplaner forelagt i henhold til artikel 3 og 14 i forordning (EU) 2018/1999. Andelen af energi fra vedvarende energikilder udtrykkes i andelen af endeligt bruttoenergiforbrug i fjernvarme og fjernkøling justeret til normale gennemsnitlige klimaforhold.

Medlemsstaterne kan medregne elektricitet fra vedvarende energikilder, der anvendes til fjernvarme og fjernkøling, i den årlige gennemsnitlige forhøjelse, der er fastsat i første afsnit.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om deres hensigt om at medregne elektricitet fra vedvarende energikilder, der anvendes til fjernvarme og fjernkøling, i den årlige forhøjelse, der er fastsat i nærværende stykkes første afsnit. Medlemsstaterne medtager den anslåede kapacitet med hensyn til elektricitet fra vedvarende energikilder til fjernvarme og fjernkøling i deres integrerede nationale energi- og klimaplaner forelagt i henhold til artikel 3 og 14 i forordning (EU) 2018/1999. Medlemsstaterne medtager den mængde elektricitet fra vedvarende energikilder, der anvendes til fjernvarme og fjernkøling, i deres integrerede nationale energi- og klimastatusrapporter forelagt i henhold til nævnte forordnings artikel 17.

- 4a. Ved beregningen af andelen af elektricitet fra vedvarende energikilder, der anvendes til fjernvarme og fjernkøling med henblik på stk. 4, anvender medlemsstaterne den gennemsnitlige andel af elektricitet fra vedvarende energikilder, der er leveret på deres område i de to foregående år.

Medlemsstater med en andel af energi fra vedvarende energikilder og overskudsvarme og -kulde i fjernvarme og fjernkøling på over 60 % kan anse en sådan andel for at opfylde den gennemsnitlige årlige forhøjelse, der er omhandlet i stk. 4, første afsnit. Medlemsstater med en andel af energi fra vedvarende energikilder og fra overskudsvarme og - kulde i fjernvarme og fjernkøling på over 50 og op til 60 % kan anse en sådan andel for at opfylde halvdelen af den gennemsnitlige årlige forhøjelse, der er omhandlet i stk. 4, første afsnit.

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at gennemføre den gennemsnitlige årlige forhøjelse, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 4, første afsnit, i deres nationale energi- og klimaplaner forelagt i henhold til artikel 3 og 14 i forordning (EU) 2018/1999.

- 4b. Medlemsstaterne skal sikre, at operatører af fjernvarme- eller fjernkølingssystemer med en kapacitet på over 25 MWt tilskyndes til at tilslutte tredjepartsleverandører af energi fra vedvarende energikilder og overskudsvarme og -kulde eller tilskyndes til at tilbyde at tilslutte og købe varme og kulde fra vedvarende energikilder og fra overskudsvarme og -kulde fra tredjepartsleverandører, på grundlag af ikkediskriminerende kriterier fastsat af den kompetente myndighed i den berørte medlemsstat, hvor sådanne operatører skal gøre en eller flere af følgende:
 - a) imødekomme efterspørgslen fra nye kunder
 - b) erstatte eksisterende varme- eller kuldeproduktionskapacitet
 - c) udvide eksisterende varme- eller kuldeproduktionskapacitet.
5. Medlemsstaterne kan tillade, at en operatør af et fjernvarme- eller fjernkølingssystem afviser at tilslutte og at købe varme eller kulde fra en tredjepartsleverandør, hvor:
 - a) systemet ikke har den nødvendige kapacitet på grund af anden forsyning med varme eller kulde fra vedvarende energikilder eller overskudsvarme og -kulde

- b) varme eller kulde fra en tredjepartsleverandør ikke opfylder de tekniske parametre, som er nødvendige for at tilslutte og sikre en pålidelig og sikker drift af fjernvarme- og fjernkølingssystemer
- c) operatøren kan påvise, at det at give adgang ville føre til en alt for stor udgiftsstigning for varme eller kulde for slutkunderne sammenlignet med udgiften ved brug af den vigtigste lokale varme- eller kuldeforsyning, som den vedvarende energikilde eller overskudsvarmen og -kulden konkurrerer med
- d) operatørens system er et effektivt fjernvarme- og fjernkølingssystem.

Medlemsstaterne sikrer, at hvis en operatør af fjernvarme- eller fjernkølingssystemet afviser at tilslutte en leverandør af opvarmning eller køling i henhold til første afsnit, forelægger operatøren den kompetente myndighed oplysninger om begrundelsen for afvisningen samt de betingelser, der vil skulle opfyldes, og de foranstaltninger, der vil skulle træffes i systemet for at muliggøre tilslutningen. Medlemsstaterne sikrer, at der findes en passende procedure til at afhjælpe uberettiget nægtelse.

- 6. Medlemsstaterne indfører om nødvendigt en ramme for koordinering mellem operatører af fjernvarme- og fjernkølingssystemer og de potentielle kilder til overskudsvarme og -kulde i de industrielle og tertiære sektorer for at lette anvendelsen af overskudsvarme og -kulde. Denne koordineringsramme skal sikre dialog med hensyn til anvendelsen af overskudsvarme og -kulde, der navnlig omfatter:
 - a) operatører af fjernvarme- og fjernkølingssystemer

- b) virksomheder i de industrielle og tertiære sektorer, der producerer overskudsvarme og -kulde, og som økonomisk kan genvindes via fjernvarme- og fjernkølingssystemer, såsom datacentre, industrianlæg, store erhvervsbygninger, energilagingsfaciliteter og offentlig transport
- c) lokale myndigheder med ansvar for planlægning og godkendelse af energiinfrastrukturer
- d) videnskabelige eksperter, der arbejder med den sidste nye teknologi inden for fjernvarme- og fjernkølingssystemer og
- e) fællesskaber for vedvarende energi, som er involveret i opvarmning og køling."

c) Stk. 8, 9 og 10 affattes således:

"8. Medlemsstaterne etablerer en ramme, hvorunder eldistributionssystemoperatører mindst hvert fjerde år i samarbejde med operatørerne af fjernvarme- eller fjernkølingssystemer på deres områder vurderer fjernvarme- og fjernkølingssystemers potentiale i henseende til balancering og andre systemtjenester, herunder fleksibelt elforbrug og termisk lagring af overskudselektricitet fra vedvarende energikilder, og ligeledes vurderer, om anvendelsen af det påviste potentiale ville være mere ressource- og omkostningseffektivt end alternative løsninger.

Medlemsstaterne sikrer, at eltransmissions- og distributionssystemoperatørerne tager behørigt hensyn til resultaterne af den vurdering, der kræves i henhold til første afsnit, i forbindelse med netplanlægning, netinvesteringer og infrastrukturudvikling på deres respektive områder.

Medlemsstaterne fremmer koordineringen mellem operatører af fjernvarme- og fjernkølingssystemer og eltransmissions- og distributionssystemoperatører for at sikre, at balancerings-, lagrings- og andre fleksibilitetstjenester, såsom fleksibelt elforbrug, der leveres af operatører af fjernvarme- og fjernkølingssystemer, kan deltage i deres elektricitetsmarkeder.

Medlemsstaterne kan udvide vurderings- og koordineringskravene i første og tredje afsnit til at omfatte gastransmissions- og distributionssystemoperatører, herunder brint- og andre energinet.

9. Medlemsstaterne sikrer, at forbrugernes rettigheder og reglerne for driften af fjernvarme- og fjernkølingssystemer i henhold til denne artikel er klart defineret, offentligt tilgængelige og håndhæves af den kompetente myndighed.
10. En medlemsstat er ikke forpligtet til at anvende stk. 2-9, hvis mindst en af følgende betingelser er opfyldt:
 - a) dens andel af fjernvarme og fjernkøling var mindre end eller lig med 2 % af det endelige bruttoenergiforbrug til opvarmning og køling den 24. december 2018

- b) dens andel af fjernvarme og fjernkøling er steget til over 2 % af det endelige bruttoenergiforbrug til opvarmning og køling den 24. december 2018 ved at udvikle ny effektiv fjernvarme og fjernkøling på grundlag af dens integrerede nationale energi- og klimaplan forelagt i henhold til artikel 3 og 14 i og i overensstemmelse med forordning (EU) 2018/1999 og den vurdering, der er omhandlet i dette direktivs artikel 23, stk. 1b
- c) 90 % af det endelige bruttoenergiforbrug i fjernvarme- og fjernkølingssystemer finder sted i effektive fjernvarme- og fjernkølingssystemer."

15) Artikel 25 affattes således:

"Artikel 25

Stigning i anvendelsen af vedvarende energi og reduktion af drivhusgasintensiteten i transportsektoren

1. Hver medlemsstat pålægger brændstofleverandørerne en forpligtelse til at sikre, at:
 - a) mængden af vedvarende brændstoffer og elektricitet fra vedvarende energikilder, der leveres til transportsektoren, fører til:
 - i) en andel af vedvarende energi i transportsektorens endelige energiforbrug på mindst 29 % senest i 2030 eller

- ii) en reduktion af drivhusgasintensiteten på mindst 14,5 % senest i 2030 sammenlignet med det referencescenarie, der er fastsat i artikel 27, stk. 1, litra b), i overensstemmelse med en vejledende forløbskurve fastsat af medlemsstaten
- b) den kombinerede andel af avancerede biobrændstoffer og biogas produceret af de råprodukter, der er opført i bilag IX, del A, og af vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, i den energi, der leveres til transportsektoren, er mindst 1 % i 2025 og 5,5 % i 2030, hvoraf en andel på mindst 1 procentpoint er fra vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse i 2030.

Medlemsstaterne tilskyndes til at fastsætte differentierede mål for avancerede biobrændstoffer og biogas produceret på basis af de råprodukter, der er opført i bilag IX, del A, og vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, på nationalt plan med henblik på at opfylde forpligtelsen fastsat i nærværende stykkes første afsnit, litra b), på en sådan måde, at der tilskyndes til udvikling og udbredelse af begge brændstoffer.

Medlemsstater med søhavne skal bestræbe sig på at sikre, at andelen af vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, i 2030 udgør mindst 1,2 % af den samlede mængde energi, der leveres til søtransportsektoren.

Medlemsstaterne skal i de integrerede nationale energi- og klimastatusrapporter forelagt i henhold til artikel 17 i forordning (EU) 2018/1999, aflægge rapport om andelen af vedvarende energi i transportsektorens endelige energiforbrug, herunder til søtransportsektoren, og om reduktionen af drivhusgasintensiteten.

Hvis listen over råprodukter, der er opført i del A i bilag IX ændres i overensstemmelse med artikel 28, stk. 6, kan medlemsstaterne øge deres minimumsandel af avancerede biobrændstoffer og biogas, der er produceret på basis af disse råprodukter, i den energi, der leveres til transportsektoren, tilsvarende.

2. Ved beregningen af de mål, der er omhandlet i stk. 1, første afsnit, litra a), og de andele, der er omhandlet i stk. 1, første afsnit, litra b):
 - a) tager medlemsstaterne også hensyn til vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, når de anvendes som mellemprodukt til produktion af:
 - i) konventionelle transportbrændstoffer eller
 - ii) biobrændstoffer, forudsat at den reduktion af drivhusgasemissionerne, der opnås ved at anvende vedvarende brændstoffer af ikkebiologisk oprindelse, ikke medregnes i beregningen af drivhusgasemissionsbesparelserne i forbindelse med biobrændstofferne
 - b) kan medlemsstaterne tage hensyn til biogas, der tilføres den nationale gastransmissions- og distributionsinfrastruktur.
3. Ved beregningen af målene fastsat i stk. 1, første afsnit, litra a), kan medlemsstaterne tage hensyn til genanvendt kulstofbrændsel.

Ved udformningen af forpligtelsen for brændstofleverandører kan medlemsstaterne:

- a) undtage brændstofleverandører, der leverer elektricitet eller vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, fra forpligtelsen til at overholde minimumsandelen af avancerede biobrændstoffer og biogas produceret af de råprodukter, der er opført i bilag IX, del A, for så vidt angår disse brændstoffer
 - b) fastsætte forpligtelsen ved hjælp af foranstaltninger rettet mod mængder, energiindhold eller drivhusgasemissioner
 - c) skelne mellem forskellige energibærere
 - d) skelne mellem søtransportsektoren og andre sektorer.
4. Medlemsstaterne indfører en mekanisme, der gør det muligt for brændstofleverandører på deres område at udveksle kreditter til levering af vedvarende energi til transportsektoren. Økonomiske aktører, der leverer elektricitet fra vedvarende energikilder til elektriske køretøjer via offentlige ladestandere, modtager kreditter, uanset om de økonomiske aktører er underlagt den forpligtelse, som medlemsstaten har fastsat for brændstofleverandører, og kan sælge disse kreditter til brændstofleverandører, som har ret til at anvende kreditterne til at opfylde forpligtelsen i stk. 1, første afsnit. Medlemsstaterne kan medtage private ladestandere i denne mekanisme, hvis det kan påvises, at den elektricitet fra vedvarende energikilder, der leveres til disse private ladestandere, udelukkende anvendes til elektriske køretøjer."

16) I artikel 26 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 foretages følgende ændringer:

i) Første afsnit affattes således:

"Ved beregningen af en medlemsstats endelige bruttoenergiforbrug fra vedvarende energikilder omhandlet i artikel 7 og af minimumsandelen af vedvarende energi og målet for reduktion af drivhusgasintensiteten omhandlet i artikel 25, stk. 1, første afsnit, litra a), må bidraget fra biobrændstoffer og biobrændsler samt fra biomassebrændsler anvendt til transport, hvor de er produceret af fødevarer- og foderafgrøder, ikke være mere end et procentpoint højere end andelen af sådanne brændstoffer i den pågældende medlemsstats endelige bruttoenergiforbrug i transportsektoren i 2020 med højst 7 % af det endelige energiforbrug i transportsektoren i den pågældende medlemsstat."

ii) Fjerde afsnit affattes således:

"Hvor andelen af biobrændstoffer og flydende biobrændsler samt fra biomassebrændsler anvendt til transport, der er produceret af fødevare- og foderafgrøder, i en medlemsstat begrænses til en andel på mindre end 7 %, eller hvor en medlemsstat beslutter at begrænse andelen yderligere, kan den pågældende medlemsstat reducere minimumsandelen af vedvarende energi eller målet for reduktion af drivhusgasintensiteten omhandlet i artikel 25, stk. 1, første afsnit, litra a), i overensstemmelse hermed, i lyset af det bidrag, disse brændstoffer ville have ydet med hensyn til minimumsandelen af vedvarende energi eller drivhusgasemissionsbesparelser. Med henblik på målet for reduktion af drivhusgasintensiteten betragter medlemsstaterne disse brændstoffer som en besparelse på 50 % drivhusgasemissioner."

b) Stk. 2 ændres således:

i) Første afsnit affattes således:

"2. Ved beregningen af en medlemsstats endelige bruttoenergiforbrug fra vedvarende energikilder omhandlet i artikel 7 og minimumsandelen af vedvarende energi og målet for reduktion af drivhusgasintensiteten omhandlet i artikel 25, stk. 1, første afsnit, litra a), må andelen af biobrændstoffer, flydende biobrændsler eller biomassebrændsler med høj risiko for indirekte ændringer i arealanvendelsen, og som er produceret af fødevare- og foderafgrøder, for hvilke der er konstateret en betydelig udvidelse af produktionsarealet ind på arealer med stort kulstoflager, ikke overstige forbrugsniveauet for sådanne brændstoffer i denne medlemsstat i 2019, medmindre de er certificeret som værende biobrændstoffer, flydende biobrændsler eller biomassebrændsler med lav risiko for indirekte ændringer i arealanvendelsen i henhold til nærværende stykke."

ii) Femte afsnit affattes således:

"Senest den 1. september 2023 reviderer Kommissionen de kriterier, der er indeholdt i den i nærværende stykkes fjerde afsnit omhandlede delegerede retsakt, på grundlag af de bedste tilgængelige videnskabelige data og vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 35 for at ændre disse kriterier, såfremt det er relevant, og supplere dette direktiv ved at medtage udviklingsforløbet med henblik på gradvist at mindske bidraget til de overordnede EU-mål fastsat i artikel 3, stk. 1, og til minimumsandelen af vedvarende energi og målet for reduktion af drivhusgasintensiteten, der er omhandlet i artikel 25, stk. 1, litra a), fra biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler med høj risiko for indirekte ændringer i arealanvendelsen, som er produceret af råprodukter, for hvilke der er konstateret en betydelig udvidelse af produktionsarealet ind på arealer med stort kulstoflager. Denne revision baseres på en revideret udgave af den rapport om udvidelse af arealet for indvinding af råprodukter, der forelægges i overensstemmelse med nærværende stykkes tredje afsnit. Denne rapport skal navnlig vurdere, om tærsklen for den maksimale andel af den gennemsnitlige årlige udvidelse af det globale produktionsområde i store kulstoflagre bør nedsættes på grundlag af objektive og videnskabeligt baserede kriterier og under hensyntagen til Unionens klimamål og -forpligtelser.

Hvis det er relevant, ændrer Kommissionen de kriterier, der er fastsat i den delegerede retsakt, der er omhandlet i fjerde afsnit, på grundlag af udfaldet af den vurdering, der er omhandlet i femte afsnit. Kommissionen gennemgår fortsat hvert tredje år efter vedtagelsen af den i fjerde afsnit omhandlede delegerede retsakt de data, der ligger til grund for den delegerede retsakt. Kommissionen ajourfører denne delegerede retsakt, når det er nødvendigt i lyset af udviklingen i omstændighederne og den seneste tilgængelige videnskabelige dokumentation."

17) Artikel 27 affattes således:

"Artikel 27

Beregningsregler i transportsektoren og med hensyn til vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, uanset deres slutanvendelse".

1. Ved beregningen af reduktionen af drivhusgasintensiteten omhandlet i artikel 25, stk. 1, første afsnit, litra a), ii), gælder følgende regler:
 - a) Besparelserne i drivhusgasemissionerne beregnes som følger:
 - i) for biobrændstoffer og biogas ved at gange mængden af disse brændstoffer, der leveres til alle transportformer, med de drivhusgasemissionsbesparelser, der er bestemt i overensstemmelse med artikel 31
 - ii) for vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, og genanvendt kulstofbrændsel ved at gange mængden af disse brændstoffer, der leveres til alle transportformer, med de drivhusgasemissionsbesparelser, der er bestemt i overensstemmelse med delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 29a, stk. 3
 - iii) for elektricitet fra vedvarende energikilder ved at gange den mængde elektricitet fra vedvarende energikilder, der leveres til alle transportformer, med det fossile brændstof, der sammenlignes med, $EC_F(e)$, jf. bilag V

- b) Den referenceværdi, der er omhandlet i artikel 25, stk. 1, første afsnit, litra a), nr. ii), beregnes indtil den 31. december 2030 ved at gange den mængde energi, der leveres til transportsektoren, med det fossile brændstof, der sammenlignes med, $E_F(t)$, jf. bilag V. Fra den 1. januar 2031 er den referenceværdi, der omhandles i artikel 25, stk. 1, første afsnit, litra a), nr. ii), summen af:
- i) den mængde brændstof, der leveres til alle transportformer, ganget med det fossile brændstof, der sammenlignes med, $E_F(t)$, jf. bilag V
 - ii) den mængde elektricitet, der leveres til alle transportformer, ganget med det fossile brændstof, der sammenlignes med, $EC_F(e)$, jf. bilag V.
- c) Ved beregningen af de relevante mængder energi gælder følgende regler:
- i) For at bestemme den mængde energi, der leveres til transportsektoren, skal de værdier for transportbrændstofferne energiindhold, som er angivet i bilag III, anvendes.
 - ii) For at bestemme energiindholdet i transportbrændstoffer, der ikke er medtaget i bilag III, anvender medlemsstaterne de relevante europæiske standarder til bestemmelse af brændstoffers brændværdi, eller, i tilfælde hvor der ikke er vedtaget europæiske standarder til dette formål, de relevante ISO-standarder.

- iii) Mængden af elektricitet fra vedvarende energikilder, der leveres til transportsektoren, bestemmes ved at gange den mængde elektricitet, der leveres til denne sektor, med den gennemsnitlige andel af elektricitet fra vedvarende energikilder, der er leveret på medlemsstatens område i de to foregående år, medmindre elektricitet leveres fra en direkte tilslutning til et anlæg, som producerer elektricitet fra vedvarende energikilder og leveres til transportsektoren, i tilfælde af hvilket denne elektricitet medregnes som vedvarende elektricitet, og elektricitet, der produceres af et elektrisk køretøj med solpaneler og anvendes til fremdrift af køretøjet selv, kan fuldt ud medregnes som vedvarende energi.
 - iv) Andelen af biobrændstoffer og biogas produceret af de råprodukter, der er opført i bilag IX, del B, i energiindholdet i brændstoffer og elektricitet, der leveres til transportsektoren, er begrænset til 1,7 %, undtagen i Cypern og Malta.
- d) Reduktionen af drivhusgasintensiteten som følge af anvendelsen af vedvarende energi bestemmes ved at dividere drivhusgasemissionsbesparelsen ved anvendelse af biobrændstoffer, biogas, vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, og elektricitet fra vedvarende energikilder, der leveres til alle transportformer, med referenceværdien; medlemsstater kan tage genanvendt kulstofbrændsel i betragtning.

Medlemsstaterne kan i behørigt begrundede tilfælde forhøje den i nærværende stykkes første afsnit, litra c), nr. iv) omhandlede grænse under hensyntagen til tilgængeligheden af råprodukter, der er opført i del B af bilag IX. Enhver forhøjelse meddeles Kommissionen sammen med grundene til den og skal godkendes af Kommissionen.

2. Ved beregningen af de minimumsandele, der er omhandlet i artikel 25, stk. 1, første afsnit, litra a), nr. i), og artikel 25, stk. 1, litra b), gælder følgende regler:
- a) ved beregningen af nævneren, dvs. mængden af energi, der forbruges i transportsektoren, tages alle brændstoffer og al elektricitet, der leveres til transportsektoren, i betragtning
 - b) ved beregningen af tælleren, dvs. mængden af energi fra vedvarende energikilder, der forbruges i transportsektoren med henblik på artikel 25, stk. 1, første afsnit, tages energiindholdet for alle typer energi fra vedvarende energikilder, som leveres til alle transportformer, herunder til internationale marine bunkerstationer, på hver medlemsstats område i betragtning
Medlemsstater kan tage hensyn til genanvendt kulstofbrændsel
 - c) andelen af biobrændstoffer og biogas produceret på basis af de råprodukter, der er opført i bilag IX, og vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, sættes til det dobbelte af sit energiindhold
 - d) andelen af elektricitet fra vedvarende energikilder sættes til fire gange sit energiindhold, når det leveres til vej køretøjer, og kan sættes til 1,5 gange sit energiindhold, når det leveres til jernbanetransport
 - e) andelen af avancerede biobrændstoffer og biogas produceret af de råprodukter, der er opført i bilag IX, del A, som leveres til luftfart og søtransport, sættes til 1,2 gange deres energiindhold, og andelen af vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, og som leveres til luftfart og søtransport, sættes til 1,5 gange deres energiindhold

- f) andelen af biobrændstoffer og biogas produceret på basis af de råprodukter, der er opført i bilag IX, del B, i energiindholdet i brændstoffer og elektricitet, der leveres til transportsektoren, er begrænset til 1,7 %, undtagen i Cypern og Malta
- g) for at bestemme den mængde energi, der leveres til transportsektoren, anvendes de værdier for transportbrændstoffernes energiindhold, som er angivet i bilag III
- h) for at bestemme energiindholdet i transportbrændstoffer, der ikke er medtaget i bilag III, anvender medlemsstaterne de relevante europæiske standarder til bestemmelse af brændstoffers brændværdi, eller, i tilfælde hvor der ikke er vedtaget europæiske standarder til dette formål, de relevante ISO-standarder
- i) mængden af elektricitet fra vedvarende energikilder, der leveres til transportsektoren, bestemmes ved at gange den mængde elektricitet, der leveres til denne sektor, med den gennemsnitlige andel af elektricitet fra vedvarende energikilder, der er leveret på medlemsstatens område i de to foregående år, medmindre elektricitet leveres fra en direkte tilslutning til et anlæg, som producerer elektricitet fra vedvarende energikilder og leveres til transportsektoren, i tilfælde af hvilket denne elektricitet medregnes som vedvarende energi, og elektricitet, der produceres af et elektrisk køretøj med solpaneler og anvendes til fremdrift af køretøjet selv, kan fuldt ud medregnes som vedvarende energi.

Medlemsstaterne kan i begrundede tilfælde forhøje den i nærværende stykkes første afsnit, litra f), omhandlede grænse under hensyntagen til tilgængeligheden af råprodukter, der er opført i bilag IX, del B. Enhver forhøjelse meddeles Kommissionen sammen med grundene til den og skal godkendes af Kommissionen.

3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 35 med henblik på at ændre dette direktiv ved at tilpasse grænsen for andelen af biobrændstoffer og biogas produceret på basis af råprodukter, der er opført i bilag IX, del B, på grundlag af en vurdering af tilgængeligheden af råprodukter. Grænsen skal være mindst 1,7 %. Hvis Kommissionen vedtager en sådan delegeret retsakt, finder den grænse, der er fastsat deri, også anvendelse på medlemsstater, der har fået godkendelse af Kommissionen til at forhøje grænsen i overensstemmelse med denne artikels stk. 1, andet afsnit, eller stk. 2, andet afsnit, efter en femårig overgangsperiode, uden at dette berører medlemsstatens ret til at anvende denne nye tærskel tidligere. Medlemsstaterne kan ansøge Kommissionen om på ny at godkende en forhøjelse af den grænse, der er fastsat i den delegerede retsakt i overensstemmelse med denne artikels stk. 1, andet afsnit, eller stk. 2, andet afsnit.
4. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 35 med henblik på at ændre dette direktiv ved at tilpasse transportbrændstoffer og deres energiindhold, der er angivet i bilag III, i overensstemmelse med den videnskabelige og tekniske udvikling.

5. Med henblik på beregningerne i stk. 1, første afsnit, litra b), og stk. 2, første afsnit, litra a), betragtes andelen af energi, der leveres til søtransportsektoren, udtrykt som en andel af en medlemsstats endelige bruttoenergiforbrug, som udgørende højst 13 %. For Cyperns og Maltas vedkommende betragtes energiforbruget inden for søtransportsektoren, udtrykt som andel af disse medlemsstaters endelige bruttoenergiforbrug, som udgørende højst 5 %. Nærværende stykke finder anvendelse indtil den 31. december 2030.
6. Andelen af vedvarende energi bestemmes ud fra den gennemsnitlige andel af elektricitet fra vedvarende energikilder i produktionslandet som målt to år inden det pågældende år, når elektricitet anvendes til produktion af vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, enten direkte eller med henblik på produktion af mellemprodukter.

Elektricitet fra en direkte tilslutning til et anlæg, som producerer elektricitet fra vedvarende energikilder, kan dog fuldt ud medregnes som vedvarende, hvor det bruges til produktion af vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, forudsat at anlægget:

- a) sættes i drift efter eller samtidig med de anlæg, der producerer de vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, og
- b) ikke er tilsluttet elnettet eller er tilsluttet elnettet, men det kan dokumenteres, at den pågældende elektricitet er leveret uden at tage elektricitet fra nettet.

Elektricitet, der er taget fra nettet, kan fuldt ud medregnes som vedvarende energi, forudsat at den udelukkende er produceret på basis af vedvarende energikilder, og de vedvarende egenskaber og alle andre relevante kriterier er blevet påvist, så det sikres, at de vedvarende egenskaber af denne elektricitet kun medregnes én gang og kun i én slutbrugersektor.

Senest 31. december 2021 vedtager Kommissionen en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 35 som supplement til dette direktiv ved at fastlægge en EU-metode, der opstiller detaljerede regler for, hvordan økonomiske aktører skal overholde kravene indeholdt i dette stykkes andet og tredje afsnit.

Senest den 1. juli 2028 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport med en vurdering af indvirkningen af den EU-metode, der er fastsat i overensstemmelse med fjerde afsnit, herunder indvirkningen af additionalitet og tidsmæssig og geografisk korrelation på produktionsomkostninger, besparelser på drivhusgasemissioner og energisystemet.

Kommissionens rapport skal navnlig vurdere indvirkningen på tilgængeligheden og prisoverkommeligheden af vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, for industri og transport og på Unionens evne til at nå sine mål for vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, under hensyntagen til Unionens strategi for importeret brint og brint produceret på hjemmemarkedet i overensstemmelse med artikel 22a og samtidig minimere stigningen i drivhusgasemissioner i elsektoren og det samlede energisystem. Hvis det i denne rapport konkluderes, at kravene ikke sikrer tilstrækkelig tilgængelighed og prisoverkommelighed af vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, og ikke i væsentlig grad bidrager til drivhusgasemissionsbesparelser, integration af energisystemer og opfyldelsen af Unionens mål for vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, for 2030 reviderer Kommissionen EU-metoden og vedtager, hvis det er relevant, en delegeret retsakt for at ændre denne metode med henblik på at foretage de nødvendige tilpasninger af kriterierne, som er fastsat i dette stykkes andet og tredje afsnit, for at lette opskaleringen af brintindustrien."

18) I artikel 28 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2, 3 og 4 udgår.

b) Stk. 5 affattes således:

"5. Senest den 30. juni 2024 vedtager Kommissionen delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 35 som supplement til dette direktiv ved at præcisere den metode, der skal bestemme andelen af biobrændstoffer og biogas til transport, der stammer fra biomasse forarbejdet med fossile brændstoffer i en fælles proces."

c) Stk. 7 affattes således:

"7. Senest den 31. december 2025 vurderer Kommissionen inden for rammerne af den vurdering, der gennemføres hvert andet år af de fremskridt, der er gjort i henhold til forordning (EU) 2018/1999, om den i dette direktivs artikel 25, stk. 1, første afsnit, litra b), fastlagte forpligtelse vedrørende avancerede biobrændstoffer og biogas produceret af råprodukter, der er opført i dette direktivs bilag IX, del A, effektivt fremmer innovation og sikrer drivhusgasemissionsbesparelser i transportsektorer. Kommissionen analyserer i denne vurdering, hvorvidt anvendelsen af denne artikel effektivt undgår dobbelttælling af vedvarende energi.

Kommissionen forelægger, hvis det er relevant, et forslag om ændring af den i artikel 25, stk. 1, første afsnit, litra b), fastlagte forpligtelse vedrørende avancerede biobrændstoffer og biogas produceret af råprodukter, der er opført i bilag IX, del A."

19) I artikel 29 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 foretages følgende ændringer:

i) Første afsnit, litra a), affattes således:

"a) bidrager til medlemsstaternes andel af vedvarende energi og de mål, der er fastsat i artikel 3, stk. 1, artikel 15a, stk. 1, artikel 22a, stk. 1, artikel 23, stk. 1, artikel 24, stk. 4, og artikel 25, stk. 1"

ii) Andet afsnit affattes således:

"Biobrændstoffer, biobrændsler og biomassebrændsler, der er fremstillet af affald og restprodukter, bortset fra restprodukter, som stammer fra landbrug, akvakultur, fiskeri og skovbrug, skal dog kun opfylde drivhusgasemissionsbesparelseskriterierne fastlagt i stk. 10 for at blive taget i betragtning med henblik på de i første afsnits litra a), b) og c) omhandlede formål. Hvis der bruges blandet affald, kan medlemsstaterne forpligte operatørerne til at anvende sorteringsanlæg til blandet affald, som har til formål at fjerne fossile materialer. Nærværende afsnit finder også anvendelse på affald og restprodukter, som først forarbejdes til et produkt, inden de videreføres til biobrændstoffer, biobrændsler og biomassebrændsler."

iii) Fjerde afsnit affattes således:

"Biomassebrændsler skal opfylde bæredygtigheds- og drivhusgasemissionsbesparelseskriterierne i stk. 2-7 og 10, hvis de anvendes:

- a) for faste biomassebrændsler, i anlæg til produktion af elektricitet, opvarmning og køling med en samlet nominel indfyret termisk effekt svarende til 7,5 MW eller derover
- b) for gasformige biomassebrændsler, i anlæg til produktion af elektricitet, opvarmning og køling med en samlet nominel indfyret termisk effekt på 2 MW eller derover

- c) for anlæg, der producerer gasformige biomassebrændsler, med følgende gennemsnitlige strømningshastighed for biomethan:
- i) over 200 m³ methanækvivalent/h målt ved standardtemperatur og -tryk (dvs. 0 °C og 1 bar atmosfærisk tryk)
 - ii) hvis biogassen består af en blanding af methan og ikkebrændbar anden gas, for strømningshastigheden for methan, den tærskel, der er fastsat i nr. i), genberegnet proportionalt med den volumetriske andel af methan i blandingen.

Medlemsstaterne kan anvende bæredygtighedskriterier og drivhusgasemissionsbesparelseskriterier på anlæg med lavere samlet nominel indfyret termisk effekt eller strømningshastigheden for biomethan."

b) Stk. 3 affattes således:

"3. Biobrændstoffer, biobrændsler og biomassebrændsler, der produceres af biomasse fra landbrug, der tages i betragtning med henblik på de i stk. 1, første afsnit, litra a), b) og c), omhandlede formål, må ikke fremstilles af råmaterialer fra et areal med høj biodiversitetsværdi, dvs. et areal, der havde en af følgende statusser i januar 2008 eller derefter, uanset om arealet stadig har denne status:

- a) primærskov og andre træbevoksede arealer, dvs. skov og andre træbevoksede arealer med hjemmehørende arter, hvor der ikke er noget klart synligt tegn på menneskelig aktivitet, og hvor de økologiske processer ikke er forstyrret i væsentlig grad, og gammelgroede skove vækst som defineret i det land, hvor skoven er beliggende
- b) skove og andre træbevoksede arealer med høj biodiversitet, som er artsrige og ikke nedbrudte og af den relevante kompetente myndighed er blevet udpeget som areal med høj biodiversitet, medmindre det dokumenteres, at produktionen af dette råmateriale ikke har forstyrret disse naturbeskyttelsesformål

- c) områder:
 - i) der ved lov har fået status som, eller af den relevante kompetente myndighed er udlagt som, naturbeskyttelsesområde, medmindre det dokumenteres, at produktionen af dette råmateriale ikke har forstyrret disse naturbeskyttelsesformål, eller
 - ii) til beskyttelse af sjældne, truede eller udryddelsestruede økosystemer eller arter, der er anerkendt i internationale aftaler eller er medtaget på lister udarbejdet af mellemstatslige organisationer eller Den Internationale Naturværnsunion, idet disse områder dog skal være anerkendt i overensstemmelse med artikel 30, stk. 4, første afsnit, medmindre det dokumenteres, at produktionen af dette råmateriale ikke har forstyrret disse naturbeskyttelsesformål

- d) græsarealer med høj biodiversitet på over en ha, som er:
 - i) naturlige, dvs. græsarealer, der ville forblive græsarealer uden menneskelig intervention, og som opretholder den naturlige artssammensætning og de økologiske kendetegn og processer, eller

- ii) ikkenaturlige, dvs. græsarealer, der ville ophøre med at være græsarealer uden menneskelig intervention, og som er artsrige og ikke nedbrudte og af en relevant kompetent myndighed er blevet udpeget som areal med høj biodiversitet, medmindre det dokumenteres, at det er nødvendigt at høste råmaterialet for at bevare deres status som græsarealer med høj biodiversitet, eller
- e) heder.

Hvis betingelserne fastsat i stk. 6, litra a), nr. vi) og vii), ikke er opfyldt, finder nærværende stykkes første afsnit, med undtagelse af litra c), også anvendelse på biobrændstoffer, biobrændsler og biomassebrændsler produceret af skovbiomasse.

Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der præciserer kriterierne nærmere med henblik på at afgøre, hvilke græsarealer skal være omfattet af nærværende stykkes første afsnit, litra d). Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 34, stk. 3."

c) I stk. 4 tilføjes følgende afsnit:

"Hvis betingelserne fastsat i stk. 6, litra a), nr. vi) og vii), ikke er opfyldt, finder nærværende stykkes første afsnit, med undtagelse af litra b) og c), og nærværende stykkes andet afsnit også anvendelse på biobrændstoffer, biobrændsler og biomassebrændsler produceret af skovbiomasse."

d) Stk. 5 affattes således:

"5. Biobrændstoffer, biobrændsler og biomassebrændsler produceret af biomasse fra landbrug, der tages i betragtning med henblik på de i stk. 1, første afsnit, litra a), b) og c), omhandlede formål, må ikke fremstilles af råmaterialer fra arealer, der var tørvebundsarealer i januar 2008, medmindre det dokumenteres, at dyrkning og høst af dette råmateriale ikke indebærer afvanding af hidtil udrænet jord. Hvis betingelserne fastsat i stk. 6, litra a), nr. vi) og vii), ikke er opfyldt, finder dette stykke også anvendelse på biobrændstoffer, biobrændsler og biomassebrændsler produceret af skovbiomasse."

e) I stk. 6 foretages følgende ændringer:

i) Litra a), nr. iii) og iv), affattes således:

"iii) at områder, der ved international eller national ret eller af den relevante kompetente myndighed er udlagt som naturbeskyttelsesområder, herunder i vådområder, græsarealer, heder og tørvemoser, beskyttes med henblik på at bevare biodiversiteten og forhindre ødelæggelse af levesteder

- iv) at fældningen udføres under hensyntagen til opretholdelsen af jordbundens kvalitet og biodiversiteten i overensstemmelse med principperne for bæredygtig skovforvaltning med det formål at forebygge alle skadelige virkninger på en sådan måde, at hugst af stubbe og rødder, forringelse af primærskove og gammelgroede skove som defineret i det land, hvor skoven er beliggende, eller omdannelse til plantageskove og fældning på sårbar jord undgås, at fældningen udføres i overensstemmelse med maksimumstærsklerne for store renafdrifter som defineret i det land, hvor skoven er beliggende, og med lokalt og økologisk passende tærskler for udtagningen af dødt ved, og at fældningen udføres i overensstemmelse med krav om anvendelse af hugstsystemer, der minimerer alle skadelige virkninger på jordbundskvaliteten, herunder jordkompaktering, og på biodiversitetselementer og levesteder:"
- ii) I litra a) tilføjes følgende numre:
 - "vi) at skove, hvor skovbiomassen høstes, ikke stammer fra arealer, som har den status, der er omhandlet i henholdsvis stk. 3, litra a), b), d) og e), stk. 4, litra a), og stk. 5, på de samme betingelser for fastlæggelse af status for arealer som fastsat i disse stykker, og

- vii) at anlæg, der producerer biobrændstoffer, biobrændsler og biomassebrændsler af skovbiomasse, afgiver en revisionserklæring understøttet af interne processer på virksomhedsniveau med henblik på de revisioner, der gennemføres i henhold til artikel 30, stk. 3, om, at skovbiomassen ikke stammer fra de arealer, der er omhandlet i nærværende afsnits nr. vi)."
- iii) Litra b), nr. iii) og iv), affattes således:
 - "iii) at områder, der ved international eller national ret eller af den relevante kompetente myndighed er udlagt som naturbeskyttelsesområder, herunder i vådområder, græsarealer, heder og tørvemoser, beskyttes med det formål at bevare biodiversiteten og forhindre ødelæggelse af levesteder, medmindre det dokumenteres, at fældning af dette råmateriale ikke indvirker på disse naturbeskyttelsesområder

iv) at fældningen udføres under hensyntagen til opretholdelsen af jordbundens kvalitet i overensstemmelse med principperne for bæredygtig skovforvaltning og biodiversiteten med det formål at forebygge alle skadelige virkninger på en sådan måde, at fældning af stubbe og rødder, forringelse af primærskove og gammelgroede skove som defineret i det land, hvor skoven er beliggende, eller omdannelse til plantageskove og fældning på sårbar jord undgås, at fældningen udføres i overensstemmelse med maksimumstærsklerne for store renafdrifter som defineret i det land, hvor skoven er beliggende, og med lokalt og økologisk passende tærskler for udtagningen af dødt ved, og udføres i overensstemmelse med krav om anvendelse af hugstsystemer, der minimerer alle skadelige virkninger på jordbundskvaliteten, herunder jordkompaktering, og på biodiversitetslementer og levesteder, og"

f) Følgende stykker indsættes:

"7a. Produktionen af biobrændstoffer, biobrændsler og biomassebrændsler fra indenlandsk skovbiomasse skal være i overensstemmelse med medlemsstaternes forpligtelser og mål som fastsat i artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/841* og med de politikker og foranstaltninger, som medlemsstaterne har beskrevet i sine integrerede nationale energi- og klimaplaner forelagt i henhold til artikel 3 og 14 i forordning (EU) 2018/1999.

- 7b. Som led i deres endelige ajourførte integrerede nationale energi- og klimaplan, der skal forelægges senest den 30. juni 2024 i henhold til artikel 14, stk. 2, i forordning (EU) 2018/1999, skal medlemsstaterne medtage alt følgende:
- a) en vurdering af den indenlandske forsyning af skovbiomasse, der er til rådighed til energiformål i 2021-2030 i overensstemmelse med kriterierne i nærværende artikel
 - b) en vurdering af foreneligheden af den forventede anvendelse af skovbiomasse til produktionen af energi med medlemsstaternes mål og budgetter for 2026-2030 som fastsat i artikel 4 i forordning (EU) 2018/841, og
 - c) en beskrivelse af de nationale foranstaltninger og politikker, der sikrer forenelighed med disse mål og budgetter.

Medlemsstaterne aflægger rapport til Kommissionen om de foranstaltninger og politikker, der er omhandlet i nærværende stykkes første afsnit, litra c), som led i deres integrerede nationale energi- og klimastatusrapporter, der forelægges i henhold til artikel 17 i forordning (EU) 2018/1999.

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/841 af 30. maj 2018 om medtagelse af drivhusgasemissioner og -optag fra arealanvendelse, ændret arealanvendelse og skovbrug i klima- og energirammen for 2030 og om ændring af forordning (EU) nr. 525/2013 og afgørelse nr. 529/2013/EU (EUT L 156 af 19.6.2018, s. 1)."

- g) Stk. 10, første afsnit, litra d), erstattes af følgende:
- "d) for produktion af elektricitet, opvarmning og køling fra biomassebrændsler, der anvendes i anlæg, der er sat i drift efter den ... [datoen for dette ændringsdirektivs ikrafttræden], mindst 80 %
 - e) for produktion af elektricitet, opvarmning og køling fra biomassebrændsler, der anvendes i anlæg med en samlet nominel indfyret termisk effekt svarende til eller over 10 MW, der er sat i drift mellem den 1. januar 2021 og den ... [datoen for dette ændringsdirektivs ikrafttræden], mindst 70 % indtil den 31. december 2029 og mindst 80 % fra den 1. januar 2030
 - f) for produktion af elektricitet, opvarmning og køling fra gasformige biomassebrændsler, der anvendes i anlæg med en samlet nominel indfyret termisk effekt svarende til eller under 10 MW, der er sat i drift mellem den 1. januar 2021 og den ... [datoen for dette ændringsdirektivs ikrafttræden], mindst 70 %, indtil de har været i drift i 15 år, og mindst 80 %, efter at de har været i drift i 15 år
 - g) for produktion af elektricitet, opvarmning og køling fra biomassebrændsler, der anvendes i anlæg med en samlet nominel indfyret termisk effekt svarende til eller over 10 MW, der er sat i drift inden den 1. januar 2021, mindst 80 %, når de har været i drift i 15 år, dog tidligst fra den 1. januar 2026 og senest fra den 31. december 2029

- h) for produktion af elektricitet, opvarmning og køling fra gasformige biomassebrændsler, der anvendes i anlæg med en samlet nominel indfyret termisk effekt svarende til eller under 10 MW, som er sat i drift før den 1. januar 2021, mindst 80 %, når de har været i drift i 15 år, og tidligst fra den 1. januar 2026."
- h) Stk. 13, litra a) og b), affattes således:
- "a) anlæg beliggende i en region i den yderste periferi som omhandlet i artikel 349 i TEUF, i det omfang disse faciliteter producerer elektricitet eller opvarmning eller køling fra biomassebrændsel og biobrændsler eller producerer biobrændstoffer, og
- b) biomassebrændsel og biobrændsler, der anvendes i anlæg nævnt i dette afsnits litra a), uanset den pågældende biomasses oprindelsessted, og biobrændstoffer produceret i disse anlæg, forudsat at sådanne kriterier er objektivt begrundede med det formål at sikre den pågældende region i den yderste periferi adgang til sikker energi og en smidig overgang til de kriterier, der er fastsat i denne artikels stk. 2-7, 10 og 11, og derved give incitament til overgangen fra fossile brændstoffer til bæredygtige biobrændstoffer, biobrændsler og biomassebrændsler."

i) Følgende stykke tilføjes:

"15. Indtil den 31. december 2030 kan energi fra biobrændstoffer, biobrændsler og biomassebrændsler også tages i betragtning med henblik på de i nærværende artikels stk. 1, første afsnit, litra a), b) og c), omhandlede formål, hvis:

- a) der blev ydet støtte inden den ... [datoen for dette ændringsdirektivs ikrafttræden] i overensstemmelse med de bæredygtigheds- og drivhusgasemissionsbesparelseskriterier, der er fastsat i artikel 29 i den affattelse, der var gældende den 29. september 2020, og
- b) støtten blev ydet i form af langsigtet støtte, for hvilken der er fastsat et fast beløb ved støtteperiodens begyndelse, og forudsat at der er indført en korrektionsmekanisme for at sikre, at der ikke forekommer overkompensation."

20) Følgende artikel indsættes:

"Artikel 29a

Drivhusgasemissionsbesparelseskriterier for vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, og genanvendt kulstofbrændsel

1. Energi fra vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, medregnes kun i medlemsstaternes andel af vedvarende energi og de mål, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, artikel 15a, stk. 1, artikel 22a, stk. 1, artikel 23, stk. 1, artikel 24, stk. 4, og artikel 25, stk. 1, hvis besparelserne i drivhusgasemissionerne som følge af anvendelsen af disse brændstoffer er på mindst 70 %.
2. Energi fra genanvendt kulstofbrændsel kan kun medregnes i de mål, der er omhandlet i artikel 25, stk. 1, første afsnit, litra a), hvis besparelserne i drivhusgasemissionerne som følge af anvendelsen af disse brændstoffer er på mindst 70 %.

3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 35 med henblik på at supplere dette direktiv ved at præcisere metoden til vurdering af drivhusgasemissionsbesparelser fra vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, og fra genanvendt kulstofbrændsel. Metoden skal sikre, at der ikke sker godskrivning for undgåede emissioner for CO₂ fra fossile kilder, hvis opsamling allerede har modtaget en emissionskredit i henhold til andre retlige bestemmelser. Metoden skal omfatte drivhusgasemissioner for hele deres livscyklus og tage hensyn til indirekte emissioner som følge af omdirigering af rigide input såsom affald, der anvendes til fremstilling af genanvendt kulstofbrændsel."

21) I artikel 30 foretages følgende ændringer:

- a) I stk. 1, første afsnit, affattes indledningen således:

"Hvor vedvarende brændstoffer og genanvendt kulstofbrændsel skal tages i betragtning i forbindelse med de mål, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, artikel 15a, stk. 1, artikel 22a, stk. 1, artikel 23, stk. 1, artikel 24, stk. 4, og artikel 25, stk. 1, kræver medlemsstaterne, at de økonomiske aktører ved hjælp af obligatoriske uafhængige og gennemsigtige revisioner i overensstemmelse med den gennemførelsesretsakt, der er vedtaget i henhold til nærværende artikels stk. 8, dokumenterer, at bæredygtighedskriterierne og drivhusgasemissionsbesparelseskriterierne i artikel 29, stk. 2-7 og 10, og artikel 29a, stk. 1 og 2, for vedvarende brændstoffer og genanvendt kulstofbrændsel er opfyldt. Til dette formål kræver de, at de økonomiske aktører anvender et massebalancesystem, der:"

b) Stk. 2 affattes således:

"2. Når et parti er forarbejdet, skal oplysninger om partiets bæredygtigheds- og drivhusgasemissionsbesparelseskaraktistika justeres og tildeles det pågældende output i overensstemmelse med følgende regler:

- a) når forarbejdningen af et parti råmaterialer kun giver ét output, som er bestemt til produktion af biobrændstoffer, flydende biobrændsler eller biomassebrændsel, vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, eller genanvendt kulstofbrændsel, skal partiets størrelse og de tilknyttede mængder af bæredygtigheds- og drivhusgasemissionsbesparelseskaraktistika justeres ved at anvende en omregningsfaktor, der repræsenterer forholdet mellem mængden af det output, som er bestemt til en sådan produktion, og massen af det råmateriale, som indgår i processen
- b) når forarbejdningen af et parti råmaterialer resulterer i mere end ét output, som er bestemt til produktion af biobrændstoffer, flydende biobrændsler eller biomassebrændsel, vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, eller genanvendt kulstofbrændsel, skal der for hvert output anvendes en særskilt omregningsfaktor og en særskilt massebalance."

c) Stk. 3, første og andet afsnit, affattes således:

"Medlemsstaterne træffer foranstaltninger til at sikre, at økonomiske aktører forelægger pålidelige oplysninger om overholdelsen af bæredygtighedskriterierne og drivhusgasemissionsbesparelseskriterierne i artikel 29, stk. 2-7 og 10, og artikel 29a, stk. 1 og 2, og at de økonomiske aktører efter anmodning stiller de data, der blev anvendt til at udarbejde oplysningerne, til rådighed for den relevante medlemsstat. Medlemsstaterne kræver af økonomiske aktører, at de sørger for en tilstrækkelig standard for uafhængig revision af de oplysninger, som de forelægger, og at de dokumenterer, at dette er blevet gjort. For at overholde artikel 29, stk. 3, litra a), b) og d), stk. 4, litra a), stk. 5, litra a), stk. 6, litra a), og stk. 7, litra a), kan første- eller andenpartsrevisionen anvendes frem til skovbiomassens første indsamlingssted. Revisionen skal bekræfte, at de systemer, der anvendes af de økonomiske aktører, er nøjagtige, pålidelige og sikret mod svindel, herunder ved en kontrol, som sikrer, at materialer ikke bevidst ændres eller kasseres, så partiet eller en del deraf kan blive til affald eller et restprodukt. Revisionen skal også evaluere frekvensen og metoden i prøveudtagningen og dataenes pålidelighed.

De forpligtelser, der er fastlagt i dette stykke, finder anvendelse, uanset om de vedvarende brændstoffer og det genanvendte kulstofbrændsel er produceret inden for eller er importeret til Unionen. Oplysninger om geografisk oprindelse og typen af råprodukt for biobrændstofferne, biobrændslerne og biomassebrændslerne for hver brændstofleverandør stilles til rådighed for forbrugerne på en ajourført, let tilgængelig og brugervenlig måde på operatørernes, leverandørernes eller de relevante kompetente myndigheders websteder og ajourføres en gang om året."

d) Stk. 4, første afsnit, affattes således:

"Kommissionen kan træffe afgørelse om, at frivillige nationale eller internationale ordninger, der fastsætter standarder for fremstilling af vedvarende brændstoffer og genanvendt kulstofbrændsel, leverer nøjagtige data om drivhusgasemissionsbesparelser med henblik på artikel 29, stk. 10, og artikel 29a, stk. 1 og 2, påviser overholdelsen af artikel 27, stk. 3, og artikel 31a, stk. 5, eller påviser, at partier af biobrændstoffer, biobrændsler og biomassebrændsler opfylder bæredygtighedskriterierne i artikel 29, stk. 2-7. Operatørerne kan i forbindelse med deres påvisning af, at kriterierne fastsat i artikel 29, stk. 6 og 7, er opfyldt, forelægge den krævede dokumentation direkte på kildeområdeniveau. Kommissionen kan med henblik på artikel 29, stk. 3, første afsnit, litra c), nr. ii), anerkende områder til beskyttelse af sjældne, truede eller udryddelsestruede økosystemer eller arter, der er anerkendt ved internationale aftaler eller er medtaget på lister udarbejdet af mellemstatslige organisationer eller Den Internationale Naturværnsunion."

e) Stk. 6 affattes således:

"6. Medlemsstaterne kan oprette nationale ordninger, hvor overholdelse af bæredygtighedskriterierne og drivhusgasemissionsbesparelseskriterierne i artikel 29, stk. 2-7 og 10, og artikel 29a, stk. 1 og 2, i overensstemmelse med den metode, der er udviklet i henhold til artikel 29a, stk. 3, verificeres i hele sporbarhedskæden med deltagelse af de kompetente myndigheder. Disse ordninger kan også anvendes til at verificere nøjagtigheden og fuldstændigheden af de oplysninger, som de økonomiske aktører har registreret i EU-databasen, til at påvise overensstemmelse med artikel 27, stk. 6, og til certificering af biobrændstoffer, biobrændsel og biomassebrændsler med lav risiko for indirekte ændringer i arealanvendelsen.

En medlemsstat kan give meddelelse om en sådan national ordning til Kommissionen. Kommissionen prioriterer vurderingen af en sådan ordning med henblik på at lette gensidig bilateral og multilateral anerkendelse af disse ordninger. Kommissionen kan ved hjælp af gennemførelsesretsakter bestemme, hvorvidt en således meddelt national ordning opfylder betingelserne fastsat i dette direktiv. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 34, stk. 3.

Når Kommissionen bestemmer, at en således meddelt national ordning opfylder betingelserne fastsat i dette direktiv, må andre ordninger, der er anerkendt af Kommissionen i henhold til denne artikel, ikke afvise gensidigt at anerkende den pågældende medlemsstats nationale ordning, hvad angår kontrol af overholdelsen af de kriterier, for hvilke den er blevet anerkendt af Kommissionen.

For anlæg til produktion af elektricitet, opvarmning og køling med en samlet nominel indfyret termisk effekt på mellem 7,5 og 20 MW kan medlemsstaterne indføre forenklede nationale verifikationsordninger for at sikre opfyldelse af bæredygtigheds- og drivhusgasemissionsbesparelseskriterierne i artikel 29, stk. 2-7 og 10. For de samme anlæg skal de gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 8, fastsætte ensartede betingelser for forenklede frivillige verifikationsordninger for at sikre opfyldelse af bæredygtigheds- og drivhusgasemissionsbesparelseskriterierne i artikel 29, stk. 2-7 og 10."

f) Stk. 9, første afsnit, affattes således:

"9. Såfremt en økonomisk aktør fremlægger dokumentation eller data, der er opnået i overensstemmelse med en ordning, der har været genstand for en afgørelse i henhold til stk. 4 eller 6, kan en medlemsstat ikke kræve, at den økonomiske aktør fremlægger yderligere dokumentation for, at de elementer, der er omfattet af ordningen, og som Kommissionen har anerkendt ordningen for, er overholdt."

g) Stk. 10 affattes således:

"10. På anmodning af en medlemsstat, som kan være på grundlag af en anmodning fra en økonomisk aktør, undersøger Kommissionen på grundlag af al tilgængelig dokumentation, om bæredygtighedskriterierne og drivhusgasemissionsbesparelseskriterierne fastsat i artikel 29, stk. 2-7 og 10, og artikel 29a, stk. 1 og 2, er opfyldt for så vidt angår en kilde til vedvarende brændstoffer og genanvendt kulstofbrændsel.

Senest seks måneder efter modtagelsen af en sådan anmodning bestemmer Kommissionen ved hjælp af gennemførelsesretsakter, hvorvidt den pågældende medlemsstat:

- a) kan tage vedvarende brændstoffer og genanvendt kulstofbrændsel fra denne kilde i betragtning med henblik på de i artikel 29, stk. 1, første afsnit, litra a), b) og c), omhandlede formål, eller
- b) uanset stk. 9 kan kræve, at leverandører af kilden til vedvarende brændstoffer og genanvendt kulstofbrændsel, fremlægger yderligere dokumentation for overholdelse af disse bæredygtighedskriterier og drivhusgasemissionsbesparelseskriterier og disse drivhusgasemissionsbesparelsetærskler.

Den i nærværende stykkes andet afsnit omhandlede gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 34, stk. 3."

22) Følgende artikel indsættes:

"Artikel 31a

EU-database

1. Senest den ... [datoen ét år efter dette ændringsdirektivs ikrafttræden] sikrer Kommissionen, at der oprettes en EU-database, som gør det muligt at spore flydende og gasformige vedvarende brændstoffer og genanvendte kulstofbrændsler ("EU-databasen").
2. Medlemsstaterne pålægger de pågældende økonomiske aktører rettidigt at indlæse nøjagtige data om gennemførte transaktioner og disse brændstoffers bæredygtighedsegenskaber i EU-databasen, herunder deres drivhusgasemissioner for hele deres livscyklus fra produktionsstedet til det tidspunkt, hvor de markedsføres i Unionen. Med henblik på at indlæse data i EU-databasen skal det sammenkoblede gassystem anses for at være ét enkelt massebalancesystem. Data om tilførsel og udtrækning af vedvarende gasformige brændstoffer skal gives i EU-databasen. Oplysninger om, hvorvidt der er ydet støtte til produktion af et bestemt parti brændstof, og i givet fald fra hvilken type støtteordning, skal også indlæses i databasen. Disse data kan indlæses i EU-databasen via nationale databaser.

Hvor det er hensigtsmæssigt med henblik på at forbedre sporbarheden af data i hele forsyningskæden, tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 35 for at supplere dette direktiv med henblik på yderligere at udvide omfanget af de data, der skal medtages i EU-databasen, til at omfatte relevante data fra produktions- eller indsamlingsstedet for de råvarer, der anvendes til brændstofproduktionen.

Medlemsstaterne kræver, at brændstofleverandørerne indlæser de data, der er nødvendige for at kontrollere, at kravene i artikel 25, stk. 1, første afsnit, er opfyldt, i Unionens database.

Uanset første, andet og tredje afsnit angiver de økonomiske aktører for gasformige brændstoffer, der tilføres Unionens sammenkoblede gasinfrastruktur, i tilfælde af at medlemsstaten beslutter at supplere massebalancesystemet med oprindelsesgarantier, data om de gennemførte transaktioner og bæredygtighedskarakteristika og andre relevante data såsom drivhusgasemissioner fra brændstofferne frem til tilførselspunktet til den sammenkoblede gasinfrastruktur.

3. Medlemsstaterne har adgang til EU-databasen med henblik på overvågning og kontrol af data.
4. Hvis der er udstedt oprindelsesgarantier for produktion af et parti vedvarende gas, sikrer medlemsstaterne, at disse oprindelsesgarantier overføres til EU-databasen på det tidspunkt, hvor et parti vedvarende gas registreres i EU-databasen, og annulleres, efter at sendingen af vedvarende gas er trukket ud af Unionens sammenkoblede gasinfrastruktur. Når sådanne oprindelsesgarantier er overført, må de ikke kunne handles uden for EU-databasen.

5. Medlemsstaterne sikrer inden for deres nationale retlige rammer, at nøjagtigheden og fuldstændigheden af de oplysninger, som de økonomiske aktører indlæser i databasen, kontrolleres, f.eks. ved hjælp af certificeringsorganer inden for rammerne af frivillige eller nationale ordninger, der er anerkendt af Kommissionen i henhold til artikel 30, stk. 4, 5 og 6, og som kan suppleres med en oprindelsesgarantiordning.

Sådanne frivillige eller nationale ordninger kan anvende tredjepartsdatasystemer til indsamling af data, forudsat at en sådan anvendelse er meddelt Kommissionen.

Hver medlemsstat kan anvende en allerede eksisterende national database, der er tilpasset til og forbundet med EU-databasen via en grænseflade, eller oprette en national database, der kan anvendes af økonomiske aktører som et redskab til at indsamle og indberette data og til at indlæse og overføre disse data til EU-databasen, forudsat at:

- a) den nationale database er i overensstemmelse med EU-databasen, herunder med hensyn til rettidigheden af dataoverførsel, typologien af overførte datasæt og protokollerne for datakvalitet og - kontrol
- b) medlemsstaterne sikrer, at de data, der indlæses i den nationale database, straks overføres til EU-databasen.

Medlemsstaterne kan oprette deres nationale database i overensstemmelse med national ret eller praksis, f.eks. for at tage hensyn til strengere nationale krav for så vidt angår bæredygtighedskriterier. Sådanne nationale databaser må ikke hindre overordnet sporbarhed af bæredygtige sendinger af råmaterialer eller brændstoffer, der skal indlæses i EU-databasen i overensstemmelse med dette direktiv.

Kontrollen af kvaliteten af de data, der er indlæst i EU-databasen ved hjælp af nationale databaser, bæredygtighedskarakteristikaene for de brændstoffer, der er knyttet til disse data, og den endelige godkendelse af transaktioner foretages udelukkende via EU-databasen. Dataenes nøjagtighed og fuldstændighed verificeres i overensstemmelse med Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2022/996*. De kan kontrolleres af certificeringsorganer.

Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om de nærmere karakteristika for deres nationale database. Efter denne meddelelse vurderer Kommissionen, om den nationale database opfylder kravene fastsat i tredje afsnit. Hvis det ikke er tilfældet, kan Kommissionen kræve, at medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger for at sikre, at disse krav opfyldes.

6. De aggregerede data fra EU-databasen gøres offentligt tilgængelige under behørig hensyntagen til beskyttelsen af kommercielt følsomme oplysninger og holdes ajour. Kommissionen offentliggør årlige rapporter og gør dem offentligt tilgængelige, om de data, der er indeholdt i Unionens database, herunder mængderne, den geografiske oprindelse og typen af råprodukt for brændstoffer.

* Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2022/996 af 14. juni 2022 om regler for verifikation af bæredygtigheds- og drivhusgasemissionsbesparelseskriterier og kriterier for lav risiko for indirekte ændringer i arealanvendelsen (EUT L 168 af 27.6.2022, s. 1)."

23) I artikel 33 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 3 foretages følgende ændringer:

i) Første afsnit affattes således:

"Senest den 31. december 2027 forelægger Kommissionen, hvis det er relevant, et lovgivningsforslag om de lovgivningsmæssige rammer til fremme af energi fra vedvarende energikilder for perioden efter 2030."

ii) Følgende afsnit tilføjes:

"Ved udarbejdelsen af det i dette stykkes første afsnit omhandlede lovgivningsforslag tager Kommissionen, hvor det er relevant, hensyn til:

- a) rådgivning fra det europæiske videnskabelige rådgivende organ om klimaændringer, der er oprettet i henhold til artikel 10a i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 401/2009*
- b) det forventede vejledende EU-drivhusgasbudget som fastsat i artikel 4, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2021/1119**
- c) de integrerede nationale energi- og klimaplaner, som medlemsstaterne har forelagt senest den 30. juni 2024 i henhold til artikel 14, stk. 2, i forordning (EU) 2018/1999

- d) de indhøstede erfaringer i forbindelse med gennemførelsen af dette direktiv, herunder dets bæredygtigheds- og drivhusgasemissionsbesparelseskriterier, og
- e) den teknologiske udvikling inden for energi fra vedvarende energikilder.

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 401/2009 af 23. april 2009 om Det Europæiske Miljøagentur og Det Europæiske Miljøoplysnings- og Miljøovervågningsnet (EUT L 126 af 21.5.2009, s. 13).

** Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 af 30. juni 2021 om fastlæggelse af rammerne for at opnå klimaneutralitet og om ændring af forordning (EF) nr. 401/2009 og (EU) 2018/1999 ("den europæiske klimalov") (EUT L 243 af 9.7.2021, s. 1)."

b) Følgende stykke indsættes:

"3a) Kommissionen vurderer anvendelsen af de forpligtelser, der er fastsat i artikel 29, stk. 7a og 7b, og deres indvirkning på sikringen af bæredygtigheden af biobrændstoffer, biobrændsler og biomassebrændsler."

24) I artikel 35 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 affattes således:

"2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 8, stk. 3, andet afsnit, artikel 26, stk. 2, fjerde afsnit, artikel 26, stk. 2, femte afsnit, artikel 27, stk. 3, artikel 27, stk. 4, artikel 27, stk. 6, fjerde afsnit, artikel 28, stk. 5, artikel 28, stk. 6, andet afsnit, artikel 29a, stk. 3, artikel 31, stk. 5, andet afsnit, og artikel 31a, stk. 2, andet afsnit, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den ... [datoen for dette ændringsdirektivs ikrafttræden]. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode."

b) Stk. 4 affattes således:

"4. Den i artikel 7, stk. 3, femte afsnit, artikel 8, stk. 3, andet afsnit, artikel 26, stk. 2, fjerde afsnit, artikel 26, stk. 2, femte afsnit, artikel 27, stk. 3, artikel 27, stk. 4, artikel 27, stk. 6, fjerde afsnit, artikel 28, stk. 5, artikel 28, stk. 6, andet afsnit, artikel 29a, stk. 3, artikel 31, stk. 5, og artikel 31a, stk. 2, andet afsnit, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft."

c) Stk. 7 affattes således:

"7. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 7, stk. 3, femte afsnit, artikel 8, stk. 3, andet afsnit, artikel 26, stk. 2, fjerde afsnit, artikel 26, stk. 2, femte afsnit, artikel 27, stk. 3, artikel 27, stk. 4, artikel 27, stk. 6,, fjerde afsnit, artikel 28, stk. 5, artikel 28, stk. 6, andet afsnit, artikel 29a, stk. 3, artikel 31, stk. 5, eller artikel 31a, stk. 2, andet afsnit, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ."

25) Bilagene ændres som anført i bilagene til nærværende direktiv.

Artikel 2
Ændringer af forordning (EU) 2018/1999

I forordning (EU) 2018/1999 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 2 foretages følgende ændringer:

a) Nr. 11) affattes således:

"11) "Unionens 2030-mål for energi og klima": det EU-dækkende bindende mål for reduktion af drivhusgasemissioner i 2030 omhandlet i artikel 4, stk. 1, i forordning (EU) 2021/1119, Unionens bindende mål for vedvarende energi i 2030 som fastsat i artikel 3, stk. 1, i direktiv (EU) 2018/2001, det overordnede mål på EU-plan om, at energieffektiviteten i 2030 skal være forbedret i henhold til artikel 4, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) .../...⁺, og målet om, at 15 % af elnettet skal være sammenkoblet i 2030, samt eventuelle andre mål i denne henseende for 2030, der vedtages senere af Det Europæiske Råd eller af Europa-Parlamentet og af Rådet.

* Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) .../... om energieffektivitet og om ændring af forordning (EU) 2023/955 (EUT L ...)."

⁺ EUT: Indsæt venligst nummeret på direktivet i dokument PE-CONS 15/23 (2021/0203(COD)) i teksten og indsæt nævnte direktivs nummer, dato, titel og EUT-henvisning i fodnoten.

b) Nr. 20, litra b), affattes således:

"b) i forbindelse med Kommissionens henstillinger på baggrund af vurderingen i henhold til artikel 29, stk. 1, litra b), med hensyn til energi fra vedvarende energikilder, en medlemsstats tidlige gennemførelse af sit bidrag til Unionens bindende mål for vedvarende energi for 2030 som fastsat i artikel 3, stk. 1, i direktiv (EU) 2018/2001, målt i forhold til de nationale referencepunkter for vedvarende energi"

2) Artikel 4, litra a), nr. 2), affattes således:

"2) for vedvarende energis vedkommende:

med henblik på at nå Unionens bindende mål for vedvarende energi for 2030 som fastsat i artikel 3, stk. 1, i direktiv (EU) 2018/2001, et bidrag til opfyldelsen af dette mål i form af medlemsstatens andel af energi fra vedvarende energikilder i det endelige bruttoenergiforbrug i 2030 med en vejledende forløbskurve for bidraget fra og med 2021. Den vejledende forløbskurve skal senest i 2022 nå et referencepunkt på mindst 18 % af den samlede stigning i andelen af energi fra vedvarende energikilder mellem den pågældende medlemsstats bindende nationale 2020-mål og dens bidrag til 2030-målet. Den vejledende forløbskurve skal senest i 2025 nå et referencepunkt på mindst 43 % af den samlede stigning i andelen af energi fra vedvarende energikilder mellem den pågældende medlemsstats bindende nationale 2020-mål og dens bidrag til 2030-målet. Den vejledende forløbskurve skal senest i 2027 nå et referencepunkt på mindst 65 % af den samlede stigning i andelen af energi fra vedvarende energikilder mellem den pågældende medlemsstats bindende nationale 2020-mål og dens bidrag til 2030-målet.

Den vejledende forløbskurve skal senest i 2030 mindst nå medlemsstatens planlagte bidrag. Hvis en medlemsstat forventer at overgå sit bindende nationale 2020-mål, kan dens vejledende forløbskurve starte på det niveau, som det forventes at opnå. Medlemsstaternes vejledende forløb skal samlet lede op til Unionens referencepunkter i 2022, 2025 og 2027 og til Unionens bindende mål for vedvarende energi for 2030 som fastsat i artikel 3, stk. 1, i direktiv (EU) 2018/2001. En medlemsstat kan, uafhængigt af dens bidrag til Unionens mål og dens vejledende forløbskurve med henblik på denne forordning, frit fastsætte højere ambitioner for dens nationale politikker".

3) Artikel 5, stk. 2, affattes således:

"2. Medlemsstaterne skal i fællesskab sikre, at summen af deres bidrag udgør mindst niveauet for Unionens bindende mål for vedvarende energi for 2030 som fastsat i artikel 3, stk. 1, i direktiv (EU) 2018/2001."

4) Artikel 29, stk. 2, affattes således:

"2. Hvad angår vedvarende energi, skal Kommissionen som led i sin i stk. 1 omhandlede vurdering vurdere de opnåede fremskridt mht. andelen af energi fra vedvarende energikilder i Unionens endelige bruttoenergiforbrug på grundlag af en vejledende EU-forløbskurve, der tager udgangspunkt i 20 % i 2020, når referencepunkter på mindst 18 % i 2022, 43 % i 2025 og 65 % i 2027 af den samlede stigning i andelen af energi fra vedvarende energikilder mellem Unionens 2020-mål for vedvarende energi og Unionens 2030-mål for vedvarende energi og når Unionens bindende mål for vedvarende energi for 2030 som omhandlet i artikel 3, stk. 1, i direktiv (EU) 2018/2001."

Artikel 3
Ændringer af direktiv 98/70/EF

I direktiv 98/70/EF foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 1 affattes således:

"Artikel 1

Anvendelsesområde

I dette direktiv fastsættes, for så vidt angår vejgående køretøjer og ikkevejgående maskiner, herunder fartøjer til sejlads på indre vandveje, når de ikke er til søs, landbrugs- og skovbrugstraktorer samt fritidsfartøjer, når de ikke er til søs, med udgangspunkt i sundheds- og miljømæssige hensyn tekniske specifikationer for brændstoffer til brug i motorkøretøjer med styret tænding og motorkøretøjer med kompressionstænding, under hensyntagen til de tekniske krav til disse motorer."

- 2) I artikel 2 affattes nr. 8) og 9):

"8) "leverandør": "brændstofleverandør" som defineret i artikel 2, stk. 2, nr. 38), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001*

9) "biobrændstoffer": "biobrændstoffer" som defineret i artikel 2, stk. 2, nr. 33), i direktiv (EU) 2018/2001

* Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 82)."

- 3) I artikel 4 foretages følgende ændringer:
- a) Stk. 1, andet afsnit, affattes således:
- "Medlemsstaterne kræver, at leverandørerne sikrer, at der markedsføres diesel med et indhold af fedtsyremethylestere (FAME) på op til 7 %."
- b) Stk. 2 affattes således:
- "2. Medlemsstaterne sikrer, at det højest tilladte svovlindhold i gasolie bestemt til brug i mobile ikkevejgående maskiner, herunder fartøjer til sejlads på indre vandveje, landbrugs- og skovbrugstraktorer samt fritidsfartøjer højst er 10 mg/kg. Medlemsstaterne sikrer, at andre flydende brændstoffer end disse gasolier kun kan anvendes i fartøjer til sejlads ad indre vandveje og fritidsfartøjer, hvis svovlindholdet i disse flydende brændstoffer ikke overstiger det højest tilladte indhold i disse gasolier."
- 4) Artikel 7a til 7e udgår.
- 5) I artikel 9 foretages følgende ændringer:
- a) I stk. 1 udgår litra g), h), i) og k).
- b) Stk. 2 udgår.
- 6) Bilag I, II, IV og V ændres i overensstemmelse med bilag II til nærværende direktiv.

Artikel 4
Overgangsbestemmelser

1. Medlemsstaterne sikrer, at de data, der indsamles og indberettes til den myndighed, som medlemsstaten har udpeget, for år 2023, eller en del deraf i henhold til artikel 7a, stk. 1, tredje afsnit, og artikel 7a, stk. 7, i direktiv 98/70/EF, som udgår ved artikel 3, nr. 4), i nærværende direktiv, forelægges for Kommissionen.
2. Kommissionen medtager de data, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, i enhver rapport, som den er forpligtet til at forelægge i henhold til direktiv 98/70/EF.

Artikel 5
Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den ... [datoen 18 måneder efter dette ændringsdirektivs ikrafttræden].

Uanset nærværende stykkes første afsnit sætter medlemsstaterne de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme artikel 1, nr. 6) med hensyn til artikel 15e i direktiv (EU) 2018/2001 og artikel 1, nr. 7) med hensyn til artikel 16, 16b, 16c, 16d, 16e og 16f i nævnte direktiv senest den 1. juli 2024.

De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale love og bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 6

Ophævelse

Rådets direktiv (EU) 2015/652 ophæves med virkning fra den 1. januar 2025.

Artikel 7
Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i ..., den ...

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

BILAG I

I bilagene til direktiv (EU) 2018/2001 foretages følgende ændringer:

- 1) I bilag I slettes den sidste række i tabellen.
- 2) Følgende bilag indsættes:

"BILAG IA

NATIONALE OPVARMNINGS- OG KØLINGSBIDRAG TIL ANDELEN AF ENERGI
FRA VEDVARENDE ENERGIKILDER I ENDELIGT BRUTTOENERGIFORBRUG I
2020-2030

	Yderligere tillæg til artikel 23, stk. 1 (i procentpoint) for perioden 2021-2025*	Yderligere tillæg til artikel 23, stk. 1 (i procentpoint) for perioden 2026-2030**	Heraf følgende andele inklusive tillæg, men eksklusive overskudsvarme og - kulde (i procentpoint)
Belgien	1,0	0,7	1,8
Bulgarien	0,7	0,4	1,5
Tjekkiet	0,8	0,5	1,6
Danmark	1,2	1,1	1,6
Tyskland	1,0	0,7	1,8
Estland	1,3	1,2	1,7
Irland	2,3	2,0	3,1
Grækenland	1,3	1,0	2,1
Spanien	0,9	0,6	1,7
Frankrig	1,3	1,0	2,1
Kroatien	0,8	0,5	1,6
Italien	1,1	0,8	1,9
Cypern	0,8	0,5	1,6

	Yderligere tillæg til artikel 23, stk. 1 (i procentpoint) for perioden 2021-2025*	Yderligere tillæg til artikel 23, stk. 1 (i procentpoint) for perioden 2026-2030**	Heraf følgende andele inklusive tillæg, men eksklusive overskudsvarme og - kulde (i procentpoint)
Letland	0,7	0,6	1,1
Litauen	1,7	1,6	2,1
Luxembourg	2,3	2,0	3,1
Ungarn	0,9	0,6	1,7
Malta	0,8	0,5	1,6
Nederlandene	1,1	0,8	1,9
Østrig	1,0	0,7	1,8
Polen	0,8	0,5	1,6
Portugal	0,7	0,4	1,5
Rumænien	0,8	0,5	1,6
Slovenien	0,8	0,5	1,6
Slovakiet	0,8	0,5	1,6
Finland	0,6	0,5	1,0
Sverige	0,7	0,7	0,7

* Flexibiliteten i artikel 23, stk. 2, litra b) og c), hvor den er taget i betragtning ved beregningen af tillæggene og de heraf følgende andele.

** Flexibiliteten i artikel 23, stk. 2, litra b) og c), hvor den er taget i betragtning ved beregningen af tillæggene og de heraf følgende andele."

3) Bilag III affattes således:

"BILAG III

ENERGIINDHOLDET I BRÆNDSTOFFER

Brændstof	Energiindhold pr. vægtenhed (nedre brændværdi, MJ/kg)	Energiindhold pr. volumenenhed (nedre brændværdi, MJ/l)
BRÆNDSTOFFER FRA BIOMASSE OG/ELLER FRA FORARBEJDNING AF BIOMASSE		
Biopropan	46	24
Ren vegetabilsk olie (olie, der er fremstillet af olieplanter ved presning, ekstraktion eller lignende processer, som kan være rå eller raffineret, men ikke kemisk modificeret)	37	34
Biodiesel – fedtsyremethylester (methylester fremstillet af olie med biomasseoprindelse)	37	33
Biodiesel – fedtsyreethylester (ethylester fremstillet af olie med biomasseoprindelse)	38	34
Biogas, som kan renses til naturgaskvalitet	50	—
Hydrogeneret (termokemisk behandlet med brint) olie af biomasseoprindelse, til brug som erstatning for diesel	44	34
Hydrogeneret (termokemisk behandlet med brint) olie af biomasseoprindelse, til brug som erstatning for benzin	45	30
Hydrogeneret (termokemisk behandlet med brint) olie af biomasseoprindelse, til brug som erstatning for jetbrændstof	44	34

Brændstof	Energiindhold pr. vægtenhed (nedre brændværdi, MJ/kg)	Energiindhold pr. volumenenhed (nedre brændværdi, MJ/l)
Hydrogeneret (termokemisk behandlet med brint) olie af biomasseoprindelse, til brug som erstatning for LPG	46	24
Sambehandlet olie (behandlet i et raffinaderi samtidigt med fossilt brændstof) af biomasseoprindelse eller pyrolyseret biomasseoprindelse, til brug som erstatning for diesel	43	36
Sambehandlet olie (behandlet i et raffinaderi samtidigt med fossilt brændstof) af biomasseoprindelse eller pyrolyseret biomasseoprindelse, til brug som erstatning for benzin	44	32
Sambehandlet olie (behandlet i et raffinaderi samtidigt med fossilt brændstof) af biomasseoprindelse eller pyrolyseret biomasseoprindelse, til brug som erstatning for jetbrændstof	43	33
Sambehandlet olie (behandlet i et raffinaderi samtidigt med fossilt brændstof) af biomasseoprindelse eller pyrolyseret biomasseoprindelse, til brug som erstatning for LPG	46	23
BRÆNDSTOFFER FRA VEDVARENDE ENERGIKILDER, SOM KAN FREMSTILLES AF FORSKELLIGE VEDVARENDE ENERGIKILDER, HERUNDER BIOMASSE		
Methanol fra vedvarende energikilder	20	16
Ethanol fra vedvarende energikilder	27	21
Propanol fra vedvarende energikilder	31	25
Butanol fra vedvarende energikilder	33	27

Brændstof	Energiindhold pr. vægtenhed (nedre brændværdi, MJ/kg)	Energiindhold pr. volumenenhed (nedre brændværdi, MJ/l)
Fischer-Tropsch-diesel (en syntetisk kulbrinte eller en blanding af syntetiske kulbrinter, til brug som erstatning for diesel)	44	34
Fischer-Tropsch-benzin (en syntetisk kulbrinte eller en blanding af syntetiske kulbrinter fremstillet af biomasse, til brug som erstatning for benzin)	44	33
Fischer-Tropsch-jetbrændstof (en syntetisk kulbrinte eller en blanding af syntetiske kulbrinter fremstillet af biomasse, til brug som erstatning for jetbrændstof)	44	33
Fischer-Tropsch-LPG (en syntetisk kulbrinte eller en blanding af syntetiske kulbrinter, til brug som erstatning for LPG)	46	24
DME (dimethylether)	28	19
Brint fra vedvarende energikilder	120	—
Bio-ETBE (ethyl-tert-butylether, der er fremstillet ud fra ethanol)	36 (heraf 33 % fra vedvarende energikilder)	27 (heraf 33 % fra vedvarende energikilder)
MTBE (methyl-tert-butylether, der er fremstillet ud fra methanol)	35 (heraf 22 % fra vedvarende energikilder)	26 (heraf 22 % fra vedvarende energikilder)
TAAE (tert-amylethylether, der er fremstillet ud fra ethanol)	38 (heraf 29 % fra vedvarende energi)	29 (heraf 29 % fra vedvarende energi)

Brændstof	Energiindhold pr. vægtenhed (nedre brændværdi, MJ/kg)	Energiindhold pr. volumenenhed (nedre brændværdi, MJ/l)
TAME (tert-amylmethylether, der er fremstillet ud fra methanol)	36 (heraf 18 % fra vedvarende energikilder)	28 (heraf 18 % fra vedvarende energi)
THxEE (tert-hexylethylether, der er fremstillet ud fra ethanol)	38 (heraf 25 % fra vedvarende energi)	30 (heraf 25 % fra vedvarende energi)
THxME (tert-hexylmethylether, der er fremstillet ud fra methanol)	38 (heraf 14 % fra vedvarende energikilder)	30 (heraf 14 % fra vedvarende energi)
BRÆNDSTOFFER FRA IKKEVEDVARENDE ENERGIKILDER		
Benzin	43	32
Diesel	43	36
Jetbrændstof	43	34
Brint fra ikkevedvarende energikilder	120	—

”.

4) I bilag IV foretages følgende ændringer:

a) Overskriften affattes således:

"UDDANNELSE OG CERTIFICERING AF INSTALLATØRER OG DESIGNERE AF ANLÆG TIL VEDVARENDE ENERGI".

b) Indledningen og punkt 1, 2 og 3 erstattes af følgende:

"De i artikel 18, stk. 3, omhandlede certificeringsordninger eller tilsvarende kvalifikationsordninger og uddannelsesprogrammer skal baseres på følgende kriterier:

1. Certificerings- eller kvalifikationsprocessen skal være gennemsigtig og nøje fastlagt af medlemsstaterne eller det administrative organ, de udpeger.
 - 1a. De certifikater, der udstedes af certificeringsorganer, skal være klart defineret og lette at identificere for arbejdstagere og erhvervsudøvere, der ønsker at opnå certificering.
 - 1b. Certificeringsprocessen skal gøre det muligt for installatører at erhverve den nødvendige teoretiske og praktiske viden og garantere tilstedeværelse af de færdigheder, der er nødvendige for at kunne installere anlæg af høj kvalitet, der fungerer pålideligt.
2. Installatører af biomasseanlæg, varmepumpeanlæg, systemer til overfladenær udnyttelse af geotermisk energi, solcelleanlæg og solvarmeanlæg, herunder energilagring, og ladestandere, skal være certificeret af et anerkendt uddannelsesprogram eller uddannelsessted eller tilsvarende kvalifikationsordninger.

3. Uddannelsessteder og -programmer anerkendes af medlemsstaterne eller de administrative organer, de udpeger. Det anerkendende organ skal sørge for, at uddannelsesstedet løbende tilbyder uddannelsesprogrammer, herunder opkvalificerings- og omskolingsprogrammer, er inkluderende og har god dækning både regionalt og nationalt.

Uddannelsesstedet skal råde over tilstrækkeligt teknisk udstyr til at kunne tilbyde praktisk uddannelse, herunder tilstrækkeligt laboratorieudstyr eller tilsvarende.

Uddannelsesstedet skal ud over grunduddannelsen tilbyde kortere emnespecifikke genopfrisknings- og opkvalificeringskurser organiseret i uddannelsesmoduler, der giver installatører og designere mulighed for at opnå nye kompetencer, udvide eller diversificere deres færdigheder på tværs af flere typer teknologi og i kombinationer heraf. Uddannelsesstedet skal sikre, at uddannelsen tilpasses ny teknologi for vedvarende energi i forbindelse med bygninger, industri og landbrug. Uddannelsesstederne skal anerkende erhvervede relevante færdigheder.

Uddannelsesprogrammerne og -modulerne skal udformes, så de muliggør livslang læring i anlæg for vedvarende energi, og de skal være forenelige med erhvervsuddannelse for førstegangsjobsøgende og voksne, der ønsker omskoling eller ny beskæftigelse.

Uddannelsesprogrammerne udformes med henblik på at lette erhvervelsen af kvalifikationer omfattende forskellige typer teknologi og løsninger og undgå begrænset specialisering inden for et bestemt mærke eller en bestemt teknologi. Uddannelsesstedet kan være producenten af udstyret eller anlægget, institutter eller foreninger."

c) Punkt 5 affattes således:

"5. Uddannelseskurset skal afsluttes med aflæggelse af en prøve med henblik på udstedelse af et certifikat eller et kvalifikationsbevis. Prøven skal omfatte en praktisk vurdering af korrekt installation af kedler og ovne til biomasse, varmepumpeanlæg, systemer til overfladenær udnyttelse af geotermisk energi, solcelleanlæg eller solvarmeanlæg, herunder energilagring, eller ladestandere med mulighed for fleksibelt elforbrug."

- d) I punkt 6), litra c), foretages følgende ændringer:
- i) Indledningen affattes således:
- "c) Den teoretiske del af uddannelsen til installatør af varmepumpeanlæg bør give et overblik over situationen på markedet for varmepumper og omfatte forskellige regioners geotermiske energiresourcer og jordtemperatur, identifikation af jord- og bjergarter og deres varmeledningsevne, lovbestemmelser om udnyttelse af geotermiske energiresourcer, mulighederne for brug af varmepumper i bygninger og valg af det bedst egnede varmepumpeanlæg samt viden om anlæggenes tekniske krav, sikkerhed, luftfiltrering, tilslutning til varmekilden og systemdesign og integration med energilagringssystemer, herunder i kombination med solenergianlæg. Uddannelsen bør tillige bibringe et godt kendskab til eventuelle europæiske standarder for varmepumper samt relevant national ret og EU-ret på området. Installatøren bør påvise følgende hovedkompetencer:"

ii) Nr. iii) erstattes af følgende:

- "iii) evne til at vælge og dimensionere komponenterne til et typisk anlæg, herunder bestemmelse af typiske værdier for forskellige bygningers varmebehov og for produktion af varmt vand baseret på energiforbrug, bestemmelse af varmepumpens kapacitet som funktion af varmebehovet til varmt vand, bygningens varmekapacitet og afbrydelser af elforsyningen; bestemme energilagringssystemer, herunder via buffertankkomponenten og dens volumen og integration af et andet varmesystem
- iv) viden om gennemførligheds- og designundersøgelser
- v) viden om boring, hvis der er tale om geotermiske varmepumper."

- e) I punkt 6, litra d) foretages følgende ændringer:
- i) Indledningen affattes således:
- "d) Den teoretiske del af uddannelsen til installatør af solcelle- og solvarmeanlæg bør give et overblik over situationen på markedet for solenergiprodukter og omkostnings- og lønsomhedssammenligninger og omfatte solenergianlægs miljøaspekter, komponenter, karakteristika og dimensionering, udvælgelse af præcisionssystemer og dimensionering af komponenter, bestemmelse af varmebehov, muligheder for at integrere energilagringssystemer, brandbeskyttelse, relaterede støtteordninger samt konstruktion, installation og vedligeholdelse af solcelle- og solvarmeanlæg. Uddannelsen bør tillige bibringe et godt kendskab til eventuelle europæiske teknologistandarder og mærkningssystemer, f.eks. Solar Keymark, samt national ret og EU-ret på området. Installatøren bør påvise følgende hovedkompetencer:"
- ii) Nr. ii) affattes således:
- "ii) evne til at identificere anlæg og komponenter dertil, som er specifikke for aktive og passive systemer, herunder den mekaniske konstruktion, og bestemme komponenternes placering, systemets design og konfiguration samt muligheder for integration med energilagringssystemer, herunder i kombination med ladestandere."

5) I bilag V, del C, foretages følgende ændringer:

a) Punkt 6 affattes således:

"6. I forbindelse med den i punkt 1, litra a), omhandlede beregning tages der kun hensyn til drivhusgasemissionsbesparelser fra forbedret landbrugsforvaltning, e_{sca} , såsom skift til begrænset eller ingen jordbearbejdning, forbedrede afgrøder og vekseldrift, brug af dækafgrøder, herunder håndtering af afgrøderester, og brug af organiske jordforbedringsmidler såsom kompost og forgæret naturgødningsfermentat, hvis de ikke har risiko for at få negativ indvirkning på biodiversiteten. Der skal desuden forelægges pålidelig og verificerbar dokumentation for øget kulstof i jorden, eller hvis det er rimeligt at forvente, at kulstoffet er øget over den periode, hvor de pågældende råmaterialer blev dyrket, samtidig med at der også tages hensyn til emissioner, hvor sådan praksis har ført til øget brug af gødning og ukrudtsmidler*.

* Måling af kulstof i jorden kan udgøre en sådan dokumentation, f.eks. ved en første måling før dyrkningen og efterfølgende målinger med regelmæssige mellemrum adskilt af flere år. Før anden måling er tilgængelig, skønnes forøgelsen af kulstof i jorden i dette tilfælde på grundlag af repræsentative eksperimenter eller jordmodeller. Fra anden måling og frem vil målingerne udgøre et grundlag for at kunne fastslå, at kulstoffet i jorden er forøget, og størrelsen heraf."

b) Punkt 15 affattes således:

"15. Emissionsbesparelse fra opsamling og erstatning af CO₂, e_{ccr} , skal være direkte forbundet med produktionen af biobrændstoffer eller biobrændsler, som de er knyttet til, og må kun omfatte emissioner, der undgås ved opsamling af CO₂, hvis kulstof hidrører fra biomasse, og som anvendes til at erstatte fossilt afledt CO₂ under produktionen af kommercielle produkter og tjenesteydelser inden den 1. januar 2036."

c) Punkt 18 affattes således:

"18. De emissioner, der skal fordeles ved beregningerne under punkt 17, er $e_{ec} + e_l + e_{sca}$ + de brøkdele af e_p , e_{td} , e_{ccs} og e_{ccr} , som finder sted til og med sidste procestrin i fremstillingen af biproduktet. Hvis der på et tidligere procestrin i livscyklussen er sket allokering til biprodukter, træder den brøkdel af disse emissioner, der i det sidste procestrin er tilskrevet brændstofmellemproduktet, i stedet for den fulde emission ved beregningen. For biobrændstoffer og biobrændsler skal alle biprodukter, der ikke er omfattet af punkt 17, tages med ved beregningen.

Biprodukter med negativt energiindhold sættes ved beregningen til et energiindhold på nul.

Som hovedregel sættes affald og restprodukter, herunder alt affald og alle restprodukter, der er opført i bilag IX, til at have livscyklusdrivhusgasemissioner på nul i de processer, der ligger forud for indsamlingen af disse materialer, uanset om de forarbejdes til mellemprodukter, inden de omdannes til det endelige produkt.

Hvis der er tale om brændstoffer produceret i raffinaderier, i andre tilfælde end kombinationen af forarbejdningsanlæg med kedelanlæg eller kraftvarmeproduktionsanlæg, der leverer varme og/eller elektricitet til forarbejdningsanlægget, skal den enhed, der analyseres i forbindelse med beregningen i punkt 17, være raffinaderiet."

6) I bilag VI, del B, foretages følgende ændringer:

a) Punkt 6 affattes således:

"6. I forbindelse med den i punkt 1, litra a), omhandlede beregning tages der kun hensyn til drivhusgasemissionsbesparelser fra forbedret landbrugsforvaltning, e_{sca} , såsom skift til begrænset eller ingen jordbearbejdning, forbedrede afgrøder og vekseldrift, brug af dækafgrøder, herunder håndtering af afgrøderester, og brug af organiske jordforbedringsmidler såsom kompost og forgæret naturgødningsfermentat, hvis de ikke har risiko for at få negativ indvirkning på biodiversiteten. Der skal desuden forelægges pålidelig og verificerbar dokumentation for øget kulstof i jorden, eller hvis det er rimeligt at forvente, at kulstoffet er øget over den periode, hvor de pågældende råmaterialer blev dyrket, samtidig med at der også tages hensyn til emissioner, hvor sådan praksis har ført til øget brug af gødning og ukrudtsmidler*.

* Måling af kulstof i jorden kan udgøre en sådan dokumentation, f.eks. ved en første måling før dyrkningen og efterfølgende målinger med regelmæssige mellemrum adskilt af flere år. Før anden måling er tilgængelig, skønnes forøgelsen af kulstof i jorden i dette tilfælde på grundlag af repræsentative eksperimenter eller jordmodeller. Fra anden måling og frem vil målingerne udgøre et grundlag for at kunne fastslå, at kulstoffet i jorden er forøget, og størrelsen heraf."

b) Punkt 15 affattes således:

"15. Emissionsbesparelse fra opsamling og erstatning af CO₂, e_{ccr}, skal være direkte forbundet med den produktion af biomassebrændstoffer, som de er knyttet til, og må kun omfatte emissioner, der undgås ved opsamling af CO₂, hvis kulstof hidrører fra biomasse, og som anvendes til at erstatte fossilt afledt CO₂ under produktionen af kommercielle produkter og tjenesteydelser inden den 1. januar 2036."

c) Punkt 18 affattes således:

"18. De emissioner, der skal fordeles ved beregningerne under punkt 17, er e_{ec} + e_l + e_{sca} + de brøkdele af e_p, e_{td}, e_{ccs} og e_{ccr}, som finder sted til og med sidste procestrin i fremstillingen af biproduktet. Hvis der på et tidligere procestrin i livscyklussen er sket allokering til biprodukter, træder den brøkdel af disse emissioner, der i det sidste procestrin er tilskrevet brændstofmellemproduktet, i stedet for den fulde emission ved beregningen.

For biogas og biomethan skal alle biprodukter, der ikke er omfattet af punkt 17, tages med ved beregningen. Biprodukter med negativt energiindhold sættes ved beregningen til et energiindhold på nul.

Som hovedregel sættes affald og restprodukter, herunder alt affald og alle restprodukter, der er opført i bilag IX, til at have livscyklusdrivhusgasemissioner på nul i de processer, der ligger forud for indsamlingen af disse materialer, uanset om de forarbejdes til mellemprodukter, inden de omdannes til det endelige produkt.

Hvis der er tale om brændstoffer produceret i raffinaderier, i andre tilfælde end kombinationen af forarbejdningsanlæg med kedelanlæg eller kraftvarmeproduktionsanlæg, der leverer varme og/eller elektricitet til forarbejdningsanlægget, skal den enhed, der analyseres i forbindelse med beregningen i punkt 17, være raffinaderiet."

- 7) I bilag VII erstattes henvisningen til artikel 7, stk. 4, i definitionen af "Q_{usable}" af en henvisning til artikel 7, stk. 3.

8) I bilag IX foretages følgende ændringer:

a) I del A affattes indledningen således:

"Råprodukter til produktion af biogas til transport og avancerede biobrændstoffer:"

b) I del B affattes indledningen således:

"Råprodukter til produktion af biobrændstoffer og biogas til transport, hvis bidrag til opfyldelsen af målene omhandlet i artikel 25, stk. 1, første afsnit, litra a), begrænses til:".

BILAG II

I bilag I, II, IV og V til direktiv 98/70/EF foretages følgende ændringer:

1) I bilag I foretages følgende ændringer:

a) Fodnote 1 affattes således:

"(1) Prøvningsmetoderne er de i EN 228:2012 og A1:2017 anførte metoder. Medlemsstaterne kan vedtage en anden analysemetode end EN 228:2012 og A1:2017, hvis dens nøjagtigheds- og præcisionsniveau er mindst lige så højt som for den analysemetode, den erstatter."

b) Fodnote 2 affattes således:

"(2) De i specifikationerne anførte værdier er "sande værdier". Opstillingen af grænseværdierne bygger på EN ISO 4259-1:2017/A1:2021 'Petroleum and related products – Precision of measurement methods and results – Part 1: Determination of precision data in relation to methods of test' og ved fastsættelsen af en minimumsværdi er der medregnet en minimumsdifference på 2R over nul (R = reproducerbarhed). Resultaterne af de individuelle målinger skal fortolkes på grundlag af kriterierne i EN ISO 4259-2:2017/A1:2019."

c) Fodnote 6 affattes således:

"⁽⁶⁾ Andre monovalente alkoholer og ethere, hvis slutkogepunkt ikke er højere end det slutkogepunkt, der er fastsat i EN 228:2012 og A1:2017."

2) I bilag II foretages følgende ændringer:

a) I tabellens sidste linje, "FAME-indhold – EN 14078" ændres tallet i sidste kolonne "Grænseværdier", "Maksimum", fra "7,0" til "10,0".

b) Fodnote 1 affattes således:

"⁽¹⁾ Prøvningsmetoderne er de i EN 590:2013 og A1:2017 anførte metoder. Medlemsstaterne kan vedtage en anden analysemetode end EN 590:2013 og A1:2017, hvis dens nøjagtigheds- og præcisionsniveau er mindst lige så højt som for den analysemetode, den erstatter."

c) Fodnote 2 affattes således:

"⁽²⁾ De anførte værdier er "sande værdier". Opstillingen af grænseværdierne bygger på EN ISO 4259-1:2017/A1:2021 "Petroleum and related products – Precision of measurement methods and results – Part 1: Determination of precision data in relation to methods of test" og ved fastsættelsen af en minimumsværdi er der medregnet en minimumsdifference på 2R over nul (R = reproducerbarhed). Resultaterne af de individuelle målinger skal fortolkes på grundlag af kriterierne i EN ISO 4259-2:2017/A1:2019."

3) Bilag IV og V udgår.
